

CIRCINI PROPOR- 4.
TIONALIS
Proœmium.

Circinus Proportionalis

est instrumentum Mathematicum, cujus cruribus planis inscriptæ ac certâ ratione divisæ lineæ rectæ, solâ convenienti aperturâ, potiorum Geometricorum, aliorumq; ab his dependentium problematum solutionem expeditissimam & facillimam subministrant.

[Instrumentum hoc dicitur *Circinus* à figura, quippe ad figuram Circini manualis proximè accedit; Cum addito dicitur *Circinus Proportionalis*, tum ratione sui ipsius, quia omnes linearum partes in eo sunt proportionales, tum ratione eximij usus, quo suppeditat quæ sita datis proportionabilia.

Nomen autem Circini Proportionalis à Byrgio aliisq; tribuitur etiam alij instrumento, cujus caput est mobile, & crura acuminata; Sed de eo hic non laboramus.

Nostrium instrumentum vocatur aliàs Organon Analogicum, per excellentiam Instrumentum, clavis instrumentorum, Germanicè *Schlagmaß* / item Proportional-Circel.]

Ejus consideratur tum structura s. fabrica, tum usus
in duobus sequentibus libris.

Liber Primus

De

FABRICA CIRCINI PROPORTIONALIS.

Ex Orychalco aliâve materiâ fabricentur
duæ regulæ planæ, æquales, pro diversâ quantita-
te instrumenti vel majores vel minores, quæ cla-
vo aliquo tereti in centro ita conjungantur, ut
instar circini manualis, circa idem centrum uni-
formiter constringi & dilatari queant. Hæ re-
gulæ in posterum dicentur crura instrumenti
quibus in utraq; facie inscribendæ sunt lineæ se-
ptē, ideoq; in universum quatuordecim, nempe

1. Linea Arithmetica	7. L. Tetragonica
2. L. Subtensarum	8. L. Stereometrica
3. L. Proportionis diam. ad Circumf.	9. L. Inscriptionis cor- porum
4. L. Sectionis propor- tionalis	10. L. Cubatrix
5. L. Divisionis Periphe- riæ	11. L. Metallorum
6. L. Geometrica	12. Pertica visoria
	13. L. Fortificatoria
	14. L. Musicalis.

Linea Arithmetica constat partibus æqualibus
ut numerus constituitur ex unitatibus, usumq;
habet in operationibus Arithmeticis. Certo re-
spectu dicitur & *Linea partium* sive *scala*.

Linea Subtensarum, sive *Graduum Quadrantis* ex-

hibet

hibet Subtensas singulorum graduum Quadran-
tis, vel quartæ partis circuli, ejusq; beneficio an-
gulus optatæ quantitatis delineatur.

Linea Proportionis diametri ad Circumferentiam
suggerit rationem seu proportionem, quam dia-
meter & circumferentia alicujus circuli ad se in-
vicem habent.

Linea Sectionis Proportionalis docet lineam re-
ctam mediâ & extremâ ratione secare, ita ut Pa-
rallelogrammum à totâ lineâ & minore ejus se-
gmento comprehensum, sit æquale Quadrato se-
gmenti majoris.

Linea Circularis sive Divisionis Peripheriæ dividit
lineam circularem in quotcunq; partes æquales,
quibus mediantibus quævis figura regularis ac-
curatè describi, circuloq; dato inscribi potest.

Linea Geometrica tradit proportionem figura-
rum planarum, quæ Geometriam strictè acce-
ptam, id est, Planimetriam, ferè totam comple-
ctuntur.

Linea Tetragonica seu Reductionis Planorum com-
mutat figuram planam regularem unam in aliam,
servatâ tamen semper eadem areâ.

Linea Stereometrica vel *Cubica* largitur propor-
tiones Corporum, quæ Stereometriæ debentur.

Linea Inscriptionis corporum docet, quâ ratione
quinq; plana corpora regularia datæ sphaeræ in-
scribi possint, ita ut singuli eorum anguli solidi
concavum sphaeræ attingant.

Linea Cubatrix, sive *Reductionis corporum regula-*

rium commutat inter se corpora regularia, ita ut dati & quæsiti corporis eadem sit corpulentia, sive capacitas.

Linea Metallorum vel Sphærarum æquiponderantium docet proportionem magnitudinis & ponderis diversorum Metallorum, id est, si detur globus unius generis metalli, cujus pondus sit notum, inquit quantus futurus sit ex alio metalli genere globus æquiponderans; & vice versa ex data quantitate globi elicit pondus.

Pertica visoria offert latus Cubi, capientis unum Cantharum Dorpatensem atq; inservit dimensioni omnium corporum tam planorum quam gibborum juxta capacitatem in cantharis.

Linea Fortificatoria docet invenire lineas fortalitio extruendo idoneas, adeoq; maximum usum habet in arte Fortificatoria.

Linea Musicalis investigat tonos Musicales in testudine & Cathara, itemq; proportiones Campanarum & tiliarum in Organis Pæumaticis ut tonum optatum exprimant.

Ultra has 14. lineas possent aliæ 4. adhuc adhiberi, ut *L. divisionis rectæ*, *Linea Tangentium*, *Linea Astronomica*, & *pertica globorum tormentariorum*: Verum primæ lineæ vices supplet nobis *linea Arithmetica*. *Tangentes* una cum calculo hîc non adhibentur, & sicubi adhibendæ essent, tutius ex ipsis Tabulis Sinuum, Tangentium & Secantium depromuntur, quam ex hac linea quæ propter exilitatem instrumenti magnam numerorum molem

molem non capit. Idem etiam statuendum de *lineâ Astronomicâ*, si per eam Sinus investigentur; Sin Anguli sint describendi, sufficit *linea Subtensarum*. Tandem defectum *perticæ globorum tormentariorum* supplet *linea metallorum*, *linea Stereometricæ* junctæ, uti suo loco patebit. Ne igitur spatia lineis interjecta, plus justo coarctentur, indeq; confusio in operationibus oriatur, placet posteriores lineas omittere, & priores 14. saltem in Circino Proportionali signare.

Inscriptio vero ipsa dictarum linearum perficitur tribus membris, utpote 1. Tabulis, singulorum punctorum distantiam à centro exprimentibus. 2. inventione veri centri in ipso Instrumento, & 3. generali modo inscribendi istas lineas è *scalâ* fundamentali, in mille particulas æquales distributâ. Hinc docet

Problema I.

Tabulam, divisioni *lineæ Arithmeticæ* inservientem, adornare.

Partes hujus *lineæ Arithmeticæ*, quia sunt æquales, possent quidem mechanicè è *scalâ* fundamentali, vel aliâ signari; Sed ejusmodi *scalæ* non semper sunt ad manus, numerusq; partium variat tum respectu majoris vel minoris instrumenti, in quo describitur hæc *linea*; tum respectu usus uberioris; Quippe dividitur *linea Arithmetica* in partes vel 200. vel 250. vel 300.

vel 400. vel 500. si 1000. partes non conceduntur. Quò enim major assumitur numerus partium, vel quò plures partes statuuntur in eadem lineâ, eò præstantior etiam futurus est lineæ usus.

Pro diversa igitur quantitate instrumenti ex allatis numeris partium unus est eligendus, isq; citra subsidium scalæ obtinetur solo circino manuali, institutâ divisione primò totius lineæ, deinde singularum partium præcedentium in tot alias partes, quot unitatibus constant factores assumpti numeri, qui hoc loco eidem subjiciuntur, nempe

Pro partibz	200.	250.	300.	400.	500.	divis
datur 1. lineâ totâ in						
partes æ-						
quales 4	5	3	4	4		
2. earû quælibet in alias 5	5	4	4	5		
3. rursus quælibet in 5	5	5	5	5		
4. quælibet iterum in 2	2	5	5	5		

Sic divisa erit lineâ Arithmetica in partes optatas.

Quilibet enim superscriptus numerus ex continuâ multiplicatione quatuor illorum numerorum, sibi subjectorum, producitur, uti sequentia docent.

4	5	3	4	4
5	5	4	4	5
20	25	12	16	20
5	5	5	5	5
100	125	60	80	100
2	2	5	5	5
200	250	300	400	500

Problema II. Tabulam pro lineâ Subtensarum construere.

Numerus datorum graduum Quadrantis dimidietur, istiusq; dimidij assumatur Sinus. Hic iterum duplicetur, ut acquiratur chorda sive Subtensa, ac fiat argumentatio talis:

1414. --- dant 1000. --- quid singule Subtensæ?

Quartus enim proportionalis hoc modo inventus, est numerus tabularis quæsitus. E. g.

Grad.	Dim.	Sin.	Subt.	N.T.
1	0 30	873	1746	1414--1000--17--12.
2	1 0	1745	3490	1414--1000--35--25.
3	1 30	2618	5236	1414--1000--52--37.
4	2 0	3490	6980	1414--1000--70--50.
5	2 30	4362	8724	1414--1000--87--62.

Idem processus si in reliquis etiam gradibus Quadrantis servetur, parata erit tabula sequens.

A 4

Tabu

Tabula pro lineâ Subtensarum.

1	12,4	45	506,1	49	586,5	73	841,3
2	24,7	26	318,2	50	597,8	74	851,2
3	37,0	27	330,2	51	608,9	75	861,0
4	49,4	28	342,2	52	620,0	76	870,8
5	61,7	29	354,1	53	631,1	77	880,5
6	74,0	30	366,1	54	642,1	78	890,1
7	86,4	31	378,0	55	653,1	79	899,7
8	98,7	32	389,9	56	664,0	80	909,2
9	110,9	33	401,7	57	674,9	81	918,6
10	123,2	34	413,5	58	685,7	82	927,9
11	135,6	35	425,3	59	696,5	83	937,2
12	147,9	36	437,1	60	707,2	84	946,4
13	160,1	37	448,8	61	717,9	85	955,6
14	172,4	38	460,5	62	728,5	86	964,6
15	184,6	39	472,1	63	739,0	87	973,6
16	196,8	40	483,7	64	749,5	88	982,5
17	209,0	41	495,3	65	760,0	89	991,4
18	221,3	42	506,9	66	770,3	90	1000,0
19	233,4	43	518,4	67	780,6		
20	245,1	44	529,9	68	791,0		
21	257,8	45	541,2	69	801,0		
22	269,9	46	552,7	70	811,4		
23	282,0	47	564,0	71	821,4		
24	294,1	48	575,3	72	831,4		

In figuris enim typorum æneorum A. I. Numero 1. Quadrantis BC arcus BD fit 10. graduum. Dico puncti decimi numerum tabularem esse 123, 2.

Primò D. finis decimi gradus connectatur cum Binitio Quadrantis, & arcus DEB biseccatur in E, sic biseccatur etiam subtensa DB ad angulos rectos in F. per 3. propos. lib. 3. Elem. Eucl. Hic quoniam DF & BF sunt Sinus arcuum DE, EB (quippe à termino arcuum perpendiculariter cadunt in radium AE) & utriusq; Sinus est 8716. Igitur idem Sinus bis sumptus, id est, duplicatus definit quantitatem Subtensæ BFD 17432. vel abjectis duabus ultimis notis 174.

Sed quia Subtensæ semper crescunt cum numero graduum, ita ut Subtensa 60. graduum radio sit æqualis, & sequentes eodem subinde majores, donec 90. graduum subtensa fiat 1414. qualium particularum radius AB est 1000. Radio autem isti scala fundamentalis numero partium æquatur; Igitur ne novâ scalâ in 1414. partes divisâ opus sit; omnes subtensæ convertuntur in alios numeros ejus proportionis, quam habent 1414. ad 1000. Hinc argumentamur:

Partes 1414. dant 1000. quot hoc loco dabunt 174. Partes? Quartus numerus proportionalis est 123, 2. numerus tabularis decimi puncti quæsitus.

Eodemq; modo demonstrantur operationes omnium punctorum, mutatis saltem mutandis.

Problema III.

Tabulam proportionis Diametri ad circumferentiam circuli construere.

Proportio Diametri in circulo ad circumferentiam ejusdem, nondum accuratissimè est cognita; Ex inventis verò minoribus terminis Proportio Metiana (113. ad 355.) Archimedes (7. ad 22.) præfertur, ut verè propior; Igitur assumptâ illâ, statuatur circumferentia scale fundamentali æqualis, hoc est, partium mille, & per Regulam Trium invenietur Diameter partium 318 $\frac{1}{3}$. (1) hac inductione calculi:

Circumferentia dat Diametrum qualè dabis circumferentia data
 $355 \text{ ————— } 113 \text{ ————— } 1000.$ Facit 318 $\frac{1}{3}$

Ubi notandum, quod ternarius, virgulam interjectam sequens, denotet fractionem, prioribus numeris accedentem, & oriatur ex residuo divisionis post adjectionem Cistæ juxta observ. 2. probl. 5. Rhabdologia meæ.

Summa enim $\alpha \epsilon \beta$ Cistæ in calculo Tabularum est β danda, si operationum certitudinem veneamus.

Problema IV.

Tabulam lineæ proportionaliter dividendæ supputare.

Pro lubitu assumatur linea quædam, hoc loco 900. partium, talium, quales scala fundamentalis continet mille. Hæc ipsa dividatur mediè & ex.

& extremâ ratione numeris, ad imitationem praxi Geometricæ à Clavio ad propof. 11. lib. 2. Elem. Eucl. traditæ, scilicet à summa Quadratorum lineæ totius & dimidiæ Radicem quadratam extrahendo (per probl. 7. Rhabdol. meæ) & ab hac dimidiam lineam auferendo. Residuum enim erit numerus segmenti majoris 556. Nam

Linea tota	900	dimidia	450	tot.	810000.
in se ducta	900		450	dim.	225000.
dat	810000		202500	Summa	1012500
	1012500	(1006. Radix)			

Ab hac 1006. subtrahatur dimidia linea data 450. & remanebit Segmentum majus 556.

Ratio operationis hæc est. fig. AI.

Num. 4.

Quoniam Clavius datæ rectæ, hoc loco AB. perpendicularem jungit AC ipsi datæ æqualem, ex ejusq; medio puncto D educit radium DB, qui in continuatâ AC segmentum majus AE abscindit: Igitur in Triangulo ABD (rectangulo ad A per structuram) ut inveniatur DB per 47. propof. lib. 1. Eucl. quadrata totius datæ AB & dimidiæ AD sunt addenda, eorumq; Summæ Radix quadrata exhibet quantitatem lineæ DB. At huic DB per structuram æquatur DE & pars ejus AE est segmentum majus, DA verò est dimidiæ datæ æqualis. Igitur si à radice sive linea DE 1006. subtrahatur numerus dimidiæ datæ 450. remanet numerus segmenti majoris 556.

Pro-

Problema V.
Tabulam divisionis Peripheriæ adornare.

Per numerum requisitarum partium dividatur integer circulus, id est, 360. gradus. Quotientis autem dimidij Sinus duplicetur ac dicatur: ut 1732, ... ad 1000. --- ita Sinus duplicatus --- ad numerum tabulæ quæsitum.

Exempli gratiâ quærendus sit numerus secundæ partis Circuli, vel septimi puncti? Divisis igitur 360. gr. per 7. quotus oritur 51. grad. 26. min. cujus dimidij 25. grad. 43. min. sinus est 43392. duplicatus 86784. Hoc invento argumentor:

Ut 1732, ... ad 1000 --- ita 867, 8 -- ad 501, 1 numerum septimi puncti quæsitum.

Fundamentum hoc est:

Typorum cupreorum A 1. Num. 4. arcus CDB sit Peripheriæ, ex A centro descriptæ, pars septima. Quæritur ejus Subtensa CEB? Bisecetur arcus CB per rectam AD vi prop. 30. lib. 3. Eucl. Hic quoniam recta AD bisecat etiam Subtensam CEB; rectæ eam secatur per 3. prop. lib. 3. Eucl. vel elem. 7. lib. 15. Geom. Rami. Est igitur recta EB sinus arcus BD, & recta CE est sinus arcus CD.

At verò DB est hoc loco 25. grad. 43. min. ejusq; Sinus EB est 43392. partium, qualium AB vel

vel AD radius est 100000. Ergo ille duplicatus definit chordam sive latus Septanguli BEC, 86784. vel ad minorem radium 867, 8. abjectis utrinq; duabus notis postremis.

In hoc numero Georgius Gassemair & alij subsistunt, ideoq; vel peripheriam in pauciores quam sex partes non dividunt, hoc est, figuras planas sexangulo priores, utpote *Triangulum, Quadratum & Pentagonum*, penitus negligunt, vel novam scalam fundamentalem partium 1732. loco prioris, in 1000. partes divisæ, assumere coguntur; quippe latera dictarum trium figurarum sunt radio majora, & juxta ductum præcepti invenitur primæ figuræ planæ, nempe Trianguli, latus 1732. partium. Frequentissimè tamen occurrunt hæ tres figuræ: Igitur ut non solum retineantur, verum etiam ex priori scalâ fundamentali, in 1000. non in 1732. partes distinctâ, Instrumento inscribantur; inventus numerus hoc loco 867, 8 revocatur in alium ejus proportionis, quam habent 1732. ad 1000. id est, latus inscribendum maximum ad scalam priorem. Hinc oritur argumentatio:

Ut 1732, 0 -- ad 1000, 0 -- ita Subtensa data 867, 8 -- ad 501, 1. numerum tabularem septimi puncti quæsitum. Simili inductione calculi constructur tota tabula sequens.

Tabu

Tabula divisionis Peripheria.

3	1000,0	27	133,9	51	71,0
4	816,4	28	129,3	52	69,9
5	678,7	29	124,7	53	68,7
6	577,3	30	120,7	54	67,0
7	501,1	31	116,6	55	65,8
8	441,7	32	113,2	56	64,6
9	394,9	33	109,7	57	63,5
10	356,8	34	106,2	58	62,4
11	325,6	35	103,4	59	61,8
12	299,1	36	100,5	60	60,6
13	276,5	37	98,1	61	59,5
14	256,9	38	95,3	62	58,3
15	240,2	39	93,0	63	57,7
16	225,2	40	90,6	64	56,6
17	211,9	41	88,3	65	56,0
18	200,3	42	86,0	66	54,8
19	190,0	43	84,3	67	54,3
20	180,7	44	83,1	70	52,0
21	172,0	45	80,8	75	48,5
22	164,5	46	79,1	80	45,6
23	157,0	47	77,3	85	42,7
24	150,7	48	75,6	90	40,4
25	144,9	49	73,9	95	38,1
26	139,1	50	72,8	100	36,4

Proble

Problema VI.
Tabulam propunctis lineæ
Geometricæ construere.

Assumatur numerus vel 1000, vel saltem 100. & in seipsum ducatur; qui vero oritur quadratus juxta naturalem figurarum seriem multiplicetur seorsim per 1. 2. 3. 4. 5. &c. usq; ad 100. & ex singulis productis extrahatur radix quadrata: Hæc ipsa indicat puncti primi, secundi, tertij, quarti, quinti &c. distantiam à centro instrumenti quæsitam. E. g.

Assumptus 1000
in se ductus 1 000

facit $\square$ 1000000. qui porro multiplicatur

1000000	1000000	1000000	1000000
1	2	3	4
1000000	2000000	3000000	4000000

R. $\square$ 1000. 1414 1732 2000

Fundamentum istius operationis
hoc est:

Linea Geometrica inservit potissimum planis similibus certâ ratione augendis vel minuendis. Cumq; hæc duplicem habeant dimensionem, scilicet juxta longitudinem & latitudinem; habent etiam duplicatam rationem homologorum laterum, per el. 1. lib. 6. Geom. Rami. Numerus igitur loco lineæ AB fig. A 1. num. 5. assumptus in se ipsum ducitur, ut fiat quadratus & rationi indicandæ aptus.

De-

Deinde quemadmodum in Quadrati, reli-
 quas figuras planas quasi mensurantis multipli-
 catione geometricâ, sive auotione sub quavis
 multiplici proportionè æquali per 47. prop. lib.
 3. Eucl. ex quadrati AB & æqualis AC additione
 emergit quadratum BC vel AD, prioris AB du-
 plum. Et ex additione dupli AD ad idem qua-
 dratum AB oritur hujus triplum DB seu EA.
 Itemq; ex triplo EA & quadrato AB fit hujus
 quadruplum quadratum EB sive AF & sic conse-
 quenter: Ita in numeris, per naturalem multi-
 plicantium seriem dum unitas his subinde addi-
 tur, semper quadrato precedenti additur pri-
 mum quadratum AB. Cifræ enim in fine addu-
 rentes quia summæ mutationem non inducunt
 planè negliguntur. Hinc quando e. g.
 multiplicantur
 per multiplicandem

unde factus
 idem est ac si quadrato primi puncti
 addatur primum quadratum AB
 quippe summa priori facto æquatur

Omnes verò numeri producti induunt na-
 turam multiplicandi, id est, sunt quadrati; ergo
 radix quadrata ex iis est extrahenda; ut innotescit.
 Jatus singulorum multiplicium quadratorum
 sive singulorum punctorum distantia à centro quæ sita
 Iste verò distantie colliguntur in tabula sub-
 sequente.

Tabula Lineæ Geometricæ.

1	100,0	26	509,9	51	714,8	76	871,8
2	141,4	27	519,6	52	721,1	77	877,6
3	173,2	28	529,1	53	728,0	78	883,1
4	200,0	29	538,5	54	735,5	79	888,8
5	223,6	30	547,7	55	741,6	80	894,4
6	244,9	31	556,7	56	748,3	81	900,0
7	264,6	32	565,7	57	755,0	82	905,5
8	282,8	33	574,4	58	761,5	83	911,0
9	300,0	34	583,1	59	768,1	84	916,5
10	316,2	35	591,6	60	774,6	85	921,9
11	331,6	36	600,0	61	781,0	86	927,3
12	346,4	37	608,2	62	787,4	87	932,7
13	360,5	38	616,4	63	793,7	88	938,1
14	374,1	39	624,4	64	800,0	89	943,4
15	387,2	40	632,4	65	806,2	90	948,7
16	400,0	41	640,3	66	812,4	91	953,9
17	412,3	42	648,0	67	818,5	92	959,2
18	424,2	43	655,7	68	824,6	93	964,4
19	435,9	44	663,3	69	830,2	94	969,5
20	447,2	45	670,8	70	836,7	95	974,7
21	458,2	46	678,2	71	842,1	96	979,8
22	469,0	47	685,6	72	848,5	97	984,9
23	479,6	48	692,8	73	854,4	98	989,9
24	489,9	49	700,0	74	860,2	99	995,0
25	500,0	50	707,1	75	866,0	100	1000,0

B

Pro-

Problema VII.
Linæ Tetragonicæ Tabulam
contruere.

Triangulum uti est prima figura planorum recti lineorum, juxta coroll. 1. elem. 6. lib. 6. Geom. Rami; ita inter figuras planas regulares primum meritò locum sibi vendicat Triangulum æquilaterum. Hujus igitur latus assumitur scalæ fundamentali æquale, id est, particularum mille, & ex eo investigantur latera reliquarum figurarum regularium, ipsi æqualium; aliter tamen obtinetur latus Quadrati, aliter circuli, aliter Multangulorum, uti ex sequentibus patebit.

I. Pro latere Quadrati, assumpto
Triangulo æqualis.

Quoniam assumpti Trianguli æquilateri ABC *fig. cupr. At num 6.* latus quodvis est 1000 per thesin, & angulus quilibet valet duas tertias recti, hoc est, 60. gradus, per coroll. 3. elem. 6. lib. 6. Geom. Rami: Inveniatur area ejusdem per ultimum problema Trigonometriæ planorum Metij pag. m. 108. Arithm. argumentando.

Ut Radius ad plani, à cruribus facti, dimidium; ut Sinus anguli dati ad aream optatam.

Latus	AB	1000
	AC	1000

Planus crurum	1000000.
Dimidium plani	500000.

Rad.

Rad. dim. plani BAC 60. gr. Sin. Area Δ i ABC
1000000--500000-----866033-----433015
Huic vero æqualis ponitur area Quadrati CD
fig. At num. 7. Ergo ex hoc numero 433015. extrahatur Radix quadrata; ea est latus Quadrati CD, dato Δ o ABC æqualis.
4330150000 (658.04 R. $\square$ & lat⁹ Quadrati CD.

II. Pro diametro circuli, dato Δ o
ABC æqualis.

Area Circuli *FIG. figur. At num 8.* iterum æquatur area Trianguli ABC. Igitur dicatur per conversam coroll. 2. elem. 2. lib. 19. Geomet. Rami.

Ut 12--ad 14--sic area circularis data 433015--ad FH quadratum diametri 55110. Hujus enim Radix quadrata est GH vel FG optata diameter circuli FIG, dato Δ o ABC æqualis.
551100000 (742.37 Rad. $\square$ & diameter FG.

III. Pro lateribus reliquorum
Multangulorum.

Area Multangulorum singulorum hic semper æquatur area Δ i ABC *num. 6.* propositi: Multangula vero ex centro eorum ductis lineis rectis sive radiis in omnes angulos resolvuntur in tot Triangula, quot lateribus comprehenduntur. Igitur

1. Area data 433015. dividatur per numerum laterum optati Multanguli; sic prodit area singu-

B 2

singulorum particularium Triangulorum, in qua Multangulum è centro est resolutum. Ut in Pentagono BCDEF *fig. A 1. num. 9. (vel 10. majoris evidentiae gratia)*

Si area data 433015 (86603. hic Quotus est area dividatur per 5
particularis Trianguli ABC cui reliqua, Pentagonum componentia, æquantur sub num. 9. vel 10.

2. Integer circulus, cui Multangulum inscriptum concipitur, & qui constat 360. gradibus; dividatur per eundem numerum laterum optati Multanguli. Sic Quotus exhibebit angulum centri BAC.

Utin Pentagono 360 (72. gr. BAC angulum centri quæsitus.

3. Triangulum ABC est æquicrurum, cum latera AB, AC, tanquam radij æquantur per coroll. postul. 3. elem. 5. lib. 5. Geom. Rami ejusq; area ex precedentibus datur 86603. Igitur per inversionem rationum proportionis Metianæ, superius Num. 1. citatæ invenitur dimidius planicrurum AB, AC argumentando:

Ut Sinus anguli centri - ad aream Trianguli particularis: - Sic Sinus totus - ad dimidium planicrurum.

Hic numerus inventus duplicetur, ut innotescat planus crurum, sive numerus ex laterum multiplicatione in se productus. At crura AB, AC sunt æqualia; Ergo ex eorum plano extrahatur Radix quadrata. Hæc ipsa definiet quantitatem

titatem radij AB in Multangulo dato. Ut in Pentagono anguli in centro

BAC 72. gr. Sin. area ABC Sin. tot. dimid. plani
95106 — 86603 — 100000 — 91059.

duplicatum 182118

1821180000 (426,75 R. □ est AB radius quæsitus.

4. Ex A centro demittatur perpendicularis AG, quæ bisecabit tam angulum BAC, quam basin BC per Clavij theor. 1. propos. 26. lib. 1. Eucl. annexum, & dislocabit particulare Triangulum ABC in duo alia Δa, rectangula ad G per def. 10. & 26. lib. 1. Eucl. In alterutro igitur eorum, h. l. GAB, ex cognitis duobus angulis, nempe A, dimidio angulo centri, & G recto, una cum latere AB, investigatur latus BG per confectar. 1. axiom. 2. lib. 3. Trigonom. Pitisci argumentando:

Ut Sinus BGA 90. grad. ad AB latus Num. 3. inventum, ita Sinus GAB, dimidij anguli in centro, ad BG dimidium latus Multanguli; quod si duplicetur, emergit latus quæsitum Multanguli, assumpto Triangulo ABC Num 6. æqualis. Ut

In Pentagono angulus centri BAC erat 72. gr. Igitur ejus dimidium, angulus GAB, est 36. gr. Præterea angulus AGB est rectus propter perpendicularum & latus AB erat 426,75. Hinc

AGB 90. gr. Sin. AB GAB 36. gr. Sin. GB
100000 — 426,75 — 58778 — 250,84

Ergo latus Pentagoni, dato Δo æqualis, est 501,68.
B 3

Simi-

Similis inductio calculi est etiam in reliquis
Multangulis; unde hæc emergit

Tabula Terragonica.

Mult.	Lac.
3	1000,00
⊙	742,37
4	658,04
5	501,62
6	408,25
⊙	371,19
7	345,19
8	299,47
9	264,66
10	237,23

Molt	Lar.
11	215, 02
12	196, 66
13	181, 22
14	168, 04
15	156, 67
16	146, 74
17	138, 00
18	130, 26
19	123, 34
20	117, 12

Problema VIII.

Tabulam propunctis lineæ

Stereometricæ adornare.

Assumatur iterum huic negotio convenient
 numerus, qualis vel 100, vel 1000, atq; ducatur
 primo in seipsum, deinde in suum Quadratum,
 ut acquiratur cubus. Hic eodem modo, ut
 Quadratus in problemate sexto multiplicetur
 juxta ordinem per 1. 2. 3. 4. 5. &c. usq; ad 15
 Ex singulis vero productis extrahatur Radix Cu
 bica per probl. 8. Rhabdologiae mex: Eaduplex
 120

radeterminabit sui puncti distantiam à centro in
partibus scalæ fundamentalis.

E.g. Affumamus 1000.

Hic numerus in se-

ductus

I 000

dat Quadratum $\frac{1000000}{1000000}$ qui denuo multipli-
catus per $\frac{1}{1000}$

productit cubum 1000000000. multiplicandum

1000000000 1000000000 1000000000

per 1 2 3

$$\begin{array}{r} 1000000000 \quad 2000000000 \quad 3000000000 \\ \hline \end{array}$$

cup Radix 100,0	126,0	144,2
duplicata 200,0		

duplicata	200,0	252,0	144,2
est numero punctorum			288,4

est numerus puncti 1. secundi
Idem processus 6. tertij.

Idem processus si continuatur in reliquis
punctis, absolvetur tota linea.

punctis, absolvetur tota tabula sequens.

Tabula lineæ Stereometricæ.

1200,0	13470,2	25584,8	37666,4
2252,0	14482,0	26592,4	38672,4
3288,4	15493,2	27600,0	39678,2
4317,4	16504,0	28607,4	40684,0
5342,0	17514,2	29614,4	41689,6
6363,4	18524,2	30621,4	42695,2
7382,6	19533,6	31628,2	43700,6
8400,0	20542,8	32635,0	44706,0
9416,0	21551,8	33641,6	45711,4
10430,8	22560,4	34648,0	46716,6
11444,8	23568,8	35654,2	47721,8
12457,8	24576,8	36660,4	48726,8

45	731,8	70324,2	91399,6	112	964,0
50	736,8	71828,2	92702,8	113	967,0
51	741,6	72332,0	93706,0	114	969,0
52	746,4	73835,8	94909,4	115	972,6
53	751,2	74839,0	95912,6	116	975,4
54	756,0	75843,4	96915,8	117	978,2
55	760,6	76847,0	97719,0	118	981,0
56	765,2	77850,8	98722,0	119	983,8
57	769,6	78854,6	99725,2	120	986,4
58	774,2	79858,2	100928,4	121	989,2
59	778,6	80861,8	101931,4	122	992,0
60	783,0	81865,4	102934,4	123	994,6
61	787,2	82869,0	103937,4	124	997,4
62	791,6	83872,4	104940,6	125	1000,0
63	795,8	84876,0	105943,6		
64	800,0	85879,4	106946,6		
65	804,2	86882,8	107949,4		
66	808,2	87886,2	108952,4		
67	812,4	88889,6	109955,4		
68	816,4	89893,0	110958,2		
69	820,4	90896,2	111961,2		

Fundamentum Tabulae Stereometricae.

Linea Stereometrica continet mensuras corporum, sive solidorum similium. Ea vero habent triplicatam rationem homologorum laterum

rum per elem. 7. lib. 22. Geom. Rami, id est, *sunt inter se ut cubi homologorum laterum*. Igitur ut mensurae sint cognomines magnitudinibus mensurandis juxta Ax. 1. cap. 1. Geodasticae Metry; assumptus numerus 100. vel 1000. *convertitur in suum cubum*, qui simul arguit corpulentiam primi solidi sive Cubi. Hæc ipsa cum bis contineatur in simili corpore primi duplo, ter in triplo, quater in quadruplo &c. utiq; per 2. 3. 4. &c. est multiplicanda, & producti Radix cubica est latus quaesitum corporis dupli, tripli, quadrupli &c.

Inventæ autem Radices porro duplicantur has ob causas. (1.) ut puncta lineæ Stereometricæ per priorem scalam, in 1000. particulas distributam, signari possint, eaq; (2.) totam lineam, non aliquam solummodo ejus partem, occupent. (3.) Puncta 125. usui etiam sufficiunt; dum in cubo, cujus hoc loco Radix est quinquarius, substandum censemus; nec est opus ut eorum numerus ad 250. extendatur, præsertim (4.) cum exigua jam sit assumptorum punctorum intercapedo, quæ cum fructu coarctari amplius nequit.

Problema IX.

Latera corporum regularium eidem sphaeræ inscribendorum indagare.

Corpora regularia plana sunt quinque, videlicet Tetraëdron, cubus, Octaëdron, Dodecaëdron

drom & Icosaëdrom. Horum eidem sphaeræ inscribendorum, latera Geometricè investigat Euclides prop. 18. lib. 13. Nos verò Euclidis ductum secuturi, laterum quantitatem, ibi inventam, hoc loco numeris definiemus, posita diametro sphaeræ 1000. particularum. Hinc

1. Prolatere Tetraëdri.

Si sphaeræ diameter, qualis AB fig. A 1. numeri dividatur in tres partes æquales per C & H ex demonstratione Euclidæ patet perpendicularem CD à C in contactum peripheriæ eductam, determinare DB latus Tetraëdri inscribendi; & sphaeræ diametrum AB potentia esse sesquialteram lateris DB.

Quoniam verò dictæ rationis termini minimi sunt 3. 2. diametriq; AB 1000 potentia eius Quadratum 1000000 per coroll. 2. el. 1. lib. 12. Geom. Rami. Ergo

Ut 3. ad 2. sic $\square$ AB 1000000. ad $\square$ DB 666666. cuius Radix quadrata 816, 50 est DB latus Tetraëdri quæsitum.

2. Prolatere Octaëdri.

A centro E fig. A 1. num. 12. ductâ perpendiculari EF cum sphaeræ diameter AB potentia sexupla lateris Octaëdri FA. huiusq; rationis termini minimi sive Radices sint 2. 1. igitur prior modo argumentamur:

Ut 2. ad 1. sic $\square$ AD 1000000. ad $\square$ FA 500000. Huius enim Radix quadrata 707, 10 ostendit FA latus Octaëdri quæsitum.

3. Prolatere Cubi.

Quia Perpendicularis CD ex C tertiâ parte diametri sphaeræ AB Num. 13. erecta, definit quantitatem lateris Cubi AD, & illa AB potentia est tripla ipsius AD. Erit igitur

Ut 3. ad 1. sic $\square$ AB 1000000. ad $\square$ AD 333333. cuius Radix quadrata 577, 35 similiter indicat AD latus Cubi, sphaeræ datæ inscribendi.

4. Prolatere Icosaëdri.

Quoniam sphaeræ Num. 14. Diameter AB potentia est quintupla Semidiametri BH circuli quinq; latera Icosaedri ambientis: Huic autem circulo inscripti Pentagoni latus BI æquatur lateri Icosaedri datæ sphaeræ inscribendi: Igitur primò quærat RADIUS BH dicendo.

Ut 5. ad 1. sic $\square$ AB 1000000. ad $\square$ BH 200000. Radix enim quadrata 447, 2 prodeit radius BH. Deinde per rationem radij ad latus Pentagoni inscribendi, superius probl. 5. inventam dicatur:

Ut Radius 1000, 0 ad latus sui Pentagoni 1175, 6 ita Radius BH 447, 2. ad BI 525, 73. quod est latus Icosaedri, datæ sphaeræ inscribendi quæsitum.

5. Prolatere Dodecaëdri.

Euclides itidem demonstrat citato loco, si latus cubi jamjam inventum, videlicet AD 577, 35. secetur mediâ & extremâ ratione, uti fit Num. 16. in F. tum majus segmentum DF esse latus Dodecaëdri in eadem sphaerâ descripti.

At huiusmodi Sectionis proportionalis numeri superius probl. 4. inventi sunt 900, 0 & 556, 2. Igitur argumentamur:

Ut linea 900, 0 partium proportionaliter dividenda -- ad suum segmentum majus 556, 2 -- ita linea AD 577, 35 -- ad DF 356, 80. quod est latus Dodecaëdri quæsitum.

Atq; sic inventa sunt omnia latera corporum regularium eidem Sphæræ inscribendorum unde hæc

Tabula Inscriptionis Corporum.

Axis Sphæræ	1000, 00
Latus Tetraëdri	816, 50
Octaëdri	707, 10
Cubi	577, 35
Icosaëdri	525, 73
Dodecaëdri	356, 80

Problema X.

Tabulam Reductionis corporum regularium construere.

Compendij gratiâ placet hac vice insistere vestigijs Metij Geom. cap. 14. præc. 18. pag. m. 120. 121. Ponimus igitur cum illo latus Cubi particularum 10000. unde latera reliquorum corporum regularium, cubo huic æqualium, eruuntur sequenti modo:

1. Pro

1. Pro latere æqualis Tetraëdri.

Inter latus Cubi 10000 ejusq; duplum 20000. quærat medium proportionale 1414, 2 per cap. 5. lib. 2. Arithm. Metij multiplicando data latera in se & ex producto Radicem quadratam extrahendo. Deinde huic medio proportionali 1414, 2 ejusq; triplo 4242, 6 quærat præcedens duorum mediorum proportionalium, duos hosce numeros inter se multiplicando, & productum rursus per datum minorem; atq; ex hoc facto Radicem Cubicam extrahendo. Sic prodibit latus Tetraëdri 2039, 6 dato Cubo æqualis.

2. Pro latere Octaëdri.

Inter latus Tetraëdri 2039, 6 ejusq; dimidium 1019, 8 quærat, dicto jam modo, duorum mediorum proportionalium minus 1284, 8. hoc est latus Octaëdri, assumpto Cubo æqualis.

3. Pro latere Icosaëdri.

Inventum latus Octaëdri 1284, 8 secetur mediâ & extremâ ratione per probl. 4. Segmentum minus autem 490, 8 quadretur, & hujus quadrati 24088464 duplicati 48176928 Radix quadrata 694, 1 est inventum primum.

Secundò inter hoc inventum primum 694, 1. ejusq; quintuplum 3470, 5 quærat medium proportionale 1552, 1 illud est inventum secundum.

Tertiò inter latus Octaëdri 1284, 8 ejusq; duplum 2569, 6 quærat medium proportionale 1816, 2, quod est inventum tertium.

Quartò

Quartò invento secundo 1552, 1 & tertio 1816, 9
quæraturs tertius numerus continuè proportiona-
nalis è propof. 20. lib. 7. Eucl. taliter argumen-
tando.

Ut 1552, 1 -- ad 1816, 9 -- sic 1816, 9 -- ad 2126, 9
eritq; *inventum quartum*.

Quintò invento secundo, quarto & primo
quæraturs aliud proportionale dicendo.

Ut 1552, 1 -- ad 2126, 9 -- ita 694, 1 -- ad 951, 2
quod est *inventum quintum*.

Tandem inter *inventum primum* 694, 1 &
hoc quintum 951, 2 quæraturs præcedens duorum
mediorum proportionalium, nempe 770, 9 illud
est *Icofaëdri*, dato Cubo æqualis, latus optatum.

4. Pro latere Dodecaëdri.

Juxta probl. 5. quæraturs latus Trianguli æ-
quilateri 1732, 06 circulo, cujus Radius 1000, 00
inſcribendi, itemq; latus Pentagoni regularis
1175, 58 unà cum anguli in centro 72. gr. Sinus
951, 06 qui duplicetur 1902, 12.

Ex hiſce datis porro fiat argumentatio triplex:
1. Ut latus Trianguli æquilateri 1732, 06. ad
latus Icofaëdri 770, 9. ita latus Pentagoni 1175, 58
ad 523, 2 *inventum primum*.

2. Ut latus Trianguli æquilateri 1732, 06 --
ad latus Icofaëdri 770, 9 -- ita Sinus anguli cen-
tri duplicatus 1902, 12 -- ad 846, 5 *inventum ſecun-
dum*.

3. Ut *inventum ſecundum* 846, 5 -- ad latus
Ico-

Icofaëdri 770, 9 -- ita *inventum primum* 523, 2
ad 476, 5 *inventum tertium*.

Tandem inter *inventum primum* 523, 2 &
tertium 476, 5 duorum mediorum proportiona-
lium numerus præcedens 507, 1 definit latus Do-
decaëdri, dato Cubo æqualis.

5. Pro axi Spharæ.

Primò dicatur: ut 11 -- ad 14 -- sic quadratum
dati cubi 1000000000. ad quadratum 127272727.

Deinde inter hujus Quadrati Radicem qua-
dratam 1128, 1 ejusq; triplum 3384, 3 quæraturs
media proportionalis 1953, 9 cujus ſemiſſis eſt
976, 95 quadrans 488, 47.

Tertio inſtituatur argumentatio talis:
Ut quadrans mediæ proportionalis 488, 47 -- ad
10000. ita ſemiſſis ejusdem 976, 95 -- ad 20000.

Quarto inter duo hæc extrema 976, 95 & 20000.
duorum mediorum proportionalium ordine
primum 1240, 4 eſt *axis ſpharæ* dato cubo æqualis.

6. Pro inventorum laterum propor- tione ad latus Tetraëdri 10000.

Hactenus inventa ſunt latera corporum re-
gularium æqualium in particulis talibus, quali-
bus cubi propoſiti latus conſtat 10000. Quoni-
am verò quorundam corporum latera hunc nu-
merum, & per conſequens ſcalam fundamenta-
lem excedunt: præſtat Tetraëdram, cujus latus
omnium eſt maximum; ſtatuerè 10000. partium.
atq;

atq; ita reliquorum laterum proportionem investigare per Regulam Trium dicendo:

Ut latus Tetraëdri inventum 2039, 6. ad assumptum 1000, 0.

ita latus	Octaëdri	1284, 8	ad	629, 93
	Sphæræ	1240, 4		608, 11
	Cubi	1000, 0		490, 29
	Icosaëdri	770, 9		377, 96
	Dodecaëdri	507, 1		248, 63

Hinc

Tabula Reductionis Corporum

Reg.

Tetraëdri	1000, 00
Octaëdri	629, 93
Sphæræ	608, 11
Cubi	490, 29
Icosaëdri	377, 96
Dodecaëdri	248, 63

Problema XI.

Tabulam sphærarum æquiponderantium è septem Metallorum generibus exhibere.

Sphærarum æquiponderantium proportio solidis non ita nititur fundamentis, sed autoritate & experientiâ præstantissimorum Mathematicorum atq; Mechanicorum, quæ tam in septem Metallorum generibus, diversam plerunq; inven-

venerunt duplici potissimum via, nempe vel liquefactorum infusione in idem receptaculum, vel candentium conversione in fila, de quibus vid Bramerus von Theilung der Mathematischen Instrumenten cap. 6. Cum vero praxis illa sit prolixa, sumptuosa & difficultatibus obnoxia; potius hac vice seligamus proportionem à Metio inventam, & ex illius Regulæ Proportionalis probl. 31. in sequenti Tabula expressam.

Diametri sphærarum æquiponderantium.

♂ Ferrum	1000
℥ Stannum Anglicanum	995
℥ Stannum vulgare	975
♀ Cuprum	940
♂ Argentum	903
℥ Plumbum	870
♀ Argentum vivum	785
☉ Aurum	743

Problema XII.

Perticæ visoriæ mensuram fundamentalem investigare.

In vas aliquod, figuram Cubi vel Parallelepipedo oblongi exactè referens, & ad horizontalis æquilibrium positum, infundantur Canthari aquæ vel 8. vel 27. vel 64. &c. in cubicis semper

C

nume-

numeris. Deinde hæc altitudo aquæ, Parallelepipediq; basis mensurentur per scalam aliquam liberè assumptam, vel etiam per Lineam Arithmeticam, quoties opus est, repetitam. Porro inter baseos latus quadratum (quod medietatis proportionalis inter longitudinem ac latitudinem basis indicat, si figura ejus sit Parallelogrammum oblongum) & inter altitudinem aquæ per cap. 3. lib. 2. Arithm. Metij pag. m. 87. invenitur duarum mediarum proportionalium latus, quæ baseos lateri quadrato vicinior est, & dividatur in tot partes æquales, quot Cubi aquæ infusæ radix Cubica continet unitates. Harum partium singulæ dant perticæ visoriæ mensuram fundamentalem, distribuendam in 1000. partes æquales, sive in scrupula prima, secunda, tertia. Juxta Metium *Geodæf.* cap. 5. num. 1. pag. m. 184. & probl. 27. *Reg. Proport.* pag. 269.

Verbi gratia In Parallelepipedum quadratum basis ABCD figur. A1. num. 13. infusi sint 64. Canthari Dorpatenses inveniaturq; latus basis quadratæ AB 10. (o) altitudo aquæ AE 5, 13. Igitur inter 10. (o) vel (ut sint cognomines numeri) 1000 & 5, 13. inquiratur FG Num. 17. duarum mediarum proximior basi AB & dividatur hoc locum in 4. partes, quoniam assumpti Cubi 64. Radix Cubica est 4. Sic constabit HI mensura fundamentalis quæ sita, cujus vera quantitas dicto modo divisa exhibetur in majori nostro Schemate Circini Proportionalis intra titulum *Perticæ visoriæ.*

Fundamentum operationis hujus tale est:

Quoniam Corpora per cubica corpuscula mensurantur, inquirendo quoties hæc in illis continentur; Igitur etiam cantharus usualis in Cubum convertitur, atq; in minutissimas partes secatur: Istius Cubi latus est perticæ visoriæ mensura fundamentalis, & ex pluribus Cantharis, vasi Parallelepipedali infusus, tutissimè acquiritur beneficio diminutionis. Facillimè autem diminuitur Cubus, quippe latera ejus sunt æqualia è def. 25. lib. 11. Eucl. & corpora similia (qualia occurrunt in diminutione) inter se sunt ut cubi homologorum laterum per el. 7. lib. 22. Geom. Rami. Assumitur igitur numerus mensurarum cubicus citra fractionem divisibilis puta 8. 27. 64. &c. & Parallelepipedum ABCE, ab aqua formatum, revocatur in Cubum FG per præc. 11. Cap. 14. Geom. Metij pag. m. 115. Hujus lateris pars hoc loco quarta est HI. latus Cubi sexagies quater minoris Cubo FG per prop. 33. lib. 11. Eucl. Namq; lateris HI unius partis cubus est 1. at FG 4. partium Cubus est 64. Igitur cubus HI in cubo FG sexagies quater continetur, adeoq; est latus unius canthari cubici, & perticæ visoriæ mensura fundamentalis.

Problema XIII.

Lineæ Fortificatoriæ Tabulam construere.

Delineationi Munitionum tam regularium quam irregularium super Polygonâ datâ, tres potissimum lineæ deserviunt, nimirum *Capitalis*, *Gutturalis* & *Ala*.

Variae autem illarum Proportiones ab Authoribus traduntur, quarum simplicissima & universalis hæc est Num. 18.

Capitalis AK sit $\frac{1}{2}$ & *Gutturalis* AD $\frac{1}{3}$ totius Polygonæ interioris AB. *Ala* verò DI sit tertia pars duarum Gutturalium, sive $\frac{2}{3}$ totius Polygonæ. Eandem igitur hoc loco retinebimus, & reducemus ad numeros proportionales, posita Polygonâ data AB, More Radij in Trigonometricis, particularum mille, dicentes

Pro Capitalis numero.

Ut AB Polygonâ i. ad 1000. ita AC $\frac{1}{2}$ ad 500.

Pro numero Gutturalis.

Ut AB Polygonâ i. ad 1000. ita AD $\frac{1}{3}$ ad 333.

Pro numero Ala.

Ut AB Polygonâ i. ad 1000. ita GB $\frac{2}{3}$ ad 667.

Hinc

Tabula Fortificatoria in qua

Numerus Polygonæ interioris	1000.
Capitalis	333.
Gutturalis	200.
Ala	133.

Problema XIV.

Lineæ Musicalis tabulam concinnare.

Dn. Adrianus Metius, Franequerensis Professor Mathematicum sub finem *Regulæ Proportionali* tradit Tabellam complectentem Proportiones tonorum in tribus octavis. Illius numerus maximus cernitur 1200. particularum. Ut autem quadret priori scalæ fundamentali & instrumento nostro; ponimus eum partium 1000. ad eamq; proportionem revocamus reliquos dictæ Tabellæ numeros hac argumentatione:

Ut 1200. ad 1000. ita $\left\{ \begin{array}{l} 1125. \text{ ad } 937 \\ 1062. \text{ ad } 885 \\ 1000. \text{ ad } 833 \end{array} \right. \&c.$

Idem si fiat cum reliquis numeris, parata erit sequens

Tabula Lineæ Musicalis.

E 1000	e 500	e 250
F 937	f 469	f 235
Ffs 885	ffs 443	ffs 222
G 833	g 417	g 208
Gfs 792	gfs 396	gfs 198
A 750	a 375	a 188
Bfa 703	bfa 354	bfa 177
Bmi 667	bmi 333	bmi 167
C 625	c 313	c 156
Cfs 589	cfs 295	cfs 148
D 558	d 279	d 135
Dfs 528	dfs 264	dfs 132
		e 125

C 3

Pro-

Problema XV.
Circini Proportionalis cen-
trum invenire.

Quoniam omnes proportionales tam in constructione, quàm usurpatione hujus instrumenti à centro progrediuntur, ita ut si centrum vitio laboret, omnis certitudo statim expiret: Post absolutionem Tabularum prima merito erit cura, centrum in conficiendo Instrumento rectè constituere, vel in confecto, antepraxin, examinare sequenti modo:

Primo claudantur, & benè jungantur ambo Instrumenti crura, ut quam minimus hiatus remaneat: huic applicetur Regula, ut innotescat utrum lineam efficiat rectam?

Deinde aperiantur crura, atq; in ipso interiorum margine ducantur duæ lineæ rectæ, quæ in concursu suo exhibebunt centrum. Atq; hæc operatio in aliis etiam aperturis instituat. Siq; semper in eodem puncto fiat intersectio, centrum illud erit genuinum.

Præstabit tamen & hoc modo inventum illud centrum adhuc examinare, ut crura claudantur, & prope extremitates eorum à centro illo delineetur arcus. Hoc facto divaricentur crura, & inquiretur, utrum arcus priori intervallo & centro descriptus, arcui priori ad amissum respondet? Hoc enim si deprehenditur, centrum rectè est constitutum.

Pro

Problema XVI.
Lineas prædictas Circino Pro-
portionali inscribere.

Principio hic requiritur *Pertica quadrangularis* (*Stangen-Zirkel*) depicta *fig. A. 1. Num. 19.* instrumentum nempe mechanicum, Circini Proportionalis quantitatem excedens, præditum uno cuspidè fixo & Cursore acuminato mobili, per cochleam, ubi res & usus postulat, firmando. Illius uno pede in centro quiescente, altero prope extremitatem crurum obscurus describatur arcus, in quo à margine interno utriusq; cruris signantur s. vel 6. puncta, ita ut bina semper à margine isto æquidistant. Hæc puncta cum centro connectantur lineis rectis, subsidio regulæ accuratæ. *Secundo* quantitas unius lineæ, centro & arcu interceptæ, transferatur in aliam chartam, tabulam vel mensam benè levigatam, ac dividatur in mille particulas æquales, juxta ductum *Fig. A. 1. Num. 20.* & limbi in majore nostro circino Proportionali hoc nempe modo:

A terminis rectæ translatae excidentur duæ Perpendiculares, in quibus pro lubitu decem æquales distantiae signantur, & puncta opposita connectuntur. Sicut autem formati Parallelogrammi oblongi latitudo divisa est, ita etiam longitudo dividatur in 10. partes æquales, earumq; puncta opposita itidem connectantur. Tandem longitudinis inferior pars subdivida-

tur in alias 10. partes, quarum puncta alternatim lineis transversalibus connectantur, numerisq; convenientibus ornentur. Sic tota linea transumpta in 1000. partes est distributa per prop. 4. & 9. lib. 6. Eucl. & scala fundamentalis absoluta.

Tertio in considerationem venit ordo, quem Lineæ inscribendæ servare debeant. Sed is se re arbitrarius est, ut modo hæ, modo illæ præponi aut conjungi possint: Attamen si spatij angustiam, commoditatemq; operationum in usum spectemus; uni faciei quadrare videntur 1. L. Fortificatoria 2. Proportio diametri ad circumferentiam 3. Sectio proportionalis. 4. L. Se reometrica 5. L. Geometrica 6. L. Metallorum 7. L. Arithmetica. Alteri verò L. 1. Circularis 2. Tetragonica. 3. Subtensarum. 4. Inscriptionis corporum. 5. Cubatrix. 6. Musicalis. 7. Pertica visoria.

Hisce præmissis *quarto* succedit ipsa inscriptio, quâ singularum linearum tabula consuetur, quot partes singulis earundem punctis debeantur? tot etiam à scalâ fundamentali per circinum manulem vel perticam quadrangularem accipiuntur, & in utraq; lineâ propositâ mensurantur, notato semper istius distantie termino.

V. g. Inscribenda sive dividenda sit Linea Fortificatoria: Igitur evolvitur Tabula Lineæ Fortificatoriæ probl. 13. tradita; quæ cum supergerat numerum Capitalis 333. assumuntur à scalâ fundamentali partes 333. atq; in Circini Proportio-

ionalis utraq; Lineâ Fortificationi dicatâ à centro signantur. Hac ratione inventum est punctum Capitalis, quod literâ C. notatur. Ita pro Gutturali mensuretur 200. partes, pro Ala 133. iisq; initiales literæ G. A. apponantur.

Similiter si dividenda sit Linea Geometrica; juxta Tabulam probl. 6. pro primo puncto è scala fundamentali Circino accipiuntur partes 100. & in suâ Lineâ à centro notantur, pro secundo 141. 4 & c. Distinctionis autem gratiâ quinto cuius puncto apponitur numerus conveniens.

Observationes.

I. Numerum linearum contrahere licet, quando duæ conjunguntur, utpote Proportio Diametri ad Circumferentiam, & Sectio proportionalis, itemq; L. Inscriptionis corporum & Cubatrix.

II. Pertica visoria neq; geminatur, neq; à centro progreditur, sed unica in margine signatur, & citra scalam fundamentalem in suas partes distribuitur.

III. Linea Arithmetica per scalam fundamentalem dividi potest vel in partes 1000. si eadem utrobique partes retineantur, vel in 500. si scalæ partes binæ pro singulis partibus lineæ Arithmeticæ æstimentur, vel in 250. si 4. partes scalæ unam efficiant in Circino Proportionali. De aliis divisionibus videatur probl. 1.

IV. Ut eas, quæ hætenus de Inscriptione Linearum tradita sunt, melius percipiantur; visum est

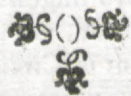

est schema Circini Proportionalis in forma majori typis æneis exscriptū ad jungere sub signo. γ
Hujus enim punctorum distantia à centro si cum scalâ fundamentali & Tabulis superiùs traditi conferatur; tota fabrica Circini Proportionalis omnino erit plana.

Præterea quia divisio ista cum aliquâ molestia conjuncta est, poterit etiam idem schema ejus vices supplere & instrumento inservire hoc modo:

Secetur Schema γ juxta ductum rectarum γd & partes illæ Circino proportionali ligneo ad longitudinem & latitudinem maximam unius faciei fabricato superinducantur ita ut centrum & centro Instrumenti, & recta ex hiatus seu interiori margini crurum præcisè respondeant. Tum enim si utraq; facies in recta ex dissecetur, & de nigrata particula prope centrum amputetur, jam absolutus erit Circinus proportionalis ad usum præparatus.

Atq; hæc breviter est structura Circini proportionalis; succedit usus ejusdem.

Lib

Liber Secundus **DE USU CIRCINI PROPORTIONALIS IN GEOMETRIA ET GEODÆSIA.**

Usus linearum Circino Proportionali hactenus inscriptarum latissimè se diffundit per totam fere Mathesin, omnesq; vitæ humanæ status. Ut verò distinctiùs cognoscatur; seorsim excutiamus hoc libro Geometriam & Geodæsiam; sequenti Arithmeticam; ultimo Fortificatoriam, Musicam Instrumentalem & Gnomonicam.

Præmittendæ tamen videntur nonnullæ definitiones & regulæ practicæ generales, quæ sunt inter Postulatorum.

Definitiones.

1. *Lineam Circino manuali comprehendere* est Circinum manulem eousq; expandere sive divarticare, donec illius crura extremitatibus suis lineam istam intercipient.

2. *Lineam instrumento accommodare, applicare vel coaptare*, est expandere sive aperire duo crura instrumenti, donec linea data, circinoq; manuali comprehensa, inter duo similia (sive à centro æquidistantia) puncta duarum linearum homogenearum, cruribus instrumenti inscriptarum, consistere possit.

Ejusdem significationis sunt & hæc loquendi formulæ: *Lineam datam in aliquo puncto collocare vel consi-*

constituere, quibus aliquando discriminis gratia addi solet *to oblique*: ut accommodare oblique collocare oblique &c.

3. Lineam instrumento *directè accommodare* vel *coaptare*, est ponere unum circini manualis pedem in centrum, & alterum juxta numerorum seriem promovere in una duntaxat linea unius cruris. Et hæc operatio saltem locum habet in linea Arithmetica, quando sustinet vices scalarum partium.

Postulata.

1. *Circinus Proportionalis* ad quantitatem alicujus lineæ expansus, in singulis operationibus *quiescat immotus*, id est, neq; dilatetur, neq; comprimatur priusquam suscepta operatio fuerit absoluta. Mutata enim divaricatione vel apertura, statim omnis proportio & certitudo est sublata.

2. Si data linea recta fuerit nimis longa, ut propositi instrumenti punctum vel planè accommodari nequeat vel angulum efficiat nimis obtusum: ad operationem assumatur ejus submultiplex, id est, pars dimidia, tertia &c. Inventa verò iterum est duplicanda, triplicanda &c. Sic produceretur vera linea quaesita.

3. Si data linea fuerit minor, quàm ut instrumentum coaptari possit; assumatur ejus multiplex, id est, dupla, tripla &c. mensurando datam lineam bis vel ter &c. in aliâ infinita. Inventa verò linea pars dimidia, tertia &c. erit vera linea quaesita.

Proble

Problema 1.

Varias Scalas exhibere, quarum beneficio licet in data linea recta partes centesimas, millesimas vel quascunq; alias æquales accipere.

Scalas largitur *Linea Arithmetica*, non modo varias, sed etiam infinitas, pro aliâ atq; aliâ Circini Proportionalis expansione, partiumq; requisitarum denominatione.

Data enim linea recta circino manuali seu vulgari comprehendatur, & lineæ Arithmeticæ transversim accommodetur, ita ut ejus extrema duobus punctis, datæ partium denominationi cognominibus, congruant. In hac apertura Circini Proportionalis dicto citius divisa est data linea in partes desideratas. Quotquot igitur illarum sunt accipiendæ, inter numeros sive puncta partium datarum inveniuntur.

E.g. *Figurarum ænearum A Z. Num. 1.* datur recta AB, in qua 64. centesimæ partes, (id est, tales 64. partes æquales, quales tota AB continet centum) sint accipiendæ? Igitur data recta AB statuatur inter 100. & 100. Lineæ Arithmeticæ. Sic inter 64. & 64. inventa linea AC exhibet 64. partes centesimas lineæ AB. Vel si 39. centesimæ partes ejusdem rectæ AB sint accipiendæ: inveniuntur illæ inter 39. & 39. sub priori apertura, & repræsentantur hoc loco per lineam AD.

Ita

Ita si Num. 2. quærantur $\frac{27}{100}$ id est 23. quinquagesimæ partes lineæ EF. Expanditur Instrumentum donec punctum 50. & 50. lineæ Arithmetica capiat datam rectam EF. Tum enim inter 23. & 23. habentur partes quæsitæ, quæ datæ lineæ EF partem quæsitam EG.

Observatio.

1. Si datur linea recta nimis longa; cum ea agatur juxta postul. 2. Ut si in linea LM Num. 4. accipiendæ $\frac{10}{100}$ partes. Tum dimidia MN accommodata puncto 100. & 100. inter 30. & 30. largitur MO bis mensurandam usque in P. Sumitur igitur per MP acceptæ 30. centesimæ partes lineæ LM.

Vel Linea longior poterit coaptari duplici vel triplo denominationis datæ; Sic partium numerus in eadem proportionem multiplicatus determinat quæsitum.

Ut si Linea LM Num. 4. Fig. A2. collocetur inter 200. & 200. numerusque partium itidem duplicetur, pro 30. assumendo 60. Sic inter 60. & 60. iterum invenietur MP denotans $\frac{10}{100}$ lineæ LM.

2. Si denominator partium excedit numeros lineæ Arithmeticae, ad proportionem iterum revocentur.

E.g. Si recta RS Num. 5. Fig. A2. quærantur $\frac{480}{1000}$ id est, 480. millesimæ partes, & linea Arithmetica non extendatur ultra 500. Utrinque adjiciatur ultima Cifra, eruntque datorum subdecupli

pli $\frac{480}{1000}$ Igitur RS statuatur inter 100. & 100. Sic inter 48. & 48. occurret ST denotans 480. partes qualium RS est mille.

Vel recta RS accommodetur 500. & 500. rursumque dimidium de 480. hoc est, 240. exhibent partes optatas ST.

Demonstratio.

Figurarum A. 2. Num. 6. sit AB, AC linea Arithmetica partium 100. sed AD, AE partium 64. Dico DE esse partium 64. qualium BC est 100. Quoniam enim in Δ is ABC & ADE angulus A est communis; igitur reliqui bini anguli D & E, itemque B & C sunt ejus complementum ad duos rectos per propos. 32. lib. 1. Eucl. At verò anguli D & B itemque E & C sunt ejusdem complementi dimidia; cum Triangula ADE, & ABC sint æquicrura (propter punctorum D & E, itemque B & C æqualem distantiam à centro A.) quorum anguli ad basin BC, DE æquantur per propos. 5. lib. 1. Eucl. Ergo anguli D & B, itemque E & C æquantur per axioma 7. lib. 1. Eucl. adeoque ipsa Triangula ABC, ADE sunt æquiangularia. Ergo latera eorum circa æquales angulos sunt proportionalia, per prop. 4. lib. 6. Eucl. Erit igitur

directè ut AD -- ad DE -- sic AB -- ad BC. & alternè ut AD -- ad AB -- sic DE -- ad BC. At AD est partium 64. qualium AB est 100. Ergo etiam DE est partium 64. qualium BC est 100. Quod erat demonstrandum.

Simi-

Similiter demonstrantur etiam reliqua, mutatis saltem mutandis, quippe hic digito quatuor ostensum est fundamentum totius usus circuli Proportionalis. Igitur in subsequentibus ubi diversitas occurrit, nova demonstratio saltem addetur.

Problema II.

Data lineæ rectæ imperatam partem aliquotam invenire.

Pars aliquota dicitur, *è def. 1. lib. 5. Eucl.* quæ aliquoties sumpta totum suum constituit, ut $\frac{1}{2}$ &c. Nam una tertia pars lineæ si ter sumatur reproducit totam lineam. Hasce partes alij præbent è peculiari lineæ, nempe *Divisionis rectæ*. Nos autem, ut supra promissum, idem præstare *lineæ Arithmetica* hoc modo.

Numerus partis aliquotæ augeatur Cifris hujusq; compositi puncto coaptetur lineæ data. Sic inter 10. 10. occurret lineæ pars aliquota quæ sita.

E. g. Fig. A 2. Num. 3. quæraturs pars tertia lineæ H.I. Igitur lineæ data H.I. accommodata puncto 30. lineæ Arithmetica, & punctum 10. largitur HK partem tertiam quæsitam.

Observatio.

Numerus partis aliquotæ, cistâ auctus, poterit etiam duplicari vel triplicari: Et hujus punctis cum multiplicatur lineæ data; tum inter 20. vel 30. invenietur pars desiderata.

Ut Num. 3. statuatur lineæ HI in 60. 60. sic inter 20. 20. obtinetur itidem HK datæ lineæ tertia pars quæsitæ.

Problema III.

Datis duabus vel pluribus lineis rectis, per notas partes unius reliquarum partes incognitas investigare.

Recta notarum partium transversè statuatur in punctis lineæ Arithmetica, denominationi datæ cognominibus. Quiescente autem ita instrumento inquiratur tentando, inter quæ puncta lineæ Arithmetica, à centro æqualiter remota, cadant seu consistere possint reliquæ lineæ datæ. Punctorum enim numerus exprimit partes lineæ quæsitæ.

Ut fig B Num. 1. datur Triangulum ABC, cujus latus AB est 12. decempedarum. Quæritur quot decempedarum sit latus AC & BC.

Quoniam latere AB collocato inter 12. 12. lineæ Arithm. latus AC quadrat puncto 10. 10. & BC puncto 8. 8. Dico igitur latus AC esse 10. decempedarum & BC 8. dec.

Observatio.

Si numerus mensurarum vel partium lineæ cognita fuerit nimis exilis, quando vel unica tantum nota scribitur & commode in instrumento haberi nequit: adjiciatur ipsi Zypbra, ut fiat sui decuplus.

D

Sed

Sed inventorum numerorum ultima nota, si fuerit Cifra, iterum est abjicienda; si alia nota significativa fuerit, denotabit prima.

E.g. Fig. B. Num. 2. sit Trapezij linea ED. decempedarum: Quæritur quantitas trium reliquarum? Hic pro 6. assumantur, 60. & huius puncto cum insistit ED, tum FG cadit in 140. EF. in 100. DG in 95. Igitur FG est 14. dec. EF. 10. dec. DG 9½.

Ansam trium præcedentium problematum nobis suppeditavit Metius Reg. Propos. problem. 1. 2. 3.

Problema IV.

A puncto sive in medietate sive in extremitate lineæ rectæ dato, perpendicularem erigere.

Perpendicularis linea dicitur à perpendiculari, instrumento, quo fabri murarii muros exminant, an nutent. Crassum ejus simulachrum refert examen in libra, & est talis linea, quæ alia subjecta directè & citra inclinationem vel ascendit vel descendit. Excitatur autem hoc modo:

E linea Arithmetica directè accipiantur partem primò 30. & à dato puncto H in linea IM Fig. B. Num. 3. signentur usq; in K. Deinde ad partes 40. ex eodem puncto dato H supra vel infra lineam describatur arcus L. Tandem ex K, puncto signato, ad distantiam 50. partium describatur alius

alius arcus, priorem interfecans in L. Per hoc punctum L transit ducta perpendicularis HL. Conf. Galsgemair pag. 22.

Hæc constructio fundatur in celebri invento Pythagoræ, cujus vigore in Triangulo plano rectangulo si basis HK sit 3. & Cathetus HL 4. Hypotenusa KL est 5. Loco autem illorum numerorum primorum hic assumuntur eorum decupli, & nihilominus manet eadem proportio salva per prop. 15. lib. 5. Eucl.

Alio modo etiam erigitur linea perpendicularis, si in dato puncto constituatur angulus rectus juxta problema sequens.

Problema V.

Ad datam rectam, datumq; in eâ punctum angulum quemvis rectilineum certorum graduum constituere.

Gradus est trecentesima sexagesima pars circuli & subdividitur in 60. minuta. Hisce tum gradibus, tum minutis amplitudo angulorum mensuratur.

Si igitur angulus rectilineus (id est à rectis lineis comprehens) certorum graduum sit constituendus; Ponatur unus pes circini manualis in datum punctum, & altero mobili describatur arcus, intervallo sive radio quocunq; à datâ lineâ initium sumens.

Iste radius accommodetur *Lineæ Subtensarum* in 60. & 60. ita Circinus Proportionalis debite modo est expansus. Jam igitur in eadem Linea quæratnr numerus datorum graduum; ille exhibet subtensam, arcui priori à contactu lineæ rectæ coaptandam. Atq; sic obtinetur punctum quod, cum dato connexum in lineâ rectâ, angulum datorum graduum constituit.

E. g. *Figur. B. Num. 3.* sit describendus angulus rectus, sive 90. grad ad punctum N lineæ rectæ NO.

Igitur ex N descripto arcu P Q, radius N coaptatur puncto 60. & 60. Lineæ Subtensarum atq; ad distantiam puncti 90. & 90. in ducto arcu à P fit intersectio in Q. Sic lineâ rectâ Q N cum priori data NO constituit angulum rectum quæsitum.

Ita si angulus 36. grad. sit describendus ad punctum R lineæ RS. Distantia datorum graduum, nempe 36. & 36. in arcu ST determinat punctum T, per quod alterum crus anguli quæsitum RT incedet.

Ratio operationis hæc est:

Linea Subtensarum per structuram continet omnes subtensas graduum circuli, cujus Radius æquatur distantie puncti 60. à centro. Igitur termino illius in 60. coaptatur quivis radius datus. Unde per prop. 4. lib. 6. Eucl. iterum concluditur: ut Radius Instrumenti ad Radius

Quadrantis dividendi: ita etiam subtensa arcus dati ad subtensam arcus quæsit.

Observatio 1.

Si angulus desideratur obtusus & recto major, cujus puncta in Linea Graduum non inveniuntur; duplici via obtinetur: (1.) Si ab eodem puncto infra datam lineam obscure descriptus fuerit angulus complementi ad Semicirculum sive 180. gradus.

E. g. *Num. 4.* Constituendus sit angulus 130. grad. à puncto V rectæ VX. Quoniam subtractis 130. à 180. complementum hoc loco est 50 graduum: Igitur infra rectam VX juxta præscriptum problematis describitur arcus XW & notatur angulus 50. grad. W VX. Hujus lineæ WV si à parte V producatnr versus Y; constitutus erit angulus obtusus XVY graduum 130.

(2.) Angulus obtusus per partes constituitur *Num. 4.* super rectâ $\alpha\beta$, dum à β in circumferentia signatur angulus rectus usq; in γ , eiq; additur excessus $\gamma\delta$ in præmisso exemplo 40. gr. Constitutus enim angulus $\beta\alpha\delta$ est 130. gr. & verus angulus quæsitus.

Obs. 2. Spatium duobus punctis hujus lineæ Subtensarum interjectum valet partes 60. Igitur si gradibus minuta adhæreant, constituant fractionem vulgarem, (cujus denominator est 60.) porro reducendam ad minimos terminos. E. g. pro 15. minutis sive $\frac{15}{60}$ sumatur $\frac{1}{4}$ totius spatij, pro 20. m. $\frac{1}{3}$, pro 30. m. $\frac{1}{2}$, pro 45. m. $\frac{3}{4}$, &c. Ad tantam igitur particulam potest circinus manualis

nalis in spatio per conjecturam promoveri, ut
acquiratur Subtensa genuina arcus propositi.

Problema VI.

Ad certam quantitatem gra-
duum circinum proportionalem
aperire.

E Linea Arithmetica directè assumptus ali-
quis radius coaptetur Lineæ Subtensarum in 60.
& 60. atq; sub hac divaricatione inventa distan-
tia datorum graduum, accommodetur assumptus
puncto Lineæ Arithmeticæ. Sic comprehendetur
angulum quæsitum.

E.g. *Figur. B. Num. 5.* aperienda sit Linea Ar-
ithmetica ad angulum 33 gr. Igitur ex eâ ac-
ceptæ *hoc loco* 40. partes statuuntur inter 60. 60.
Lineæ Subtensarum, & depromitur distantia
puncti 33. & 33. Hæc vicissim coapatur puncto
40 & 40. Lineæ Arithmeticæ, & constitutus est
in Instrumento angulus quæsitus.

Problema VII.

Datum Circuli Quadrantem
in suos gradus distribuere.

Dirigatur Circinus Proportionalis ad quan-
titatem radij Quadrantis juxta probl. 5. *Hoc*
facto, distantia omnium graduum à Circino
proportionali transferantur in arcum Quadran-
tis, & inventi erunt gradus quæsit. *Conf. Solu-*
gemasr pag. 26.

Uti si *Figur. B. Num. 6.* Quadrans est in suos
gradus sit distribuendus. Ejus radius is accom-
modatur puncto 60. 60. Lineæ Subtensarum;
tum decem graduum Subtensa datur inter 10. 10.
& in circumferentia Quadrantis signatur ab e in
x. Simili modo etiam notantur reliquæ Subtensæ.

Observatio.

Si Semicirculus sit dividendus, vel Inducto-
rium concinnandum: semper figatur unus pes
circini manualis in utriusq; Quadrantis termino
communi, qualis *Num. 6.* est & eademq; apertura
poterit acceptæ *hoc loco* 10. gr. Subtensæ arcus si-
gnari ex e tam in x quàm in d. Idem fiat etiam
cum reliquis Subtensis.

Problema VIII.

Amplitudinem dati anguli
recti linei cognoscere.

Inter crura anguli dati describatur arcus, &
Radius illius applicetur puncto 60. & 60. lineæ
Subtensarum. Instrumento hac ratione aperto;
transferatur arcus crurum anguli in eandem li-
neam Subtensarum. Sic puncta similia, à qui-
bus intercipitur arcus, definient anguli amplitu-
dinem quæsitam.

E.g. Quæratam amplitudinem anguli ABC *Fi-*
gur. C. Num. 1. Igitur Radio BD describitur ar-
cus DE inter crura AB, BC. Porro assumptus
radius BD, statuitur in puncto 60. 60. lineæ Sub-
tensarum.

tenfarum. Tandem arcus DE transfertur in eadem lineam Subtenfarum dispiciendo inter quæ puncta similia consistere possit, hoc loco inter 40. & 40. Dico igitur amplitudinem dati anguli ABC esse 40. graduum.

Observatio.

Amplitudo anguli obtusi, beneficio lineæ Subtenfarum, invenitur, si altero crure ultra angulum producto, angulus complementi per hoc probl. 8. inventus, à 180. gradibus subtrahatur per 32. propos. lib. 1. Eucl.

E.g. Quæratam amplitudo anguli FGH Fig. C. Num. 1. Igitur continuato latere HG à parte Gusq; in I, inventa sit anguli complementi FGI amplitudo 25. gr. quibus à 180. gr. sublati, remanet anguli obtusi FGH amplitudo 155. graduum.

Problema IX.

Quot gradus in instrumento pateant Lineæ Arithmetice edisserere.

E lineæ Arithmetica directè accipiantur uno circino manuali partes 50. altero distantia inter 50. & 50. Tum 50. illæ partes coaptentur lineæ Subtenfarum in 60. & 60. sic puncta ejusdem lineæ, datam distantiam capientia, monstrant amplitudinem Linearum Arithmeticarum quæsitam.

E.g.

E.g. Fig. C. Num. 1. sint lineæ Arithmetice AB, BC. ejusq; partes 50. BD, BE. translata in 60. & 60. lineæ Subtenfarum. Igitur distantia DE cum quadret 40. & 40. dico lineas Arithmeticas apertas ad 40. gr.

Problema X.

Ex Diametro Circuli circumferentiam, vel contra ex circumferentia Diametrum investigare.

Superius certæ alicui lineæ inscripta fuit *Proportio diametri ad Circumferentiam*: Igitur utraharum detur, statuenda est inter puncta similis denominationis: Sic distantia reliquorum punctorum exhibet quæsitum.

E.g. Sit Circuli Diameter KL 14. (o) Fig. C. Num. 2. Igitur KL coaptatur puncto diametri in Linea Proportionis diametri ad circumferentiam; & punctum circumferentiæ dat circumferentiam in eadem scalâ 44. (o)

Rursus si detur circumferentia 44. (o) Hæc in lineâ rectâ accommodatur cognomini puncto C. C. sic D. D. punctum diametri supeditat diametrum 14 (o).

Problema XI.

Datis duabus lineis rectis tertiam continuè proportionalem invenire.

D 5

Quan-

Quantitas linearum datarum exprimat
etiam numeris. Hinc aperiatur Circinus Pro-
portionalis juxta longitudinem lineæ primæ
transversim collocatæ in *Lineâ Arithmetica* ad nu-
merum partium secundæ. In hac verò apertura
transferatur lineæ secundæ in lineam Arithmeti-
cam iterum transversè. Sic punctorum simili-
um, quibus congruit, numerus offert numerum
tertiæ proportionalis è scala reliquarum acci-
piendæ.

E.g. *Figur. C Num. 3.* detur M prima lineæ
40. partium, secundæ N 60. partium. Quæri-
tur O tertia continue proportionalis? Igitur
linea M coaptatur lineæ Arithmeticæ in 60. &
60. atq; sic expanso Instrumento lineæ N cadit in
90. & 90. Dico igitur lineam O esse 90. partium
in scalâ reliquarum duarum M & N mensuran-
dam.

Vel commodius.

Linea secundæ transverse applicetur nume-
ro primæ. Sic numerus secundæ dabit ipsam
tertiam proportionalem quæsitam.

Ut *Figur. C. Num. 3.* cum lineæ N collocatur
in 40. 40. tum inter 60. 60. exhibetur O tertia
proportionalis quæsitæ.

Fundamentum utriusq; modi hoc est:

Numeri partium in datis lineis contentarum
ostendunt alias in Instrumento lineas datis pro-
portionales. Igitur per demonstrationem probl-
i. hujus libri:

In primo modo.

Ut lineæ M ad puncti sexagesimi distantiam
à centro. Ita lineæ N -- ad puncti nonagesimi di-
stantiam à centro.

In secundo modo.

Ut puncti quadregesimi distantia à centro
Instrumenti -- ad lineam N. ita puncti sexagesimi
distantia à centro -- ad lineam O.

Cum enim in proportionē continuâ medius
terminus bis sumatur; igitur tum lineæ N, tum
numerus ejus retinetur ac permutatur. Primi
verò termini vel sola magnitudo, vel solus nu-
merus retinetur. Hinc duplex oritur argumen-
tatio.

Problema XII.

Datis tribus lineis quartam
proportionalem indagare.

Expanso iterum instrumento ad quantita-
tem primæ accommodatæ in *lineâ Arithmetica* nu-
mero secundæ; numerus puncti, cui tertia lineæ
coaptari potest, determinat numerum partium
lineæ quartæ proportionalis è scala reliquarum
assumendum.

Ut si *Num. 4.* prima sit P 40. secundæ Q 60.
& tertia R 20. Linea P collocatur in puncto 60.
& 60. lineæ Arithmeticæ, & sub hac divaricatio-
ne quadrat lineæ R puncto 30. & 30. Proinde è
scala linearum P & R si assumantur partes 30:
inventæ erit lineæ S quartæ proportionalis quæ-
sitæ.

Vel

Vel brevius:

Linea tertia statuatur in numero partium lineæ primæ: Sic numerus secundæ exhibebit quartam proportionalem quæsitam.

E. g. *Fig. C. Num. 4.* collocatâ lineâ R in 40. & 40. numero primæ; numerus secundæ 60. & 60. largitur quartam proportionalem lineam nempe S. cuius partes si desiderentur, innotescunt e scala linearum P & R.

Ratio operationis constat ex problemate præcedenti, dummodo singularum linearum datarum vel sola magnitudo, vel solus numerus convenienter assumatur.

Problema XIII.

Datis duabus lineis rectis mediam proportionalem investigare.

Utraq; linea data hic itidem numeris designatur. Tum linea posterior transversè collocatur in *Linea Geometrica* ad numerum posterioris. Sic distantia punctorum numeri prioris exhibet mediam proportionalem quæsitam, cuius partes e scala reliquarum addiscuntur. Conf. *Galilei mat. prop. 14. pag. 32.*

E. g. *Figur. C. Num. 5.* detur linea T. 8. partium & X 32. quærat V media proportionalis.

Igitur linea X accommodatur puncto 32. 32. *Linea Geometrica*, & sic relicto Instrumento; inter 3. & 8. punctum ejusdem lineæ *Geometricæ* offertur

fertur linea V 16. partium talium, qualium T. erat 8. & X 32.

Vel generalius hoc modo:

Datarum extremarum altera accommodetur in lin. Geom. numero suæ mensuræ vel partium; sic numerus alterius dabit mediam proportionalem quæsitam.

Ut si T coaptetur puncto 8. tum inter 32. 32. invenitur V 16. p.

Operatio fundatur in probl. 6. libri 1. & demonstratione probl. 1. lib. 2. hujus. Inde enim constat punctorum quorumlibet distantia à centro. Hinc verò argumentamur in allati exempli modo primo:

Ut puncti trigesimi secundi distantia à centro Instrumenti 565, 7. ad lineam posteriorem X 32. - ita puncti octavi distantia à centro 282, 8. ad V 16. Ex quibus patet etiam fundamentum modi secundi.

Problema XIV.

Datis duabus lineis rectis duas medias proportionales invenire.

Duplici expansione Circini Proportionalis, Lineâq; *Stereometrica* hic opus est. Nam si datarum duarum linearum prima transversè statuatur in suo numero lineæ Cubicæ, numerus ultimæ definit quantitatem secundæ in Linea transversali.

Sin

Sin verò ultima accommodetur suo numero; tertiam continuè proportionalem largitur numerus primæ. Inventarum vero mediarum partes petantur è scalâ extremarum. Conf. Galgentair prop. 15. pag. 32.

E. g. *Figur. C. Num. 6.* detur linea α 8. & δ 27. partium. Quæritur β & γ ? Collocatâ igitur lineâ α in puncto octavo lineæ *Stereometricæ*; distantia inter 27. & 27. punctum ejusdem lineæ dat lineam secundam β 12. partium in scala linearum α . δ .

Deinde linea δ accommodetur puncto 27. & 27. sic intervallum inter 8. & 8. punctum distat lineæ *Stereometricæ* est tertia proportionalis γ 18. partium. Sunt igitur jam quatuor lineæ continue proportionales. Nam ut α 8. ad β 12. ita β 12. ad γ 18. & ut β 12. ad γ 18. ita γ 18. ad δ 27.

Fundamentum hujus operationis iterum patet ex demonstr. probl. 1. lib. 2. & hac argumentatione in præcedente exemplo:

Ut puncti octavi lineæ *Stereometricæ* distantia à centro instrumenti, 400. partium (ex probl. 8. lib. 1.) -- ad lineam α partium 8. -- ita etiam puncti 27. distantia à centro, 600. partium -- ad lineam β partium 12.

Item.

Ut puncti 27. distantia à centro 600. partium -- ad lineam δ 27. partium -- ita etiam puncti 8. distantia à centro 400. partium -- ad lineam γ partium 18.

Hoc problema maximum habet usum in corporibus, sicuti præcedens in planis, ad datam proportionem augendis vel minuendis. Ideoq; multorum ingenia exercuit atq; torsit, quamvis nemo ad hanc usq; diem, verè ac Geometricè duas medias proportionales inter duas rectas datas invenerit, ut habent verba Clavij *Geom. præf. lib. 6. prop. 15.* ubi plures etiam modos mechanicos satis operosos recenset. In circino autem proportionali duæ illæ mediæ proportionales absq; difficultate & dicto citius inveniuntur, adeoq; præstantiam hujus instrumenti commendant.

Problema XV. Datam lineam rectam mediâ & extremâ ratione secare.

Lineam mediâ & extremâ ratione secare est rectam ita dividere, ut ipsa tota cum segmento suo majore ac minore efficiat tres lineas continuè proportionales, per defin. 3. lib. 6. Eucl. numeris tamen accuratè non explicabiles, juxta Schol. Clavij ad prop. 29. lib. 9. Eucl. à quarum mediâ descriptum Quadratum æquatur Parallelogrammo oblongo ab extremis descripto, juxta prop. 11. lib. 2. Eucl.

Lineæ autem, proportionaliter ita dividendæ, inserviunt bina puncta per probl. 4. in Circino nostro Proportionali his vocibus (*Med. Ext.*) notata. Namq; si data recta collocetur in punctis *Extrema*; puncta *Media*, dabunt segmentum majus;

majus; quo à totâ lineâ datâ sublato remanet segmentum minus.

E. g. *Figur. C. Num. 7.* detur recta GA 80. partium, mediâ & extremâ ratione secanda? Igitur recta GA circino manuali comprehensa accommodetur puncto *Extr.* & *Extr.* sic distantia inter punctum *Med.* & *Med.* dat λu segmentum majus 49, 443. unde segmentum minus $u\theta$ 30, 557. Atq; sic data recta GA est media & extrema ratio in u divisa. Nam

Ut GA 80. ad λu 49, 443. ita λu 49, 443 ad $u\theta$ 30, 557.

Fundamentum hujus operationis patet ex hac argumentatione:

Ut puncti *Extr.* distantia à centro Instru-
menti 900, 00. ad GA datam lineam dividendam
part. 80. ita puncti *Med.* distantia 556, 23. ad
segmentum majus λu 49, 443. per prop. 4. lib. 6.
Eucl. & probl. 4. libri 1. hujus.

Ufus hujus sectionis proportionalis amplius
simus est apud Euclidem, potissimum in *adscriptio-
ne figurarum regularium, in transmutatione corporum di-
versorum, in fabrica Trianguli isoscelis* (habentis cer-
tium angulum subduplum alterius duorum ad
basin) *Quinquanguli, Icosaëdri, Dodecaëdri, &c.* ut
apparet ex lib. 4. prop. 10. lib. 13. prop. 1. 2. 3. 4.
5. 6. 8. 9. 16. 17. Clavij Scholio prop. 11. lib. 4.
Eucl. Et Ptolomæus cælestium rerum præci-
pua mysteria inde repetiit, teste Ramo *Geometriae*
lib. 11.

lib. 14. elem. 1. Hinc proportio, in quam linea
hoc modo est divisa, à nonnullis dicitur *divina*
juxta Clav. in defin. 3. lib. 6. Eucl. Merito igitur
nos istis utilitatibus moti, peculiarem huic
sectioni lineam dicavimus in fabrica Circini
proportionalis, etiam si rarius adhibeatur ea li-
nea in subsequentibus.

Problema XVI.

Datis in Triangulo rectangulo
plano duobus cruribus rectis, Hypo-
tensam & angulos acutos
indagare.

Triangulum planum est quod comprehenditur
tribus lineis rectis. *Rectangulum*, quod habet
angulum rectum sive 90. graduum per defini-
20. & 26. lib. 1. Eucl. In hoc si dentur duo crura
anguli recti; inveniuntur *tres reliquæ* partes (cum
quodlibet Triangulum tribus lateribus & tri-
bus angulis, adeoq; sex partibus constet) hoc
modo:

In charta vel tabula.

Primò obscurè delineetur angulus rectus
per probl. 5. in ejusq; lineis ab ipso angulari
puncto signentur duo crura data. Horum ter-
mini connectantur & existet *Hypotenusa* sive li-
nea angulo recto opposita: Igitur quantitas
ejus innotescet per probl. 3. anguliq; unius acuti
per probl. 8. Hujus complementum (quod ipsi
deest)

deest) ad Quadrantem, sive 90. gr. est angulus reliquus acutus per prop. 32. lib. 1. Eucl. adeoq; subtractione cognoscitur.

E. g. *Figur. C. Num. 8.* data sint anguli recti crura, videlicet Basis 12. partium, & Cathetus 9. part. Pro obtinendis igitur reliquis partibus describatur Triangulum rectangulum, formando angulum rectum $\pi \pi \epsilon$ & in linea $\pi \epsilon$ signando basin $\pi \phi$ 12. in π Cathetum $\pi \psi$ 9. partium eritq; Hypotenusa $\psi \phi$ 15. partium per probl. 3. Angulus verò acutus $\pi \phi \psi$ $36\frac{1}{2}$ gr. sive 36. gr. & 50. min. per probl. 8. Hoc igitur sublato à 90. gr. resultat angulus, $\pi \psi \phi$ $53\frac{1}{2}$. id est, 53. grad. & 10. minutorum.

Ita si *Num. 8.* mœnibus AB 3, 24. altis, & AC fossâ latâ 4, 6. cinctis injiciendæ essent scalæ CB; invenietur quantitas earum 5, 626.

In ipso Instrumento.

Aperiatur circinus proportionalis per problem. 4. donec linea Arithmetica efficiat angulum rectum. In hac aperturâ directè numerentur in uno crure partes basios *hoc loco* 120. in altero partes Catheti 90. Sic distantia illorum terminorum, lineæ Arithmeticæ directè applicata, patefaciet Hypotenusam quæsitam 150. partium.

Ita in altero exemplo si Lineæ Arithmeticæ *Num. 8.* constituent angulum rectum; interstitium inter 460. & 324. dat Hypotenusam & longitudi-

gitudinem scalarum 563. sive 5, 63. cum prior numerus 3, 24. à digitis denominetur.

Ex tribus verò lateribus cognitis eliciuntur anguli per sequens probl. 20.

Observatio.

Primum hoc est problema *Trigonometriæ Planorum mechanicæ*, quam 8. problematibus, secundum omnes datorum varietates, absolvemus. Tradit eandem etiam Metius *Regulæ Proportionalis* probl. 11. Hinc igitur modum primum solvendi Triangula, per delineationem in charta vel Tabula, mutuati sumus. Ei vero semper subjicimus posteriorem modum nostrum in ipso Instrumento; interim convenientioris modi selectionem cujusvis arbitrio relinquentes.

Problema XVII.

Datâ Hypotenusâ & alterutro crure Trianguli rectanguli, reliquum crus & angulos acutos investigare.

In chartâ sive Tabulâ.

Iterum delineetur angulus rectus, qualis *Figur. C. Num. 9.* est EDF, in ejusq; lineâ DE mensuretur crus datum, *hoc loco* 12. à D usq; in G. Jam circino manuali accipiatur quantitas Hypotenuse, positoq; ejus uno pede in G, altero fiat intersectio lineæ DF in H. Ducatur igitur GH & constitutum erit Triangulum rectangulum, cujus

cujus partes ignotæ per probl. 3. & 8. priori modo cognoscuntur, videlicet DH 9. angulus DHG 53. gr. 10. min. & HGD 36. gr. 50. min.

In ipso Instrumento.

Cum *linea Arithmetica* per probl. 6. formatum angulum rectum; ex illa circino manuali directè accipiatur hypotenusa hic 150. atq; è termino dati cruris 90. intersecetur reliquum crus *Instrumenti* hic in puncto 120. Trianguli igitur crus alterum est 120.

Anguli *hic* etiam inveniuntur per probl. 20.

Problema XVIII.

Datâ Trianguli rectanguli hypotenusa cum angulo acuto; crura anguli recti indagare.

In chartâ vel Tabulâ.

Figur. D. Num. 1. detur hypotenusa DE 15. p. & angulus acutus D 36. gr. 50. min. adeoq; ejus complementum ad Quadrantem per 32. prop. lib. 1. *Euch.* videlicet 53. gr. 10. min. quod est angulus E. Ad inveniendâ igitur crura, formetur in utroq; termino hypotenuse anguli dati per probl. 5. Concurfus enim istarum linearum in A determinabit crura quæ sita, quorum mensura iterum constabit ex probl. 3.

Ita si quæratur FG altitudo montis *Fig. D. Num. 1.* & stationis H distantia à loco perpendiculari F. Data verò sit acclivitas montis in linea recta

recta GL 5. perticarum, una cum angulo supra Horizontem GLM 42. gr. Invenietur altitudo perpendicularis GM 3, 346. additâq; elevatione Instrumenti LH sive MF 4. pedum, erit GF altitudo montis 3, 746. & HF distantia à loco perpendiculari 3, 716.

In ipso Instrumento.

Cum *linea Arithmetica* per probl. 5. comprehendunt datum angulum acutum *hoc loco* 36½. gr. tum Hypotenusa, in illis assumptæ, termino *h. l.* 15. applicatur norma uno latere, ita ut altero lineam Arithmeticeam attingat. Sic numerus lineæ Arithmeticeæ, angulari normæ puncto proximis, *hic* 12. Exprimit quantitatem unius cruris, ejusq; puncti angularis distantia à numero Hypotenuse definiet alterum crus *hoc loco* 9.

Problema XIX.

Dato crure Trianguli rectanguli cum angulis acutis; reliquum crus & Hypotenusam invenire.

In chartâ vel Tabulâ.

Trianguli rectanguli datum sit crus AE 9. & angulus E 53½. gr. itemq; angulus D 36½. gr. Ut obtineantur reliquæ partes; *Figur. D. Num. 1.* construatür angulus rectus CAB per probl. 6. hujus. In ejusq; linea altera *hoc loco* AC ponatur datum crus AE 9. (o) A termino autem E excite-

tur angulus E $53\frac{1}{2}$ gr. ejus linea ED intersecet alteram lineam anguli recti AB in puncto D. Sic determinatur Hypotenusæ ED & crus AD. quorum quantitatem indicabit scala, priori modo.

Ita si Fig. D. Num. 2, detur distantia PN sive MQ 9. (o) cum angulo M 53 gr. 10. min. Invenietur QO 12. (o) cui si addatur elevatio Instrumenti PM vel NQ 4. (1) erit altitudo totius muri NO 12, 4.

Eodem modo Fig. D. Num. 2. in littore detur distantia RT 6. (o) & angulus T 39 gr. 48. min. Hinc RS latitudo fluvij 5. (o)

In ipso instrumento.

Lineæ Arithmeticae per probl. 6. hujus comprehendant (uti Fig. D. Num. 3.) angulum acutum dato cruri 120. adjacentem, hoc loco $36\frac{5}{8}$ gr. Sic norma numero cruris dati, hic 120. directe applicata, transversè definiet & Hypotensam 150. & alterum crus 120.

Problema XX.

Datis in Triangulo plano obliquangulo tribus lateribus; tres ejus angulos, perpendicularem & segmenta basios invenire.

In charta vel Tabula.

Trianguli obliquanguli detur latus primum 100. (o) secundum 72. (o) & tertium 56. (o) Igitur pro inveniendis reliquis partibus loco datorum

torum numerorum accipiantur lineæ & scalæ aliquæ; lateriq; maximo ponatur linea æqualis XY Fig. D. Num. 4. Ex alterutro autem ejus termino hic Y ad quantitatem medij lateris describatur arcus obscurus, itemq; è puncto X, sed intervallo lateris minimi, donec prior arcus intersectetur in Z. Hoc punctum connectatur cum X & Y, etiq; descriptum Triangulum, cui porro accommodetur norma, hac ratione, ut uno crure latus maximum XY, altero verticem Trianguli Z attingat. Sic beneficio normæ duci poterit perpendicularis ZW, quæ simul determinat segmenta basios XW, WY, & in scalâ priori inveniuntur ZW 39, 44 YW 39, 76.

Angulorum autem amplitudo cognoscitur per probl. 8. quod sit Y $33\frac{1}{2}$ gr. X $44\frac{1}{2}$ gr. Z 102. gr.

In ipso circino proportionali

expeditur hoc problema, si tertium latus, (vel linea numero ejus mensuræ debita,) hic 56. circino manuali accipiatur è lineæ Arithmeticae directe, & accommodetur in ea numeris reliquorum laterum obliquè, hoc loco 100. in uno, & 72. in altero crure. Sic Instrumentum uti Fig. D. Num. 4. repræsentat Triangulum datum, cujus angulus minimus propè centrum facilè mensuratur ex probl. 9. & est hoc loco $33\frac{1}{2}$ gr.

Porro unum latus normæ applicetur & basi Δ in Linea Arithmetica, & simul puncto unionis reliquorum laterum, hoc loco 72. sic normæ

punctum angulare ostendit basios segmentum unum, *hic* 60. 24. quo à totâ basi 100. sublato, relinquitur segmentum alterum 39. 76.

Distantia verò puncti unionis à termino communi segmentorum si directè applicetur Lineæ Arithmeticæ; innotescit quantitas perpendicularis *hoc loco* 39. 44.

Tandem immutetur situs Trianguli, latus medium 72. applicando terminis maximi 100. & minimi 56. Tum lineæ Arithmeticæ in centro comprehendunt angulum medium *hic* 44 $\frac{1}{2}$. gr. per probl. 9. Cognitis autem angulis duobus i subtrahatur eorum summa 78. à 180. & remanebit tertius angulus 102. gr. vigore prop. 32. lib. 1. Eucl.

Problema XXI.

Datis duobus Trianguli obliquanguli lateribus cum angulo comprehenso; reliquos angulos, tertium latus, segmenta baseos & perpendicularem investigare.

In charta vel Tabula.

Detur Trianguli obliquanguli latus unum 100. p. alterum 72. p. & angulus iis comprehensus 33 $\frac{1}{2}$. gr. Igitur reliquorum gratiâ constituitur *Figur. D. Num. 5.* angulus *Bay* dato (33 $\frac{1}{2}$. gr.) æqualis per probl. 5. in ejusq; lineâ *ab* abscindatur latus ad 100. p. in *ay* verò latus *as* 72. p.

Jam

Jam connexis horum terminis *d, s*; descriptum est Triangulum, solvendum juxta problema præcedens.

In ipso Instrumento.

Expandantur iterum lineæ Arithmeticæ ad quantitatem anguli dati *hic* 33 $\frac{1}{2}$. gr. per probl. 8. & obliqua distantia inter terminos datorum laterum *hoc loco* inter 100. & 72. dabit latus tertium 56. partium.

Perpendicularis mediante normâ, ut ante, invenitur 39. 44. & segmentum dato angulo proximum 60. 24.

Problema XXII.

Datis Trianguli obliquanguli duobus lateribus cum angulo, alteri eorum opposito; reliquos angulos, tertium latus, perpendicularem & segmenta baseos indagare.

Detur in Triangulo obliquangulo angulus 33 $\frac{1}{2}$. gr. & latus ipsi tum oppositum 56. p. tum adjacens 100. p. Ad hoc Triangulum mechanice solvendum.

In charta vel Tabula:

E scalâ assumatur latus dato angulo adjacens ad 100. *Figur. D. Num. 5.* in ejusq; termino, & per probl. 5. describatur angulus *day* 33 $\frac{1}{2}$. gr. obscure ductâ lineâ infinitâ *ay*. Ex *d* autem inter-

E 5

inter-

intervallo lateris, dato angulo oppositi 56. p. interfecetur alterum crus anguli in e puncto eum d connectendo. Sic constitutum est Triangulum obliquangulum das , quod iterum mensuratur ex præscripto probl. 20.

In ipso circino Proportionali.

Cum Lineæ Arithmeticæ comprehendunt datum angulum, *hoc loco* 33 $\frac{1}{2}$. gr. per probl. 8. Tum circino manuali directè accipiat e Lin. Arithm. latus oppositum *hic* 56. p. atq; è termino adjacentis *hoc loco* 100. p. interfecetur altera Linea Arithmetica *hic* in 72. Hujus puncti intersectionis numerus sive distantia à centro monstrat latus tertium *hic* 72. p. Igitur ei porro applicetur norma, & ex eadem linea Arithmetica innotescet quantitas perpendicularis & segmentorum, uti in probl. 20.

Problema XXIII.

Datis in Triangulo plano obliquangulo duobus angulis cum latere quocunq; angulum tertium, reliqua duo latera, Perpendicularem & segmenta basios invenire.

Dati duo anguli e . g. 33 $\frac{1}{2}$. gr. & 44 $\frac{1}{2}$. gr. concipiantur in unam summam: Ea subtrahatur à 180. gr. per prop. 32. lib. 1. Eucl. Sic remanet angulus tertius, *hoc loco* 102. gr. Deinde pro reliquis quæ sitis.

In charta vel Tabula.

Dato lateri è scala aliqua ponatur *Figur. D.* Num. 5. æqualis lineæ ad e . g. 100. p. in ejusq; terminis per probl. 5. formentur anguli adjacentes, *hoc loco* ex a 33 $\frac{1}{2}$. gr. per lineam ay , & ex d 44 $\frac{1}{2}$. gr. per lineam de , quæ priorem interfecet in puncto e .

Hac ratione quia descriptum est Triangulum datum, poterit quantitas reliquorum laterum, Perpendicularis & segmentorum basios (ut in probl. 20.) cognosci mediantè normâ, & priori scalâ.

In ipso Instrumento.

Ad utrumq; dati lateris terminum e . g. 100. *Figur. D.* Num. 9. formentur itidem duo anguli dati, unus per alteram lineam Arithmeticam, alter vero per regulam mobilem juxta problema 8. hoc modo:

Radius ex linea Arithmetica assumptus e . g. 30. p. tum mensuretur à puncto dati lateris, nempe 100. versus centrum, *hoc loco*, usq; in 80. tum signetur in regulæ lineâ fiduciæ ab A in B , tum coapteretur puncto 60. Lin. Subtensarum. Hoc facto duobus circinis manualibus accipiantur Subtensæ utriusq; anguli dati; uno videlicet Subtensâ puncti 33 $\frac{1}{2}$, altero puncti 44 $\frac{1}{2}$. earumq; prior accommodetur puncto radij 30. in Lineis Arithmeticis, ut acquiratur angulus unus. *Posterior* vero coapteretur notato puncto 80. & altero termi-

termino B rectæ in regula notatæ, dum A in puncto 100. quiescit. Sic regula cum basi comprehendet angulum alterum $44\frac{1}{2}$ gr. & in puncto sectionis lineæ Arithmeticæ b. l. 72. determinabit latus secundum 72. p. Tertium verò ad dictis lateribus in regula intercipitur, unde si transferatur in Lineam Arithm. constabit ejus quantitas quæ sita, hoc loco 56. p. Perpendicularis rem & segmenta indicabit norma uti in prob. 20.

Ufus hujus problematis longè est maximus.

Ut Figurarum D. Num. 6. ex principiis Merloisij detur Tetragoni ordinati Facies $\eta\theta$ 24. (o) una cum angulo $\zeta\eta\theta$ 30. gr. & $\theta\zeta\eta$ 55. gr. Invenietur Capitalis $\zeta\eta$ 19. 74 & latum $\zeta\theta$ 12. 08.

Vel sit Num. 7. dimetienda distantia arboris μ à templo κ , si ad κ pateat accessus, ab eoq; ad angulum non rectum, sed acutum hic $\mu\kappa\lambda$ 80. gr. recedere liceat, & in mensuratæ lineæ $\kappa\lambda$ 5. (o) termino λ (o) observetur angulus $\kappa\lambda\mu$ 74. gr. 25. m. Erit quæ sita distantia $\mu\lambda$ 11. 08.

Item si montis (vel turris) inaccessibilis Num. 1. Fig. D. altitudo FG è duabus stationibus H & I sit inquirenda? Detur autem linea stationalis HI 6 (o) & observetur angulus LKG 29. gr. 3. m. GLM 39. gr. 48. m. five $39\frac{1}{2}$ gr. Hujus enim beneficio cum describitur angulus complementi GLK per obs. 1. probl. 5. una cum Triangulo GLK; tum norma. continuatæ lineæ KL & vertici G applicata, definiet uno latere distantiam

tiam LM 12 (o) altero partem altitudinis GM 10 (o) cui si addatur elevatio instrumenti FM 4 (1) proveniet tota altitudo quæ sita FG 10. 4.

Eodem prorsus modo Figur. D. Num. 2. invenitur latitudo fluvij RS 10 (o) si ad R locum perpendiculari, ex S signo conspicuo in R cadentis, propius accedere non licet, quàm in T. & sit linea stationalis TV 6 (o) angulus SVT 29. gr. 3. m. STR $39\frac{1}{2}$ gr.

Similiter innotescet distantia duorum locorum inaccessibilium, nempe $\Phi\psi$ Fig. D. Num. 8. è duabus stationibus π & ϵ , distantibus 45 (o) si observatus sit

in π
angulus $\Phi\pi\epsilon$ $33\frac{1}{2}$ gr.

$\psi\pi\epsilon$ 105. gr.

in ϵ

$\Phi\epsilon\pi$ 122 $\frac{1}{2}$ gr.

$\psi\epsilon\pi$ 48. gr.

Mediantibus enim hisce datis cum delineatur duo Triangula $\Phi\pi\epsilon$ & $\psi\epsilon\pi$ super eadem lineâ $\pi\epsilon$. tum inter puncta $\Phi\psi$ habetur duorum locorum inaccessibilium distantia quæ sita $\Phi\psi$ 98. 983.

Problema XXIV.

Dato circulo quamcunq; figuram regularem inscribere.

Figura est quæ sub aliquo vel aliquibus terminis comprehenditur Eucl. lib. 1. Elem. def. 14. Vel est lineatum undiq; terminatum Ram. Geomet. lib. 4. el. 1. cumq; sit vel plana ut Superficies, vel solida ut corpus; Hic solummodo intelligitur

gum-

guntur figuræ planæ & quidem rectilineæ, quæ ab Euclide lib. 1. def. 20. 21. 22. dividuntur in *trilateras* sub tribus, in *quadrilateras* sub quatuor & in *multilateras* sub pluribus quam quatuor lineis rectis comprehensas. In qualibet verò harum figurarum specie unica saltem est *regularis* five *ordinata*, cujus omnes termini (omnia latera) singuliq; anguli inter se æquantur. Sic inter *trilateras* (de quibus paulo antè) *Triangulum æquilaterum* est *regulare*; inter *quadrilateras* *Quadratum*, inter figuras quinquangulares datur *Pentagonum*, inter sexangulares *Hexagonum*, inter septangulares *Heptagonum regulare* & sic consequenter etiam in reliquis multangulis unicum reperitur *ordinatum* five *regulare*.

Ejusmodi vero figuræ regularis Circulo dato *inscribi* dicitur cum singuli ejus anguli ceteri gerint circuli peripheriam per defn. 3. lib. 4. Eucl. Hac ratione Euclides dato circulo *germetice* inscribit *Quadratum* prop. 6. lib. IV. *Pentagonum* prop. 11. IV. *Hexagonum* prop. 15. IV. *Decagonum* in Scholio prop. 10. lib. 13. & *Quindecagonum* prop. 16. lib. 4.

Brevius autem & generalius quævis figura plana rectilinea dato circulo *hic mechanice* inscribitur. Si radio dati circuli in 6. & 6. *linea circulari* collocato, accipiatur distantia punctorum, quæ sitæ figuræ competentium. Ea enim est latus figuræ regularis, dato circulo inscribenda.

E. 1.

E. g. *Figur. E Num 1* detur Circulus ex A descriptus radio AB, cui inscribendum sit *Heptagonum regulare*. Igitur aperitur Circinus proportionalis, donec radius AB accommodari possit puncto 6. & 6. *L. Circulari*. Sic inter 7. & 7. ejusdem lineæ (quia septenarius ibi significat *Heptagonum*) invenitur BC. latus, in dato circulo septies signandum.

Fundamentum operationis hoc est.

In Linea circulari per structuram continentur latera figurarum regularium, eidem circulo, cujus radius est L 6. (*Figur. E. Num. 1.*) inscriptarum; eaq; terminantur centro L & puncto five numero cujuslibet figuræ. E. g. Latus Hexagoni est L 6. Heptagoni L 7. Octagoni L 8. &c.

Erit igitur per demonstrationem probl. 1. ut radius instrumenti L 6 -- ad radium circuli dati 6. 6. -- ita linea L 7 -- ad lineam 7. 7.

At vero linea L 7 est latus Septanguli, Peripheriæ instrumenti inscripti. Ergo etiam linea 7. 7. est latus Septanguli peripheriæ datæ inscripti.

Observatio.

Si forte linea *Circulari* in alio Circinū proportionalibus incipit à Senario; figuræ, Hexagono minores, dato circulo inscribentur per numeros laterum figuræ duplos, assumptis pro Triangulo æquilatere numeris Hexagoni, pro Quadrato Octagoni,

goni, & pro Pentagono numeris Decagoni punctisq; peripheriæ alternatim connexis.

Sic Fig. E. Num. 1. circulo ex O descripto, mediantibus punctis Octagoni inscribitur Quadratum lateris DE.

Problema XXV.

Super datâ rectâ quamlibet figuram regularem describere.

Data linea recta coaptetur punctis lineæ circularis, numero laterum quæsitæ figuræ correspondentibus. Tum punctorum 6. & 6. (eiusdem lineæ) distantia suppeditabit radium, in cuius peripheriâ, obscure descriptâ figuram regularem quæsitam notare licet.

E. g. Super rectâ FG Figur. E. Num. 2. sic describendum Nonagonum regulare. Igitur postquam FG lineæ Circulari in 9. & 9. accommodata fuerit, inter 6. & 6. offertur radius EF, quod peripheria debilis describitur, cuius beneficio Nonagonum quæsitum construi facillimè potest.

Operatio huius problematis est conversâ præcedentis. Ibi enim dabatur Radius circularis hic quæritur: & contra, latus, quod hic datur ibi quærebatur. Certitudo igitur utroq; eadem.

Observatio.

Quod si linea circularis destituatur hisce numeris 3. 4. 5. Triangulum æquilaterum super datâ rectâ

recta HI Figur. E. Num. 2. describitur mediante intersectione K, à terminis ejusdem H & I factâ radio, qui datæ HI sit æqualis, per prop. 1. lib. 1. Eucl.

Quadratum constituitur, si à datæ LM Figur. E. Num. 2. uno termino L erigatur perpendicularis LO, ipsi LM æqualis per probl. 5. & ex altero termino duarum istarum linearum M & O radio LM fiat intersectio in N. juxta Clavij Schol. prop. 46. lib. 1. Eucl.

In descriptione autem Pentagoni regularis latus PQ Figur. E. Num. 2. proportionaliter sectum in R per probl. 13. utrinq; producat in S & T juxta quantitatem segmenti majoris QR. Deinde radio, datam PQ æquante triplex fiat intersectio, videlicet ex P & S in V, ex Q & T in X, tandemq; ex V & X in Y. Hæc intersectionum puncta si cum datâ rectâ PQ connectantur, per Clavij Schol. 2. prop. 11. lib. 4. Eucl. descriprum erit Pentagonum regulare quæsitum PQ XYV.

Uſus huius problematis expeditissimus est in Fortificatoria regulari mechanicâ, vel etiam scientificâ si Tabulæ non sint in promptu, unde Radius investigari possit.

Problema XXVI.

Figurarum regularium diametros invenire.

1. Si numerus laterum figuræ regularis fuerit

erit par; Radius duplicatus largitur diametrum.

E.g. Hexagoni Figur. E Num. 3. laterum numerus, nempe 6. est par; igitur ejus diameter componitur e duobus radiis as & ey .

2. Sin numerus laterum figuræ fuerit impar; per probl. 20. inveniatur perpendicularis à centro figuræ in semissem lateris demissa. Huius si addatur radius; similiter constabit diameter quæ sita.

E.g. Pentagoni regularis ζ Fig. E. Num. 5. diameter ga componitur e radio bu & perpendiculari yl .

Observatio.

Quadrati latus hic on Figur. E. Num. 4. constituitur in 10. 10. Lineæ Geometricæ; cum inter 20. habetur Quadrati diagonus oz per 47. prop. lib. 1. Eucl.

Problema XXVII.

Figuram irregularem, datis ejus angulis & lateribus, in charta delineare.

Laterum quantitas juxta ordinem assumitur e scala, vel lineæ Arithmetica per probl. 1. & signetur in charta. In termino autem singulorum formentur anguli datis æquales per probl. 2.

E.g. Mensuratus sit ager irregularis septem laterum $etv\phi\chi\psi\omega$ Figur. E. Num. 7. & inventa latera

latera atq; anguli hoc modo

Ad describendam igitur

in charta hujus agri figuram;

e scala accipiatur lat⁹ $\chi\phi$ 16.

(0) & in termino ϕ constituatur angulus dato ϕ æqualis,

videlicet 149. gr. 29. m. per lineam obscuram & infinitam, à qua porro rescetur

pars ϕv , lateri ϕv 20. 8. æqualis. Similiter

126. gr. 3. m. cum hujus termino v ad angulum v 104. gr. 15. m. con-

nectatur latus vt 26. (0) Idem processus ser-

vetur etiam in reliquis, donec figura claudatur,

Problema XXVIII.

Ad datam rectam datæ figuræ planæ similem vel majorem vel minorem, similiterq; sitam constituere.

Figuræ similes sunt, quæ angulos singulos singulis æquales habent, & latera circum æquales angulos proportionalia juxta definit. 1. lib. 6. Eucl.

Similiter sitæ sunt, quando termini proportionales simili situ correspondent juxta Ram. Geom. lib. 4. cl. 14. Cor. 2.

χ	120. gr. 31. m.
	16. (0)
ϕ	149. gr. 29. m.
	20. 8.
v	104. gr. 15. m.
	26. (0)
t	106. gr. 16. m.
	24. (0)
s	109. gr. 47. m.
	16. 32.
w	8. (0)
ψ	75. gr. 45. m.

Ad talem igitur figuram super data recta describendam; ex angulo figuræ datæ, lateri proportionali dato adjacenti, ducantur rectæ infinitæ per reliquos angulos, earumq; partes quæ sunt intra figuram datam seorsim coaptentur *Linea Arithmetica* in illo puncto, quod numerus lateris figuræ datæ ostendit: Sic numerus lateris figuræ quæsitæ exhibebit latus homologum, in assumpta diagonali notandum. Hoc autem modo inventorum laterum termini si connectantur; datæ figuræ ad datam rectam erit similis & similiter sita constituta.

E. g. Figuræ irregulari ABCDE *Figur. E. Num. 6.* describenda sit similis & similiter sita super lineam AF partium 42, qualium AB, latus homologum, est 75. Igitur ex angulo A ducantur lineæ rectæ in C, D, E. & juxta quantitates singularum AC, AD, AE, aperitur circinus proportionalis. Hinc lineam AC in 75. 75. collocatâ, inter 42. 42. invenitur AG, & per lineam AG eidem puncto 75. & 75. coaptatam inter 42. 42. obtinetur AH. Itemq; si AE statuatur in 75. 75. *Linea Arithmetica*; intra 42. 42. occurrit A I. Termini igitur proportionalium istarum linearum FGHIA inter se connectantur, & figura irregularis datæ similis similiterq; sita erit ex voce descripta.

Vice versâ, si figuræ irregulari AFGHI similis sit constituenda super lineam AB 75. partium, lateri AF 42. p. homologa? Ductis ite-

ex A per reliquos angulos lineis infinitis; Utriq; *Linea Arithmetica* in 42. accommodatur AF sic inter 75. & 75. invenitur AB
AG AC
AH AD
AI AE
quarum linearum extremitates ABCDE connectæ, exhibent figuram irregularem datæ similem & similiter sitam super AB descriptam. Conf. Brameri *Proportional-arithm.* pag. 22.

Problema XXIX.

Figuras planas regulares inter se commutare.

Latus datæ figuræ regularis accommodetur punctis figuræ similis (vel numeri eam significantis) in *Linea Terragonica*; & distantia punctorum figuræ, quæ sita similis (vel numeri eam representantis) suppediet latus figuræ quæsitæ.

E. g. *Figur. E. Num. 7.* sit ager triangularis æquilaterus KLM, cujus latus KL 40. (o) permutandus cum æquali agro quadrato NOPQ. Quæritur hujus latus NO? Igitur Trianguli latus KL 40. (o) est scala assumptum, statuitur inter puncta Δ. Δ. *Linea Terragonica*; punctorumq; □. □. distantia offert NO 26, 32. latus Quadrati optatum.

Similiter 576 milites constituent aciem quadratam, cujus ordines 24. & in quolibet ordine dispositi milites 24. Ista acies quadrata sit per-

mutanda in triangularem æquilateram. Quæritur, quot ordines futuri sint, & quis numerus militum ultimi ordinis?

Assumpta linea NO 24. partium accommodetur punctis $\square$ in Linea Tetragonica, & punctorum Δ distantia dabit KL 34. p. Dico igitur aciei triangularis fore ordines 34. totidemq; milites in quolibet latere, extremoq; ordine disponendos esse, si modo 19. milites priori numero 576. adjiciantur, cum fractiones hic nullum habeant locum.

Ita etiam si aquæductus vitium contraxerit, & tubi illius circulares Figur. E. Num. 8. cum æqualibus tubis quadratis sint permutandi?

Diameter tubi circularis TV e.g. 42. (3.) coaptetur punctis $\odot$ Num. 7. Sic inter puncta $\square$ obtinetur latus tubi quadrati RS 37. (3.) circulari tubo proximè æqualis.

Fundamentum operationis quod attinet: Linea Tetragonica à centro circini Proportionalis L. Figur. E. Num. 7. inscripta sunt latera figurarum regularium, inter se æqualium. Triangulo enim lateris Δ per structuram æquatur Quadratum lateris L $\square$, itemq; Pentagonum regulare lateris L 5. &c.

Quare per demonstrationem problematis ut Δ latus Trianguli in instrumento 1000. p. ad $\Delta\Delta$ latus Trianguli dati 40. -- ita L $\square$ latus Quadrati in instrumento 658, 04. -- ad $\square$ latus Quadrati quæsiti 26. 32. in exemplo primo problematis.

Problema XXX.

Quodvis Triangulum vel Parallelogrammum in Quadratum illis æquale commutare.

Per probl. 13. hujus quadratur media proportionalis inter totam basin & totam perpendicularem Parallelogrammi; similiter inter totam basin & dimidiam altitudinem Trianguli. Ista media proportionalis est latus æqualis Quadrati, vi prop. 17. lib. 6. Eucl.

E.g. Figur. F. Num. 1. sit Triangulum varium ABC, cujus basis AB 20. 3. & altitudo CD 8. (0) Igitur inter hujus semissem CS 4. (0) & basin AB 20. 3. cadens media proportionalis 9. (0) est EF latus Quadrati, dato Triangulo ABC æqualis.

Vel si Num. 2. Figur. F oblongum GHIK, cujus latus GH 6. (0) & HI 24. (0) sit transmutandum in Quadratum æquale: invenietur ejus latus QR 12. (0)

Ita si detur Rhomboides LMNO, cujus latus LM 24. (0) & altitudo OP 6. (0) similiter obtinebitur QR 12. (0) latus Quadrati ipsi æqualis.

Problema XXXI.

Datum Quadratum in Parallelogrammum oblongum optata vel longitudinis vel latitudinis commutare.

E scalâ dati Quadrati sumatur longitudo (vel latitudo) optata, & in punctis *Lin. Geomet.* ipsi cognominibus collocetur. Tum numeri inter quos transversè cadit latus Quadrati, indicant latitudinem (vel longitudinem) oblongæ quæsitæ.

E. g. Acies quadrata, *Figur. F. Num. 3.* ex 960 militibus & 31. ordinibus constans, mutanda sit in oblongam, cujus longitudo VX 41. Quæritur numerus ordinum?

Igitur linea VX 41. coaptatur puncto 41. *Linearum Geometricarum*, atq; in ea divaricatione latus Quadrati ST 31. quadrat puncto 23. Quære latitudo seu numerus ordinum XY erit 23. & supersunt milites 17.

Vel si latitudo XY assumatur 23. & statueretur in 23. 23. *Lin. Geom.* tum latus Quadrati ST quadrabit puncto 41. 41. Dico igitur longitudinem aciei oblongæ, è quadratâ structæ, fore 41. militum.

Conf. *Balgematis proportionalis Schragm.* prop. 36.

Aliter & brevius per Lin. Arithmeticas.

Latus $\square$ tri ST accommodetur puncto dati longitudinis hic 41. & 41. (vel puncto dati latitudinis hic 23. & 23.) Sic numerus lateris $\square$ tri hic 31. & 31. largitur latitudinem quæsitam XY 23. (vel longitudinem quæsitam VX 41.) *prop. II. lib. 6. Eucl. & probl. II. hujus.*

Problema XXXII.

Datarum quocunq; figurarum planarum dissimilium rationem lineis rectis explicare.

Figuræ planæ rectilinéæ si fuerint *Triangula*; à vertice eorum demittantur perpendiculares in basin per prob. 20. ac duabus istis perpendicularibus & basi secundæ inveniatur quarta proportionalis per problem. 12. m. 2. collocando basin secundam inter numeros primæ perpendicularis in *Lineis Arithmetici*. Distantia enim inter numeros secundæ perpendicularis, est quarta proportionalis quæsitæ. Jam quæ est ratio primi Trianguli ad secundum: ea ratio est primæ basis ad quartam proportionalem inventam.

Si fuerint *Triangulata*; resolvantur in Triangula, & cum singulis hisce agatur præcedenti modo: Lineæ tamen proportionales inventæ omnium Triangulorum, singula Triangulata componentium, ultimò sunt addenda. Ita Triangulorum ratio ad rectas lineas est revocata. Circuli verò reducuntur prius in Triangula beneficio probl. 29. Hisce mediantibus circulorum ratio priori modo rectis poterit explicari.

E. g. *Figur. F. Num. 4.* quæritur ratio Trianguli obtrusanguli $\alpha\beta\gamma$ cujus basis $\alpha\beta$ 9. (o) & perpendicularis $\gamma\delta$ 5. (o), ad Triangulum acutangulum $\zeta\eta$, cujus basis $\zeta\eta$ 4. (o) & perpendicularis

dicularis $\eta\theta$ 6, 2. Igitur $\epsilon\zeta$ statuitur in 50. 50. *Linearum Arithmeticarum*, atq; inter 62. 62. exhibetur quarta proportionalis $\iota\kappa$, quæ in scalâ priorâ continet 4. 96. Ergo ut $\Delta \alpha\beta\gamma$ -- ad $\Delta \epsilon\zeta\eta$ -- ita linea $\alpha\beta$ 9. (0) vel 9. 00. -- ad $\iota\kappa$ 4. 96.

Similiter investigatur etiam ratio primi & tertij, primi & quarti &c. Trianguli.

Deinde sit *Quadrangulum* $\lambda\mu\nu\sigma$ *Fig. F. Num. 5.* cuius diagonus $\lambda\nu$ 8. (0) perpendicularis $\sigma\pi$ 3. (0) $\mu\epsilon$ 4. (0) & *Quinquangulum* $\sigma\tau\upsilon\phi\chi$, cuius diagonales $\phi\theta$ 9. (0) $\tau\phi$ 7. (0) & perpendiculares $\chi\psi$ 2. 5. $\tau\psi$ 3. 2. $\upsilon\sigma$ 3. 6. Horum ratio ut exhibeatur in rectis: Basis $\lambda\nu$ statuat in 70. 70. & in 57. 57. invenitur $\odot\phi$ 7. 33. (Binæ enim perpendiculares $\sigma\pi$, $\mu\epsilon$ & $\chi\omega$, $\tau\psi$ in eandem basin cadentes, compendij gratia hic in unam summam 70. & 57. sunt collectæ) Rursus basis $\tau\phi$ collocetur in 70. 70. summam perpendicularium; & inter 36. 36. numeros perpendicularium $\upsilon\sigma$, obtinetur $\phi\theta$ 3. 6. Igitur

ut Trapezium $\lambda\mu\nu\sigma$	} ita $\lambda\nu$ 8. (0) ;	} ad $\odot\phi$ 7. 33.
ad Trapezium $\sigma\tau\upsilon\phi\chi$		
& sicut Trapezium $\lambda\mu\nu\sigma$ ad $\Delta \tau\phi\upsilon$		

Totumq; quadrangulum $\lambda\mu\nu\sigma$ ad quinquangulum $\sigma\tau\upsilon\phi\chi$, est ut $\lambda\nu$ 8 (0) ad $\odot\phi$ 10. 93. *Concl. Metij Geom. lib. 1. cap. 14. pr. 4.*

Obfer

Observatio.

Quodsi præter basin recta datur, cui alia recta sit inveniendâ quæ exprimat rationem datorum planorum: Absoluta priori operatione juxta ipsum problema, porro collocetur recta data inter puncta primæ basis; sic puncta inventæ proportionalis dabunt lineam quæ sitam.

Ut si priorum Δ orum $\alpha\beta\gamma$ & $\epsilon\zeta\eta$, *Figur. F. Num. 4.* rationem, non basis $\alpha\beta$ sed alia linea AB 8. (0) exprimere debeat: Hæc ipsa coaptatur punctis $\alpha\beta$ 900. 900. & inter puncta ipsius $\iota\kappa$ 496. 496. acquiritur CD 4. 41. Ergo ut $\Delta \alpha\beta\gamma$ ad $\Delta \epsilon\zeta\eta$ sic AB 8. (0) ad CD 4. 41.

Problema XXXIII.

Quamlibet figuram planam regularem secundum datam rationem arearum augere vel minuire.

Ratio figuræ quæ sitæ ad datam numeris integris explicetur, quorum posteriori cum in *Linearum Geometricarum* accommodatur latus datæ figuræ regularis, tum prior exhibet latus figuræ regularis quæ sitæ.

E.g. *Figur. F. Num. 6.* sit Quadratum lateris AB . duplicandum? Quoniam hoc loco ratio figuræ quæ sitæ ad datam est quæ 2. ad 1. sive $\frac{2}{1}$. Igitur datæ latus AB coaptatur puncto 1. 1. *Linearum Geometricarum*; atq; inter 2. 2. earundem *Lin. Geom.*

geom. invenitur AC latus quadrati dupli. Eodem modo si $\square$ AB sit triplicandum vel quadruplicandum &c. inter 3. vel 4. &c. obtinetur latus quadrati tripli, vel quadrupli &c.

Ita etiam si Triangulum æquilaterum FG *Figur. F. Num. 7.* in ratione sesquialtera sit augendum? Minimi termini hujus rationis sunt 3. Igitur FG transversè accommodatur puncto secundo *Lin. Geom.* & punctum tertium largitur IK latus Trianguli quæsiti.

Econtra si *Figur. F. Num. 8.* superioris Quadrati AB quæretur pars dimidia? Ratio quæsiti ad datum est ut 1. ad 2. five $\frac{1}{2}$. Ergo latus AB accommodatur puncto 2. *2. Lin. Geom.* & quæ sub hac aperturâ fuerit distantia inter 4. 1. ea est AM latus Quadrati subdupli.

Vel si desideretur Quadratum, ipsius AB subtriplum? Latus AB collocatur in 3. 3. subquadruplum, inter 4. 4. &c. ac semper distantia inter 1. 1. exhibet quæsitum, ibi videlicet AN, hic AO.

Similiter Triangulum IKL *Figur. F. Num. 7.* sit minuendum in ratione subsesquialtera? Igitur latere IK collocato in 3. 3. *Lin. Geom.* inter 2. 2. invenietur latus quæsitum FG. Si enim super FG. describatur Triangulum æquilaterum FGK erit prioris IKL subsesquialterum.

Usum hujus problematis placet ostendere unico exemplo. Duo vicini ad aqueductum aliquem communem contulerint Q, 20. P, 5. *10. penult.*

periales, & sint ex eo proprios in usus aquam deducturi tubis quadratis.

Latus autem tubi pro Q sit 84. (3.) Quæritur tubi pro P latus proportionale? Quoniam hic est ratio 5. ad 20. igitur Latus Q 84. è scala assumptum accommodetur puncto 20. 20. *Linearum Geometricarum*, atq; inter 5. 5. invenitur tubi pro P latus optatum 42. id est 42. (0)

Vel quia collatarum pecuniarum 5. ad 20. ratio in minimis terminis est 1. ad 4. poterit etiam latus Q 84. coaptari puncto 4. 4. Sic inter 1. 1. iterum invenitur latus Quadrati P 42. (3.)

Fundamentum operationis dependet ex fabricâ *Lineæ Geometricæ*, quippe *Figur. F. Num. 6.* si L 1. sit latus cujuscunq; figuræ regularis, tum L 2. est latus similis figuræ, illius duplæ, L 3. triplæ &c. Igitur in 1. exemplo hujus probl. per demonstr. probl. 1. concluditur:

Ut L 1. -- ad 1. 1. latus figuræ datæ. ita L 2. ad 2. 2. latus similis figuræ duplæ.

Problema XXXIV.

Circulum in quavis ratione data augere vel minuire.

Circulus augetur & minuitur eodem proportionis modo, quo plana regularia in problemate præcedente, dummodo pro latere hic accipiat diameter, vel Semidiameter. Conf. Galgemaire Schrægmâs prop. 20.

E.g. *Figur. G. Num. 1.* sit circulus, radij AB.

100. duplicandus? Igitur datus hoc loco radius AB cum accommodatur puncto 1. 1. *Lin. Geom.* tum inter 2. 2. offertur AC 141. radius circuli dupli. Et hac apertura manente; inter 3. 3. occurrat AD radius circuli tripli; inter 4. 4. AE radius circuli quadrupli.

Econtra si Circuli radio AC descripti quæritur subdopius? Radius AC in 2. 2. collocatus inter 1. 1. habetur AB radius circuli subdupli quæsit.

Vel si Circuli, radio AD descripti, quæritur subtripius? Radius AD aptatur puncto 1. 1. *Lin. Geom.* & distantia puncti 1. & 1. exhibet AB radium circuli subtripli.

Similiter in ultimo exemplo proximè præcedentis problematis si tubus Q sit rotundus ejusq; diameter 84. (3.) Accommodatur ea puncto 20. 20. & inter 5. 5. obtinetur diameter proportionalis tubi rotundi P 42. (3.)

Problema XXXV.

Figuram planam irregularem rectilineam secundum datam arearum rationem augere vel minuer.

Ex aliquo angulo datæ figuræ irregularis educantur lineæ rectæ infinitæ per reliquos ejus angulos, ut fiant Triangula. Horum singula latera, ibidem concurrentia, seorsim accommodentur termino consequenti (id est numero posteriori) rationis datæ in *Lineis Geometricis*.

terminus antecedens (id est prior numerus) subinde dabit latera homologa figuræ quæsitæ, quæ in lineis infinitis notari, extremitatibusq; suis connecti possunt. Conf. Bramerii *Theilung der Mathem. Instrum.* pag. 72.

Ut si *Figur. G. Num. 2.* Triangulum Scalenum FGH sit duplicandum? Ratio quæsitæ Δ ad datum est quæ 2. ad 1. Igitur puncto 1. 1. *Lin. Geom.* accommodatur FG atq; in 2. 2. reperitur latus proportionale FI. Similiter eidem puncto 1. 1. coaptatur FH, & in 2. 2. occurrit FK. Jam terminis IK connexis, erit Triangulum FKI duplum prioris Trianguli FGH.

Ita etiam Pentagonum irregulare LMNOP *Figur. G. Num. 3.* sit augendum ea ratione, quam habent 5 ad 2. In *Lin. Geom.* puncto 2. 2. collocata LM offertur inter 5. 5. linea LQ

LN	LR
LO	LS
LP	LT.

indeq; figura LQRST ad datam LMNOP habet rationem duplam sesquialteram, quam 5. ad 2.

Diminutio figurarum irregularium eodem plane modo perficitur, cum inversi tantum sint termini rationum.

Problema XXXVI.

Quod.

Quodlibet Triangulum plarum per lineas divisionis, reliquo latere parallelas, ex angulo dato in partes æquales aut inæquales distribuere.

Divisio parallela consequitur diminutionem figurarum in ratione arearum per problemata præcedens institutam. Igitur partes quales (reassumptis semper præcedentibus ad sequentes) notentur fractionibus, quarum denominatori, in *Lineis Geometricis* invento, cum semper junctim accommodantur crura anguli dati, tum in punctis numeratorum invenitur distantia cuiuslibet lineæ divisionis, in suo latere, ab angulo dato mensuranda.

E. g. Triangulum VXY *Figur. G. Num. 4.* ex angulo V sit dividendum in tres partes æquales ad reliquum latus XY parallelè.

Quoniam partes requisitæ scribuntur his fractionibus $\frac{1}{3}$. & (reassumendo priorem) $\frac{2}{3}$. Igitur in puncto 3. 3. *Lin. Geom.* statuitur latus VY , & pro prima parte tertia inter 1. 1. invenitur VQ , pro secunda VZ inter 2. 2. Deinde eidem puncto 3. 3. accommodatur VX , & pro prima parte tertia inter 1. 1. dabitur VQ , pro secunda VZ inter 2. 2. Connexis jam terminis similibus VQ & VZ , datum Δm ex voto est divisum quippe Triangulum VQZ est ejus prima pars tertia, Trapezium VQZ est secunda pars tertia, ultima est $ZQXY$.

Ita si Triangulum abc *Figur. G. Num. 5.* inæqualiter sit dividendum, lateri bc parallele in $\frac{1}{3}$. & $\frac{2}{3}$. ab angulo a . Igitur latus ab collocetur in 9. 9. *Lin. Geom.* & distantia punctorum 2. 2. dabit ad pro prima parte, distantia vero punctorum 5. 5. (cum sectio fiat ab angulo a & $\frac{2}{3}$. additæ $\frac{1}{3}$. efficiant $\frac{5}{9}$.) exhibebit ae pro secunda parte inæquali abscindenda. Similiter ac capretur puncto 9. & 9. *Lin. Geom.* Sic inter 2. 2. invenitur af pro prima parte, inter 5. 5. invenitur ag pro secunda parte abscindenda. Ductis vero lineis rectis df , & eg continebit Triangulum adf $\frac{1}{9}$, Trapezium $dfge$ $\frac{4}{9}$. & Trapezium $egcb$ $\frac{4}{9}$. dati Trianguli abc .

Observatio.

Si ex area Trianguli cognita, ressecanda sint aliquot decempe quadrata; abbrevientur primò numeri dati, donec instrumento congruant. Vel si hoc eousq; non licet; posteriores eorum notæ, proportionibus sive decimalibus æstimatæ, post integrorum puncta proportionaliter assumantur, quantum fieri potest accuratissimè.

E. g. *Figur. G. Num. 6.* ex Triangulo abc , cujus latus bc 56. (0) 19 52. (0) 12 60. (0) indeq; area 1344. (0) $\square$. abscindendæ sint 500. (0) $\square$ lineæ divisionis, lateri bc parallelâ.

Quoniam Linea Geometrica numeros, prout dantur, capere nequit, cum longè superent numerum

merum punctorum ejus: Igitur rediguntur
minores proportionales per abbreviationem
500 | 250 | 125.

Hi vero sunt primi inter
1344 | 672 | 336.

& adhuc justo majores; Ergo ultima cujus
nota putetur denotare prima hoc modo 33, 6.
12, 5. cumq; puncto 33, 6.

coaptata fuerit $\begin{pmatrix} 19 \\ 18 \end{pmatrix}$ inveniatur inter 12, 5. $\begin{pmatrix} 19 \\ 18 \end{pmatrix}$
distantia punctorum divisionis ab angulo t. per
quæ linea ducta, in Triangulo $\omega\lambda\mu$ desecat $\omega\sigma$
(o) $\square$ parallelè lateri $\theta\kappa$. id quod propositum
& faciendum erat.

Problema XXXVII.

Quamlibet figuram quadrila-
teram vel multilateram per lineas divi-
sionis reliquis lateribus parallelas, ex an-
gulo dato in partes æquales vel in-
æquales distribuere.

Ex angulo dato ducantur diagonales in
omnes angulos figuræ, cum iisq; agatur uti in
præcedenti problemate 36.

E. g. Figur. G. Num. 7. Trapezium $\nu\omega\pi\theta$ sit
angulo ν secundum in quatuor partes æquales
lineis lateri $\omega\pi$, & $\pi\theta$ parallelis? Ductâ igitur
diagonali $\nu\pi$; partes $\alpha\gamma$ abscindendæ sunt $\frac{1}{4}$ & $\frac{3}{4}$
Cumq; puncto denominatoris dati, nempe 4.

4. in Lineâ Geometricâ accommodatur
vo tum 1. 1. dat $\nu\epsilon$ -- 2. 2. $\nu\phi$ -- 3. 3. $\nu\omega$

$\nu\pi$	$\nu\tau$	$\nu\chi$	$\nu\phi$
$\nu\epsilon$	$\nu\omega$	$\nu\psi$	$\nu\sigma$

distantias singulorum punctorum divisionis, in
suis lateribus mensurandas ab angulo dato ν .
Connectantur jam puncta prima $\epsilon\tau\omega$, secunda
 $\phi\chi\psi$ ac tertia $\omega\phi\sigma$, ut emergant lineæ divi-
sionis, inter se, & lateri $\omega\pi$, $\pi\theta$ parallelæ; Eritq;
Trapezium $\nu\epsilon\tau\omega$ pars prima, Sexangulū $\epsilon\tau\omega\psi\chi\phi$
pars secunda, $\phi\chi\psi\sigma\phi\omega$ pars tertia, & $\omega\phi\sigma$
 $\epsilon\tau\omega$ pars quarta totius Trapezij dati.

Ita si detur Hexagonum irregulare ABCDEF,
ex quo γ pars sit abscindenda Figur. G. Num. 8.
Inter 7. 7. Lin. Geo. collocatâ AB datur inter 1. 1. AG

AC	AH
AD	AI
AE	AK
AF	AL

distantiæ punctorum divisionis ab A, & con-
nexis istis punctis, per parallelas abscissa est una
septima pars totius figuræ ABCDEF intra fi-
guram AGHIKL.

Conf. Brameri Theilung der Mathematischen
Instrumenten pag. 74. 75.

Problema XXXVIII.

G 2

Da-

**Datum circulum lineis & re-
ctis & circularibus in partes æquales
dividere.**

Si divisio sit instituenda *lineis rectis*; circum-
ferentia dividatur in requisitas partes æquales
mediante probl. 24. & puncta illa cum centro
connectantur.

Si *lineis circularibus*: loco diagonalium sin-
gularum in præcedentibus figuris rectilinearibus
hic solus radius dati circuli coaptetur Lineis Ge-
ometricis in puncto datæ denominationis par-
tium. Tum enim numerus partis requisitæ, vel
ex prioribus constat exhibet radius; quo de-
scriptus circulus continet partem abscindendam.

E. g. Ager figuræ circularis *Figur. G. Num. 9.*
à centro M descriptæ, dividendus sit in tres par-
tes æquales.

1. *Lineis rectis.*

Igitur Radius MN accommodatur puncto
6. *Linearum Circularium*, atq; inter 3. 3. invenitur
punctorum divisionis O & P distantia à termino
radij N. Ductæ enim rectæ MN, MO, MP di-
vident agrum in tres partes æquales.

2. *Aliis circularibus parallelis.*

Radius QT *Figur. G. Num. 9.* statuatur in 3. 9.
Lin. Geometr. & sub hac apertura inter 1. 1. inve-
niatur QR radius primæ partis; inter 2. 2. dabitur
QS radij duarum partium tertiarum. Descriptus
igitur

igitur per hosce radios circuli; ager ex voto di-
visus erit. Circulo enim radij QR continetur
una pars tertia; altera comprehenditur duobus
circulis R & S. itemq; tertia pars quæ sita com-
prehenditur circulis S & T.

Problema XXXIX.

**Datum circulum juxta ratio-
nem datam lineis circularibus in par-
tes inæquales dividere.**

Número summæ partium inæqualium in *Li-
neis Geom.* coaptetur diameter dati circuli, & nu-
merus partium largietur diametros particula-
rium circulorum.

E. g. Bramerus in *Theilung der Mathema-
tischen Instrumenten* pag. 76. duos ponit inclu-
sisse fontem circulari tubo communi impenfis
12. flor. ad quos contulerit primus 7. alter 5. flor.
Aquam vero tubi communis sint divisuri alius
tubis circularibus, collatæ pecuniæ proportio-
nalibus: Quæritur diameter utriusq; tubi par-
ticularis?

Collocatâ igitur tubi communis dividendi
diametro 10. in 12. 12. *Lin. Geom.* invenietur dia-
meter tubi proportionalis primi inter 7. 7. nem-
pe 7. 638. secundi inter 5. 5. hoc loco 6. 455.

Problema XL.

**Similes figuras planas sibi invi-
cem addere.**

Figurarum rectilinearum similium latera homologa (circularium diametri) in unicâ apertura Circini proportionalis transverse accommodentur *Lineis Geometricis*: Et numeri punctorum, quibus illa congruunt, collecti in puncto summæ suppeditabunt latus homologum (aut diametrum) figuræ per probl. 25. vel beneficio Δ orum unius per probl. 35. describendæ, quæ datis omnibus æquatur. Conf. Galgemann Schrägmaß prop. 21.

E. g. *Figur. H. Num. 1.* sint duo Triangula similia A & B addenda? Igitur si Δ i B basis ad coaptetur puncto 10. *Linearum Geometricarum*, Δ A basis ab cadit in 6. At summa istorum duorum numerorum est 16. Ergo inter 16. 16. *Lin. Geom.* datur gh latus homologum, id est, basis Trianguli C quod datis duobus Triangulis æquatur. Porro si df statuatur in 10. 10. tum ad quadrat puncto 6. Hinc 16. punctum largitur latus homologum gi. Tandem se collocetur in 10. & in 16. invenietur hi. Sic descriptum erit Triangulum ghi datis duobus simile & æquale.

Item si tria sint Quadrata D, E, F addenda *Figur. H. Num. 2.* Latus $\square$ i D aptetur puncto 4. *Lin. Geom.* & E cadet in 7. F verò in 9. Proinde distantia inter 20. 20. est latus Quadrati G prioribus tribus æqualis.

Vel si dentur tria similia Pentagona irregularia H, I, K, *Figur. H. Num. 3.* Ex angulo æquali a, f, l, ducantur diagonales, & circino proportionali

expanso juxta quantitatē baseos ab inter 4. 4. collocatæ; basis fg quadrabit puncto 6, & basis lm puncto 10 Igitur punctum 20. dat latus qr. Similiter puncto 4. coaptetur ac & in 20. occurrer qe

	ad	qe
	ae	qr
itemq;	bc	rs
	cd	st
	de	tu
	ea	un

Hisc lineis debito modo connexis, descriptum erit Pentagonum irregulare qrstu datis tribus prioribus Pentagonis H, I, K simile & æquale.

Tandem sint duo circuli M, O, *Figur. H. Num. 4.* in unum Q redigendi? Quoniam radio OP constituto in 10. *Lin. Geom.* radius MN quadrat puncto 3. Igitur inter 13. 13. invenitur radius QR circuli duobus M, & O, æqualis.

Problema XLI.
Datis duobus Quadratis, alterum alteri in figura Gnomonis adjungere.

Data duo Quadrata subsidio problematis præcedentis redigantur in unum, & super hujus duobus lateribus in angulo communi constitutur Quadratum, ei, quod alterum ad se recepturum est, æquale. Residuus enim Gnomon alteri Quadrato æquabitur, & proposito satisfactum erit.

E.g. Quadratum S Figur. H. Num. 5. ipſi
ſit apponendum inſtar Gnomonis? Igitur la-
tere $\square$ ti S collocato in 3. 3. Lin. Geom. latus $\square$
T cadit in 4. 4. Figur. H. Num. 6. Hinc inter 7. 7.
habetur latus $\square$ ti V datis duobus S & T æqualis.
In hoc $\square$ co V deſcribatur Quadratum T & Gno-
mon X. X. $\square$ co T æqualis adjunctus erit $\square$ co T.

Problema XLII.

Dato Trapezio vel Multangulo
lo æquale Quadratum conſti-
tuere.

Data figura reſolvatur in Triangula, quibus
ſingulis per probl. 30. conſtruantur Quadra-
ta æqualia. Hæc addantur per prob. 40. &
conſtructum erit Quadratum dato rectilineo
æquale, per ax. 1. lib. 1. Elem. Eucl.

E.g. Trapezium $\alpha\beta\gamma\delta$ Figur. H. Num. 7. ſit
reducendum in Quadratum æquale?

Primò ducatur diagonalis $\alpha\gamma$ 38. datum Tra-
pezium reſolvens in duo Δ s, nempe $\alpha\gamma\beta$ cujus
perpendicularis $\beta\zeta$ 15. 4. & $\beta\gamma\delta$ cujus perpendi-
cularis $\delta\zeta$ 18.

Secundò ex Δ o $\alpha\gamma\beta$ fiat Quadratum η lateris
17, 105. itemq; Triangulum $\beta\gamma\delta$ reducat in
Quadratum θ lateris 18, 493.

Tertiò Quadrati utriusq; latus accommodetur
lineis Geometricis hoc loco in 17. & 18. ſic di-
ſtancia punctorum ſummæ 37. 37. largietur latus
Qua-

Quadrati λ 25, 191. duobus Quadratis η , θ , ade-
oq; etiam Trapezio dato æqualis.

Problema XLIII.

Similes figuras planas à ſe invi-
cem ſubtrahere, reſiduumq; in aliam
figuram ſimilem commutare.

Sicut in probl. 40. ita & hic inquiratur pro-
portio figurarum, aperiendo ſcilicet Circinum
Proportionalem, donec bina earum latera ho-
mologa ſimul Lineis Geometricis coaptari poſſint.
Quo facto, inventorum numerorum minor ſub-
trahatur à majore; & puncta reſidui in eisdem
Lineis Geometricis indicabunt latus homologum
figuræ quaſitæ. Conf. Galgematis Proportio-
nal Schrägmäß prop. 21.

E.g. Figur. H. Num. 1. ſit Triangulum abc ſub-
trahendum à Triangulo ghi . Igitur ſi bc ſtatu-
atur in 6. cadit hi in 16. At vero 6 ſublatis à 16.
remanent 10. Ergo inter 10. 10. Lin. Geom. inve-
nirur latus homologum ef reſidui Trianguli ſi-
milis def . Eodem modo agatur etiam cum re-
liquis lateribus homologis.

Vel ſit Circulus O Figur. H. Num. 4. ex circulo
Q ſubducendus? Quoniam QR radius cir-
culi Q tūm quadrat puncto 13. cūm O P, radius
circuli O conſiſtit in 10. Lin. Geom. Igitur pun-
ctum 3. (propter ſubtractionem 10. à 13.) oſten-
dit MN, radium reſidui, ſimilisq; circuli M.

Problema XLIV.
Parallelogrammi Quadrati vel
oblongi aream cognoscere.

Alterutrum duorum laterum Quadrati vel oblongi, angulo recto adjacentium, coaptetur puncto 10. *Linearum Arithmeticarum*, sub eaq[ue] variatione accipiat[ur] intervallum punctorum alterius lateris, Zyphrâ tamen aucti: illud manifestabit aream quæsitam in eadem scalâ mensurandam.

E. g. *Figur. I. Num. 1.* sit agri oblongi ABCD latus AB 9. (o) BC 5. (o) Igitur cum BC collocatur in 10. *Lin. Arithm.* tunc inter 90. 90 inventa linea, numero partium suarum hic 45. (o) definit aream dati oblongi AC 45. (o) $\square$. id est, decem pedarum quadratarum.

Item quærat[ur] area Quadrati AB *Figur. I. Num. 2.* cujus latus 15. (o) Igitur dimidia AB per postul. 2. (cum tota AB instrumento hic applicari non potuerit) statuatur in 10. 10. & punctorum 150. distantia duplicata (id est, bis sumpta) exhibebit aream quæsitam 225. (o) $\square$.

Fundamentum hujus operationis situm est in defin. 1. lib. 2. Elem. Eucl. & elem. 5. cap. 4. lib. Arithm. Rami.

Problema XLV.
Cujuscunq[ue] Trianguli aream
investigare.

Dimi-

Dimidia basis (vel dimidia perpendicularis) dati Trianguli statuatur in 10. 10. *Lin. Arithm.* Sic numerus perpendicularis (vel basis) patefaciet aream quæsitam per probl. præcedens & prop. 41. lib. 1. Eucl.

E. g. Trianguli basis sit 15. (o) & perpendicularis 8. (o) Igitur cum *Lineæ Arithmeticæ* dimidiam perpendicularem hoc loco 4. (o) puncto 10. intercipiunt; tum inter 150. iterum datur area Trianguli 60. (o) $\square$.

Problema XLVI.
Cujuscunq[ue] plani rectilinei,
itemq[ue] circuli aream indagare.

Datum rectilineum vel datus Circulus reeducatur in Quadratum æquale per probl. 29. & 42. Hujus area si cognoscatur per problema 44. constabit quæsitum.

E. g. *Figur. I. Num. 3.* sit inquirenda area Pentagoni regularis, cujus latus AB 6. 02. Quoniam huic Pentagono æqualis Quadrati latus est 7. 9. per probl. 29. & area Quadrati Num. 4. est 62. 41. per probl. 44. Hinc etiam Pentagoni area est 62. 41. (2.) $\square$ quippe Pentagonum & Quadratum per structuram æquantur.

Similiter *Figur. I. Num. 5.* si quærenda sit area Trapezij $\alpha\beta\gamma\delta$, cujus diagonus $\alpha\gamma$ 38. & perpendicularis $\beta\zeta$ 15. 4. $\delta\epsilon$ 18. Primò per probl. 42. inquiratur latus Quadrati, dato Trapezio æqualis, quod est 19. 25. 191. Deinde per probl. 44. inve-

investigetur illius Quadrati area 634,6. Hic simul est area Trapezij quadrata.

Item Figur. 1. Num. 6. detur Circulus cuius diameter AB 4 (0) Facta ejus reductione Quadratum æquale per probl. 29. hujus lateris CD est 3,547. Hinc per problema 44. tam Quadrati quàm Circuli area obtinetur 12,58. (2.)

Problema XLVII.

Ex dato numero quadrato Radicem quadratam extrahere.

Accipiatur è scalâ Radix aliqua e.g. 100. & accommodetur puncto 10. Linearum Geometricarum. Hoc facto, datus Quadratus curtetur tribus notis finalibus, & distantia punctorum residui (parte tamen aliqua, primæ abscissarum notæ juxta conjecturam competente, aucti) superpeditabit Radicem quæ sitam in assumptâ seculi mensurandam. Conf. D. Laurenb. append. Institut. Arithmet. num. V.

E.g. Figurarum 1. Num. 7. assumantur è scalâ Fig. A. 1. Num. 20. partes 100. & coaptentur puncto 10. Linearum Geometricarum: Ita relicto instrumentosi Radix quadrata extrahenda sit ex 1024. abject. trib. not. inter 1.1. datur R. $\square$ 32.

1600. inter 1,6. similiter invenitur R. $\square$ 40.
2500. per 2,5.
3025. per 3.
4900. per 4,9.
19600. per 19,6. -- -- -- -- 1400.
30625. per 175.

30625. per 175.

80656. per 284.

Fundamentum hujus Extractionis est, quod puncta Linearum Geometricarum per structuram referant numeros quadratos sub figuris quadratis inscriptis. Igitur sicut se habet quadratus 10. ad assumptam radicem 100. ita alius quivis quadratus ad suam radicem.

At vero quadratus 10. non est totus radicis 100. sed mutilatus tribus notis finalibus, siquidem centies centena efficiunt 10000. Ergo etiam datus quadratus quilibet totidem notis curtandus erit.

Observationes.

1. Si residuus post abjectionem trium posteriorum notarum excedit numerum punctorum Linearum Geometricarum: adhuc abjiciantur tot paria finalium notarum, quot abundant. Pro singulis autem hisce paribus è quadrato abjectarum, inventæ radici addatur Cifra: vel si scala exhibeat partes decimales; prima illa transeunt in integra.

Ratio hujus è genesi & punctatione Quadratorum patet.

E.g. $\square$ 102400. inter 1.1. inventa R. 32. Cifra augetur 320.
270400. in 2,7. 52. 520.
630436. per 6,3. 79,4. 794.
2. Si datus quadratus numerus constet duntaxat tribus notis; adjiciantur ei duæ Zyphræ, quæ

quarum ultima denotabit (2.) secunda. *Fig.*
autem juxta priorem observationem opera-
ne, ultima nota Radicis significabit (1.) prima
si fuerit Cifra plane poterit omitti.

Sic pro	assumo	hinc Radix
144 (0)	14400 (2)	12,0 vel 12,0
225	22500	15,0
400	40000	20,0
676	67600	26,0

Problema XLVIII.

Ex dato numero cubico Radice
cem cubicam extrahere.

Quoniam Cubici numeri plerumq; notis
pluribus, numeros Linearum Stereometricarum
superantibus, scribuntur, earumq; repetenda
unam solummodo reddant notam Radicis: Hinc
duo oriuntur Extractionis Cubicæ modi, quo-
rum prior quadrat iis cubis, qui constant notis
4. 5. 7. 8. 10. 11. & est talis:

Et scala aliqua sumptæ partes 40. accommo-
dentur puncto 64. *Linearum Stereometricarum*, in
eaq; aperturâ accipiatur distantia punctorum
numeri post abjectionem ternarum (3. 6. 9.) no-
tarum finalium à dato residui. Ista enim distan-
tia subsidio prioris scalæ suppeditat Radicem
quæsitam, si tres saltem notæ sint abjectæ; au-
gendam verò una Ziphra pro sex, duabus pro
novem notis resectis.

Sic *Figur. 1. Num. 8.* apertæ sunt *Lineæ Stereo-*
metricæ ad quantitatem 40. partium è scalâ fun-
damentali majoris nostri Circini Proportionalis
desumptarum, & puncto 64. accommodatarum.
Igitur

8000. in 8	invenitur Rad. Cub. 20.
15625. per 15,6	25.
74088. per 74.	42.
2197000. per 2,2 (addendo unâ Cif.)	130.
50633000. per 50,6	390.

Posterior modus Extractionis respicit Cubos
5. 6. 8. 9. 11. 12. notarum & ita habet:

Scalæ cujuslibet partes 100. coaptentur
puncto 100. *Linearum Stereometricarum*, atq; ita re-
linquatur Circinus Proportionalis. Cubicus
verò numerus decurtetur notis finalibus 4. 7.
10. donec residuæ fiant numero punctorum *Li-*
nearum Stereometricarum minores. Tunc inter puncta
Stereometrica residuis illis notis respondentia,
urante, invenitur Radix Cubica tota, si quatuor
notæ sint abscissæ; mutila verò & augenda vel
0. si septem, vel 00. si decem notæ finales fue-
rint amputatæ.

Sic *Figur. 1. Num. 9.* Lineis Stereometricis in
100. coaptatæ sunt partes 100. è scala fundamen-
tali majoris nostri Circini Proportionalis de-
sumptæ, & hac scala mediante

15625 in 1,5	obtinetur Rad. Cub. 25.
74088 in 7,4	42.
125000 in 12,5	50.
	405224

405224 in 40, 5
 729000 in 72, 9
 50633000 in 5, 1 (addita Cifra)
 97336000 in 9, 7
 175616000 in 17, 6
 216000000 in 21, 6
 729000000 in 72, 9

Conferatur D. Laurenbergij appendix Infi-
 tur. Arithmet. num. VI.

Fundatur Extractio Radicis Cubicæ in his
 argumentatione:

Ut Cubus { 64. tribus } notis mutilatus
 { 100. quatuor }
 habet ad suam Radicem Cubicam { 40. }
 { 100. }

quilibet alius Cubus, totidem notis finalibus
 minutus ad suam Radicem. Est igitur Extractio
 Radicum in hoc Instrumento nihil aliud, quam
 ex tribus datis quarti proportionalis numeri
 vestigatio, sed per lineas dato numero homoge-
 neas, sive cognomines.

Observatio.

Si datus numerus cubicus paucioribus qua-
 tuor constet figuris: adjiciantur ei tres Ci-
 fræ, & quadrabit prioribus modis. Ultima
 nota Radicis inventæ significat (1.) primam
 & si fuerit Cifra, plane abjicitur. Sic pro 12
 (0) assumantur 125000 (3) & per modum pos-
 tiorem erit Radix Cubica 5, 0. vel 5 (0)

Pro

Problema XLIX. Corpora plana ex materia ali- qua construere.

Corpus sive solidum est quod longitudinem,
 latitudinem & crassitudinem habet. Eucl. lib. II.
 def. 1.

Corpus planum est, quod comprehenditur à
 superficiebus planis. Ram. Geom. lib. 22. cl. 9.

Horum corporum planorum primum est Pyramis
 ut Triangulum in Superficiebus. Ea; in basi
 recipit omnes superficies rectilineas, nempe tri-
 lateras, quadrilateras, multilateras, & tot Tri-
 angulis quot sunt in basi latera, fastigiatur. Et
 ab ista figura basios dicitur Pyramis trilatera, qua-
 drilatera &c.

In specie tamen Tetrahedrum vocatur Pyra-
 mis, ex quatuor Triangulis æquilateris & æqua-
 libus composita.

Ex Pyramidibus porro componitur Prisma
 & Polyhedrum mixtum.

Prisma eodem modo ut Pyramis, in basi re-
 cipit quascunq; superficies rectilineas, sed præ-
 terea aliam adhuc basin, ei oppositam habet, si-
 milem, æqualem & parallelam, quæ Parallelo-
 grammis, numero laterum basios corresponden-
 tibus, combinantur.

Distingvitur autem juxta numerum hedra-
 rum, (id est, planorum, quibus terminatur) in
 Prisma

1. *Pentahedrum*, quod etiam in specie *Prisma* vocatur, & basin habet triangularem.

2. *Hexahedrum*, quod vel

{	<i>Parallelepipedum</i> , cujus	{	rectan-	{	<i>Cubus</i>
	oppositæ hedræ sunt		gulum		<i>Oblongum</i>
	<i>Parallelogramma</i> æ	ut			
	qualia. Et est vel	obli-			
{	<i>Trapezium</i> , cujus op-	{	quan-	{	<i>Rhombus</i>
	positæ hedræ neq; æ		gulum		<i>Rhomboides</i>
	quales, neq; paralle-		ut		
	læ existunt.				

3. *Polyhedrum*, quod pluribus quàm sex hedris comprehenditur.

Polyhedrum mixtum constat ex *Pyramidibus* quarum vertex in centro coeunt, & bases prominent.

Estq; vel

1. *Ordinatum*, ut

{	<i>Octahedrum</i>	{	compositum ex æ	{	<i>Triangulis</i> 8
	<i>Icosahedrum</i>		qualibus		20
	<i>Dodecahedrū</i>		& regularibus		<i>Pentagonis</i> 12

2. *Inordinatum*, cujus bases sunt variae & inæquales.

Hæc ipsa corpora ut ex materia aliqua conficiantur; figuræ planæ, ex quibus componuntur describantur per probl. 25. ac disponantur, prout adjecta schemata effigierum ænearum K. ostendunt. Si enim ritè inter se complicantur constituent corpus quæsitum.

Di

Dicta verò schemata sub A, B, C. sistunt *Pyramides* trilateras duplici modo adornatas, quarum A est *Tetrahedrum*. At sub D sunt *Pyramides* quadrilateræ. Sub E est duplex *Prisma Pentahedrum*. Porro F *Cubus*, G *Oblongum*, H *Rhombus*, I *Rhomboides*, K *Trapezium*, L *Prisma Polyhedrum*, M *Octahedrum*, N *Dodecahedrum*, O *Icosahedrum*.

Problema L.

Sphæram optatæ quantitatis fabricari.

Data *Sphære* diameter per probl. 2. dividatur in 12. partes æquales, ac continetur utrinq; novem ejusmodi partibus. Earum autem partium decem pro radio semper assumptis, per singula puncta diametri ab utraq; parte describatur arcus usq; ad contactum proximorum. Ex istis duodecimis partibus ritè complicatis componitur *Sphæra* quæsitæ. Uti in *Figura* K. sub litterâ P videre est.

Problema LI.

Ad datam latitudinem & altitudinem conum è charta construere.

Latus coni datum (vel ex altitudine & radio basios per probl. 16. acquisitum) fiat radius, quo obscure describatur peripheria. Ex hac per probl. 5. refecentur tot gradus, graduumq; partes, quot quartus numerus tribus hisce (i. lateri conis

H 2

conis

coni, 2. gradibus 360. & 3. radio basios) proportionalis ostendit per probl. 12. Sic obtinebitur Sector circuli, cujus circumferentiæ in quocunq; puncto annectatur alius circulus minor ad quantitatem radij basios descriptus: Super quem circulum si radij Sectoris rite jungantur constructus erit conus optatæ altitudinis atq; latitudinis.

E. g. *Figur. L. Num. 1.* latus Coni AB sit 7. & radius basios DE 3. Quæritur pars circumferentiæ majoris BDC, basios termino (id est peripheriæ) congrua? Dicatur

ut AB Latus Coni ad grad. ita Rad. ED. ad grad.

7 ----- 360 ----- 3 -----
Arcus igitur BDC erit 154 $\frac{2}{3}$ graduum. Reliqua ex schemate dicto patent.

Problema LII. Cylindrum optatæ latitudinis & altitudinis è chartâ vel laminâ construere.

Describatur Parallelogrammum oblongum ejusq; latitudini, tanquam circumferentiæ circuli per probl. 10. quærat correspondens diameter, qua mediante circulus utriusq; annecti possit.

E. g. *Figur. L. Num. 2.* altitudo Cylindri Parallelogrammi FG sit 10. latitudo EG 9. Igitur diameter basium est 287. proximè.

Problema LIII. Pyramidem determinatæ quantitatis ruditer in plano delineare.

Per problema 25. describatur figura basios, & ex centro ejusdem erigatur perpendicularis, datam altitudinem exæquans. Hujus terminus si cum angulis figuræ basios connectatur, descripta erit Pyramis quæ sita.

Vel si unius hedræ duo latera dentur; iis, pro radio acceptis, fiat intersectio, quæ cum omnibus angulis figuræ basios iterum est connectenda, & similiter in plano delineata erit Pyramis quæ sita.

E. g. *Figur. L. Num. 3.* describenda sit Pyramis quadrilatera ad latus basios IK & altitudinem LM. Igitur à datâ lineâ IK describitur Quadratum, cujus centrum L. & per hoc L subsidio normæ ducitur perpendicularis infinita, in quâ ab L signatur perpendicularis data usq; in M. Hic enim terminus perpendicularis M si connectatur cum I, K, & reliquis angulis figuræ basios, ruditer descripta erit Pyramis quadrilatera quæ sita.

Vel super eadem basi quadratâ lateris IK si ad quantitatem laterum hedræ IKM sit describenda Pyramis quadrilatera: Radio IM describitur arcus, quem alius, radio lateris KM descriptus, intersectat in M. Ab hoc puncto M cum ad omnes angulos figuræ basios ducuntur lineæ re-

H 3

Az;

et; tum in plano representata erit Pyramis quadrilatera quæ sita.

Observatio.

Si Pyramis ordinata, quæ Tetrahedrum aliud dicitur, sit describenda; è centro Trianguli æquilateri simpliciter ducuntur lineæ rectæ in omnes angulos, uti videre est sub NO *Figur. L. Num. 3.*

Problema LIV.

Prisma optatæ quantitatis in plano representare.

Basii Prismatis per probl. 25. descriptæ, addatur alia figura similis & æqualis ad distantiam altitudinis datæ: earumq; basium anguli similiter vel omnes, vel pleriq; connectantur lineis rectis, uti in Prismatibus Hexahedris PQR, basium quadratæ PQ *Figur. L. Num. 4.* conspicitur.

Observatio.

Cubus forsan convenientius in plano describitur, si à dato latere constituatur Hexagonum regulare, huiusq; tres anguli alternatim connectantur cum centro, uti *Figur. L. Num. 5.*

Problema LV.

A datâ lineâ rectâ Octahedrum in plano describere.

Quadratum, à datâ rectâ per probl. 25. descriptum, secetur diagoniis, & apparebunt quæ tuor

tuorhedræ Octahedri quæ sitæ, quæ reliquis in conspicuis opponuntur.

Vel si omnes hedræ sint adumbrandæ: Eidem circulo obscuro, cui Quadratum inscriptum est, inscribantur adhuc in duabus partibus oppositis bina latera Octagoni, anguliq; alterni connectantur. Schema utriusq; modi proponitur *Figur. L. Num. 6.* super data recta ST.

Problema LVI.

Super datam lineam rectam Dodecahedrum in plano delineare.

Super datam rectam hoc loco VX *Figur. L. Num. 7.* describatur primò Pentagonum regulare per probl. 25. Deinde radius circuli, isti Pentagono circumscripti, coaptetur puncto 40. *Linearum Arithmeticarum*, & distantia inter 70. 70. suppediet radium novum peripheriæ obscuræ eidem describendæ. Huic inscribatur Decagonum per probl. 25. ejusq; anguli alterni connectantur cum singulis angulis Pentagoni. Hoc facto conspiciuntur sex hedræ Dodecaedri, quibus si placet oppositas addere, bisecentur latera Pentagoni per probl. 2. & puncta illa connectantur tam inter se, quam cum reliquis alternis angulis Decagoni.

Problema LVII.

Ad datam rectam Icosahe- drum in plano delineare.

A datâ rectâ YZ *Figur. L. Num. 8.* descri-
batur Hexagonum regulare per probl. 25. ejusq;
bini anguli (omisso superiore & inferiore) con-
nectantur duabus lineis rectis parallelis. Ha-
rum altera, *hec loco superior* dividatur in quatuor
altera *inferior* in duas partes æquales per probl. 1.
& puncta divisionis alternatim connectantur
ut prodeant tria Triangula æquicrura, à quorum
verticibus si ad proximos angulos Hexagoni du-
cantur lineæ rectæ, conspiciuntur decem hedræ
Icosahedri.

Eodem modo si *inferior* parallela in quatuor
partes dividatur, hujusq; divisionis punctum
primum & tertium cum *superioris* parallelæ pun-
cto secundo tam inter se, quàm cum proximis
angulis Hexagoni connectatur, emergent reli-
quæ decem hedræ, & Dodecahedrum erit ad datam
rectam YZ in plano descriptum.

Problema LVIII. Sphæram ruditer in plano describere.

Axis datus bisecetur per probl. 2. eritq; in-
ventum centrum Sphære vi defin. 16. lib. 11. Eucl.
hoc loco α *Figur. L. Num. 9.* Ex hoc centro
radio dimidij axis $\alpha\beta$, describatur maximus
sphære circulus, & intra eum ducantur aliæ cir-
cula-

culares lineæ parallelæ radiis subinde minori-
bus. Sic in plano descripta erit Sphæra quæ sita.

Problema LIX. Conum describere.

Ducatur linea recta $\gamma\delta$ *Figur. L. Num. 10.* dia-
metro basios æqualis, eaq; bisecetur in ϵ per
probl. 2. A medio autem ejus puncto ϵ eriga-
tur perpendicularis *en* altitudinem significans,
quæ à parte inferiore ϵ continuetur obsecrè.

Deinde assumatur Radius, semidiametro
basios paulo major, eoq; à terminis diametri
tam supra ϵ in perpendiculari, quàm infra ϵ in
continuatione signetur centrum ac describantur
duæ semiperipheriæ basia representantes.

Quod si jam extremitates diametri $\gamma\delta$ con-
nectantur cum η termino perpendicularis: Co-
num erit descriptus.

Problema LX. Cylindrum describere.

Diametro basios Cylindri iterum ponatur
recta æqualis $\gamma\delta$ *Figur. L. Num. 10.* & à terminis
ejus γ, δ , ad altitudinem datam erigantur duæ
perpendiculares æquales $\gamma\theta, \delta\zeta$. Harum ter-
mini $\zeta\theta$ si connectantur, emerget diameter al-
terius basios. Super hisce diametris facile de-
scribentur ipsæ bases per probl. 59.

H 5

Pro-

Problema L XI.

Ad datam rectam dato corpore
ri simile & similiter situm corpus
describere.

Simile corpus est, quod similibus planis continetur multitudine æqualibus, per defin. 1. lib. 11. Eucl.

Ad hoc describendum: Hedrae corpori dati resolvantur in Triangula, ductis ex puncto communi lineis rectis infinitis per omnes angulos. Unde linea data, & latus homologum corpore dato, per scalam aliquam mensurentur ut quantitas utriusque in numeris innoscat.

Hoc facto latera Triangulorum concurrente successive coaptentur Linearum Arithmeticarum numero lateris, datae lineae homologi, & numerus lineae datae subinde manifestabit latus homologum in diagonalibus sive lineis infinitis inveniendum. Tandem termini inventorum laterum conuectantur, & orientur hedrae sive superficies comprehendentes corpus quaesitum.

Vel si corpus quaesitum seorsim sit describendum; ubi termini ac uidentur in subiecta charta, & ex hac vicissim ad lineam aliquam dati corporis continuatam, praevia suprapositione lineae homologae, signentur.

E.g. Parallelepipedo oblongo *ae* ad datam rectam *ab* describendum sit simile & similiter situm Parallelepipedum oblongum? Ductis autem

autem *ac*, *ad*, *ae*, quantitas lateris *ab* sit 80. & lateris homologi *ab* 50. Igitur *Lin. Arith.* in puncto 80.

cum accommodatur $\begin{Bmatrix} ac \\ ad \\ ae \\ af \\ ag \end{Bmatrix}$ cum 50. 50. largitur $\begin{Bmatrix} ai \\ ak \\ al \\ am \\ an \end{Bmatrix}$

connexisque terminis *hiklmn* descriptum est Parallelepipedum oblongum dato *ab c d e f g* simile & similiter situm.

Item Pyramidi trilaterae *opq* Figur. L. Num. 12. describenda sit pyramis similis & similiter sita ad rectam *ps* 75: ipsi *pq* 56. homologam. Igitur *Linea Arithmetica* quando in 56. 56. accommodatur $\begin{Bmatrix} po \\ pr \end{Bmatrix}$ cum in 75. 75. obtinetur $\begin{Bmatrix} pr \\ pu \end{Bmatrix}$ Hinc Pyramis quaesita est *prsu*.

Problema L XII.

Datis duobus similibus solidis
tertium simile & proportionale
constituere.

E datis Solidis assumantur duae lineae homologae, iisque investigetur *tertia proportionalis* per probl. 11. (lineam secundam collocando in numeris primae, & distantiam accipiendo inter numeros secundae in *Linea Arithmetica*.) Ad istam tertiam proportionalem beneficio probl. 61. quod describitur tertium corpus simile, est proportion.

portionale quæsitum, juxta Clavij Scholion
prop. 37. lib. II. Eucl.

E. g. Duobus Prismatibus ι , κ , Figur. 1.
Num. 13. si describendum sit tertium Prisma
simile & proportionale: sit altitudo primi 4. 27.
secundi κ . 18. Ergo altitudo tertij λ erit 12. Et
puncto 27. Lin. Arithm. si porro coaptetur laterum
basios ι tum inter 12. 12. invenitur larg. basios λ
quibus mediantibus facillè describitur ipsum
Prisma λ quæsitum per probl. 61.

Problema LXIII.

Data sphaeræ quodvis corpus
regulare inscribere.

Axis sphaeræ statuatur in suis punctis *Linearum Inscriptionis corporum*: & distantia punctorum corporis quæsitum suggeret latus corporis per probl. 49. efformandi; Illud enim data sphaeræ poterit inscribi.

Conf. Metij Regula Proportionalis problemat.

E. g. Sphaeræ axis sit linea α Figur. L. Num. 10.
Queratur latus inscribendi Tetraëdri? Igitur
cum α coaptatur punctis sphaeræ; tum inter puncta
Tetraëdri invenitur linea σ , & est latus Tetraëdri
quæsitum.

Operatio hujus problematis dependet ex hac
argumentatione, applicatâ Figur. L. Num. 10.
ut LS --- ad S. S. --- ita LT --- ad T. T.

ejus veritas patet per demonstr. probl. 1.
Pro

Problema LXIV.

Dato corpore regulari, diametrum sphaeræ, ipsi circumscribendæ, investigare.

Invertendo operationem problematis proxime præcedentis; latus dati corporis collocetur in suis punctis *linearum Inscriptionis corporum*: & punctorum sphaeræ intervallum indicabit diametrum quæsitum.

Ita si σ latus Tetraëdri statuatur in T. T. punctis Tetraëdri Lin. Inscr. Corp. inter S. S. puncta Sphaeræ dabitur diameter Sphaeræ, Tetraëdro dato circumscribendæ.

Problema LXV.

Quodvis corpus in ratione datâ augere vel minuire.

Ratio corporis quæsitum ad datum numeris integris definiatur, eorumque posteriori in *Lineis Stereometricis* accommodentur vel singula latera (si sint inæqualia) vel diagonales corporis dati, sicut in probl. 33. factum fuit. In hac enim operatione prior largitur latera proportionalia, vel diagonales quæsitum corporis sive aucti sive diminuti.

Conf. Galgematre Schrägmäß prop. 22.

E. g.

E. g. *Figur. L. Num. 15.* sit Cubus $u\pi$. dupli-
candus? Quoniam datæ rationis termini sunt
2. & 1. vel 20. & 10. Igitur cum latus $u\pi$ con-
aptatur puncto 10. *Linearum Stereometricarum*
tum inter 20. 20. datur es latus Cubi, prior
dupli; inter 30. 30. latus tripli &c.

Similiter si Sphæra *Figur. L. Num. 15.* sit de-
plicanda, triplicanda &c. Diametro ejus con-
locatâ in 10. 10; inter 20. 20. offertur diameter
sphære duplæ u , inter 30. 30. diameter triplæ
inter 40. 40. diameter quadruplæ sphære, & sic
consequenter.

Item sit duplicanda Pyramis $\Phi\chi$ *Figur. L.*
Num. 15. cujus basis est Triangulum æquilat-
rum? Igitur latus baseos $\Phi\chi$ statuitur in 10.
& inter 20. 20. invenitur $\psi\omega$ latus baseos duplæ.
Deinde etiam altitudo Pyramidis $\Phi\chi$ coaptatur
puncto 10. & distantia inter 20. 20. exhibet
titudinem Pyramidis duplæ $\psi\omega$.

Porro detur arca $abcd$ *Figur. Num. 16.* figuræ
Parallelepipedii oblongi referens, ad cujus simi-
litudinem alia arca triplo major sit fabricanda.
Igitur dati corporis

longitudo ab	statuitur in 10.	<table border="0"> <tr> <td>(longitudinem hi)</td> </tr> <tr> <td>(latitudinem ik)</td> </tr> <tr> <td>(altitudinem kl)</td> </tr> </table>	(longitudinem hi)	(latitudinem ik)	(altitudinem kl)
(longitudinem hi)					
(latitudinem ik)					
(altitudinem kl)					
latitudo bc	& 30. 30. dant				
altitudo cd					

 corporis quæsitæ.

Vel per diagonales & latera continuata. In puncto
esto decimo *Linearum Stereometricarum* statuitur

<table border="0"> <tr><td>fa</td></tr> <tr><td>fb</td></tr> <tr><td>fc</td></tr> <tr><td>fd</td></tr> <tr><td>fe</td></tr> <tr><td>fg</td></tr> </table>	fa	fb	fc	fd	fe	fg	& distantia inter 30. 30. dabit	<table border="0"> <tr><td>fh</td></tr> <tr><td>fi</td></tr> <tr><td>fk</td></tr> <tr><td>fl</td></tr> <tr><td>fm</td></tr> <tr><td>fn</td></tr> </table>	fh	fi	fk	fl	fm	fn	quo-
fa															
fb															
fc															
fd															
fe															
fg															
fh															
fi															
fk															
fl															
fm															
fn															

rum termini si connectantur; figura solida hik
 $lmfn$ erit datâ $ab c d e f g$ triplo major.

Tandem dolium *Figur. L. Num. 17.* capiat
mensuras 90. & sit ejus interior longitudo 7, 2.
latitudo orbium 3 (0) at media latitudo sub ori-
ficio 3 (0) Quæritur vasculi similis, quod ca-
piat 20. mensuras longitudo & latitudo?

Quoniam rationis termini sunt 20. 90.
Igitur si puncto 90. aptetur

<table border="0"> <tr><td>oq</td><td>3, 6</td></tr> <tr><td>op</td><td>2, 5</td></tr> <tr><td>qx</td><td>1, 5</td></tr> </table>	oq	3, 6	op	2, 5	qx	1, 5	tum in 20. datur	<table border="0"> <tr><td>or</td><td>2, 1 longitudo</td></tr> <tr><td>os</td><td>1, 5 lat. med.</td></tr> <tr><td>rt</td><td>1, 0 latit. orb.</td></tr> </table>	or	2, 1 longitudo	os	1, 5 lat. med.	rt	1, 0 latit. orb.	di-
oq	3, 6														
op	2, 5														
qx	1, 5														
or	2, 1 longitudo														
os	1, 5 lat. med.														
rt	1, 0 latit. orb.														

 midia vasculi quæsitæ.

Sic igitur augentur corpora: Nec alius est
processus in diminutione eorundem. Ut si *Figur.*
M. Num. 1. sit semidiameter globi ferrei quatuor
librarum, & aptetur puncto 40. *Lin. Stereomet.*
tum inter 10. 10. obtinetur ab semidiameter unius
libræ.

Ita *Figur. M. Num. 2.* Cubus de representat
connam, mensuram aridorum famosam, & quæ-
ratur latus cubicum dimidiæ conne? Quia ra-
tio quæsitæ cubi ad datum est quæ 1. ad 2. Igitur
latus d accommodatur puncto 2. *Linearum Ste-*
reomet.

reometricarum, atq; inter i. i. invenitur d flato
cubicum tonna dimidia.

Vel si ex eadem tonna quærat^{ur} latus cubi
cum unius Octavæ (eines Kümms?) Data
tionis termini sunt 8. i. vel 80. 10. Igitur
de consistit in 80. tum in 10, offertur dg latus
cubicum unius Octavæ.

Fundamentum hujus problematis idem est
quod supra probl. 33. dummodo pro Lineis Ge-
ometricis hic assumantur Lineæ Stereometricæ.

Problema LXVI. Corpora regularia inter se commutare.

Latus dati corporis regularis applicetur
suis punctis in Lineis Cubatricibus: & statim distan-
tia punctorum corporis quæsitæ suppeditabitur
tus, quo mediante per præcedentia ipsum cor-
pus quæsitum delineari potest.

Vid. Galgemairß Schrägmäß prop. 13.

E. g. Figur. M. Num. 3. sit Tetrahedrum h in Co-
bum æqualem transmutandum? Igitur latus
accommodatur punctis T. T. Linearum Cubum
cum, & in eo situ instrumenti inter puncta C. C.
offertur kl latus Cubi, proposito Tetrahedro
æqualis.

Vel si idem Tetrahedrum in Sphæram sit red-
cendum? Sub priori aperturâ inter puncta S. S.
invenitur mn, Diameter Sphære, Tetrahedro
æqualis.

Problema LXVII. Pyramides trilateras, quadri- lateras, & multilateras, servata eadem altitudine, inter se commu- tare.

Basios figura data solummodo commutetur
in quæsitam per probl. 29. vel 30. & super inven-
tum illius latus ad altitudinem eandem per pro-
blem. 53. constituetur Pyramis datæ æqualis.

E. g. Figur. M. Num. 4. Pyramis quadrilatera
opqr cujus basis est Quadratum, mutanda sit in
aliam Pyramidem æqualem, cujus basis est Tri-
angulum æquilaterum.

Igitur Quadrati latus o p accommodatur
punctis □□ in Lineis Tetragonis; & puncta ΔΔ
determinabunt latus se Trianguli æqualis. Ab
hoc latere fiat Triangulum æquilaterum, & por-
ro super ista basi ad altitudinem qr constitutur
Pyramis trilatera; Ea datæ Pyramidi quadri-
lateræ æqualis erit per Clavij Corollar. prop. 66
lib. 12. Eucl.

Problema LXVIII. Pyramidem quamcunq; in co- num ejusdem altitudinis, & vicissim convertere.

Si basis datæ Pyramidis fuerit regularis, re-
ducatur in circularem per probl. 29. Sin fuerit
irregularis commutetur prius in □ per probl. 30.
vel

vel 42. eoq, mediante tandem in circulum. Si
per hac basi ad altitudinem Pyramidis qui descri-
bitur Conus per probl. 39; datæ Pyramidi
æqualis & æquealtus.

Vice versâ, Coni basis circularis conver-
tur in rectilineam regularem per probl. 29. vel
in Parallelogrammum per probl. 31. & super
hac per probl. 53. descripta Pyramis, ejusdem
nempe altitudinis cum cono dato, huic similis
æqualis erit.

Conf. Balgemaire Schregmâß prop. 16.

E. g. *Figur. M. Num. 4.* sit Pyramis trilatera
se *qr* (eius basis Triangulum æquilaterum,
altitudo *qr*) convertenda in Conum æqualem
ejusdem altitudinis *qr*. Igitur Triangulo
basi constructus circulus æqualis; & super eo per
probl. 39. *uxqr* conus quæsitus.

Vicissim sit Conus *uxqr* reducendus in
æquealtam & æqualem Pyramidem basios qua-
dratæ *Figur. M. Num. 4.* Igitur circulus diamet-
ri *ux* reducitur in Quadratum lateris *op* & super
hac basi ad altitudinem *qr* describitur Pyramis.
Illa quæsitio satisfaciêt.

Problema LXIX.

Prismata pentaedra, Hexaedra
& Polyedra sub eadem altitudine inter se
commutare:

Sicut in probl. 67. ita hic etiam figuræ
basios permutantur juxta probl. 29. 30. 31. vel

atq; super ea ad altitudinem Prismatis dati per
probl. 54. construatur Prisma quæsitum. Illud
dato æquatur per Clavij Coroll. 2. propof. 7.
lib. 12. Eucl.

E. g. *Figur. M. Num. 5.* sit Prisma Pentabedrum
αβγ in Hexaedrum quadratæ basis & ejusdem al-
titudinis transmutandum? Igitur dato Δo la-
teris *αβ* constituitur $\square$ tum æquale lateris *δε* &
super hac basi ad altitudinem *εζ*, datæ *βγ* æqua-
lem facile describetur Prisma Hexaedrum quæ-
situm *δεζ*.

Problema LXX.

Prisma quodcunq; in Cylin-
dram ejusdem altitudinis & contra
convertere.

Bases rectilineæ datæ in circulares quæsitæ,
& contra circulares in rectilineas reducantur,
sicuti in probl. 68. factum fuit. Hoc facto sub
altitudine corporis dati per probl. 54. vel 60.
facile delineabitur corpus quæsitum.

Conf. Balgemaire Schregmâß prop. 25.

E. g. *Figur. M. Num. 5.* sit Prisma Pentahe-
dram *αβγ* mutandum in Cylindrum æqualem?
Igitur latere *αβ* constituto in punctis Δ Linea-
rum Tetragonicarum; puncta $\odot$ dabunt *ηθ* diamet-
rum basios Cylindri; ad quam in altitudine *βγ*
constructus Cylindrus *ηθ*, dato Prismati Penta-
edro æquatur.

Item si huic Cylindro $\kappa\theta$, describendum sit π quale Parallelepipedum quadratæ basis. Diameter basis Cylindri $\eta\theta$ collocatur in puncto $\odot$ Lin. Tetragon. & distantia punctorum $\square$ largitur $\delta\epsilon$ latus baseos Parallelepipedi: à quo sub altitudine $\epsilon\zeta$, ipsi θ π quali, per probl. 54. descriptum Parallelepipedum $\delta\epsilon\zeta$ est illud, quod desiderabatur.

Problema LXXI.

Cuicunq; Pyramidi aut Cono super π qualem basin, π quale Prisma aut Cylindrum π qualem, & contra, Prismati aut Cylindro π qualem Pyramidem vel conum constituere.

Figura basios corporis dati primò reducitur in figuram π qualem basios corporis quæsitum in probl. 68. & 69. Deinde si Pyramis vel conus sit transmutandus: altitudinis eorum pars tertia ex probl. 2. est altitudo Prismatis vel Cylindri quæsitum. Conf. Galgemairs Schregmâß prop. 26.

Econtra si Prisma vel Cylindrus detur; altitudo eorum triplicatur, ut resultet altitudo Pyramidis vel conii quæsitum. Ex inventis autem figuris basium & altitudine, facile describi possunt ipsa corpora quæsitum per probl. 53. 54. 59. & 60.

E. g. Pyramis trilatera $\kappa\lambda\mu$ v Fig. M. Num. 6. mutanda sit in π quale Parallelepipedum quadratæ

dratæ basis, quæ basi triangulari Pyramidis π queretur? Igitur Trianguli π quilateri latus $\kappa\lambda$ collocatur inter puncta $\triangle$ Lin. Tetragon. atq; inter puncta $\square$ invenitur $o\pi$ latus Quadrati Triangulo $\kappa\lambda$ π qualis. Porro ex altitudine Pyramidis μ v sumatur pars tertia $\pi\epsilon$, & super quadratâ basi lateris $o\pi$ ad altitudinem $\pi\epsilon$ construatur Parallelepipedum per probl. 54. Illud datæ Pyramidi erit π quale per Clavij Coroll. prop. 7. lib. 12. Eucl.

Vel si detur Conus $\epsilon\tau\phi$ v Figur. M. Num. 7. in Cylindrum π qualem convertendus? Descripro circulo $\chi\psi$, basi $\epsilon\tau$ π quali; super illa basi $\chi\psi$ ad trientem altitudinem ϕ v, videlicet $\chi\omega$ constituatur Cylindrus per probl. 60. qui cono dato $\epsilon\tau\phi$ π quabitur vi prop. 10. lib. 12. Eucl.

Similiter Pyramis $\kappa\lambda\mu$ Num. 6. transmutatur in Cylindrum Num. 7. si basi $\kappa\lambda$ per prob. 29. inveniatur π qualis circulus $\chi\psi$ & altitudo Cylindri $\chi\omega$ π quet tertiam partem μ v altitudinis Pyramidis.

Et Conus Num. 7. convertitur in Hexaedrum quadratæ basis Num. 6. reducendo circum $\epsilon\tau$ in Quadratum $o\pi$ per probl. 29. & super hac basi ad $\pi\epsilon$ tertiam partem altitudinis ϕ v describendo Hexædnum per probl. 54.

Vice versâ Parallelepipedo priori $o\pi\epsilon$ v Figur. M. Num. 6. construenda sit Pyramis trilatera π qualis,

qualis, super basi æquali? Igitur quadratæ basis latus $\sigma\pi$ cum accommodatur punctis $\square$ in *Lin. Terragon*, tum inter puncta $\triangle$ offertur $\kappa\lambda$ latus æqualis Trianguli. Super hoc, tanquam basis, ad altitudinem $\pi\epsilon$ triplicatam, (id est, *ter sumptam*) nempe $\mu\nu$ per probl. 53. descripta Pyramidis $\kappa\lambda\mu$ est dato Parallelepipedo $\sigma\pi\epsilon$ æqualis.

Ita etiam si Cylindro $\psi\chi\omega$ *Figur. M. Num. 7.* quærat æqualis Conus super eadem vel æquali basi? Circulo baseos Cylindri $\chi\psi$ describitur circulus æqualis $\epsilon\tau$, & super eo ad Φ altitudinem triplam ipsius $\pi\epsilon$ perficitur conus $\epsilon\tau\Phi$ Cylindro $\psi\chi\omega$ æqualis.

Similiter Parallelepipedum $\sigma\pi\epsilon$ in Conum $\epsilon\tau\Phi$ & Cylindrus $\psi\chi\omega$ in Pyramidem $\kappa\lambda\mu$ transmutantur post reductionem basium altitudinem $\pi\epsilon$ vel $\chi\omega$ triplicando.

Problema LXXII.

Cuicunq; Pyramidi aut Cono ad eandem altitudinem æquale Prisma, aut Cylindrum æqualem; & contra, Prismati aut Cylindro æqualem Pyramidem vel Conum construere.

Quoniam Pyramis est tertia pars Prismatis per Coroll. 1. prop. 7. lib. 12. Eucl. itemq; Conus tertia pars Cylindri per prop. 10. lib. 12. Eucl.

Eucl. si nempe æqualem habent altitudinem & basin: igitur datæ Pyramidis vel Coni dati figura basios in subtriplicatæ ratione minuatur per probl. 33. & constabit basis Prismatis vel Cylindri quæfiti. Econtra Prismatis vel Cylindri dati figura basios in tripla ratione augeatur per idem probl. 33. ut acquiratur basis Pyramidis vel Coni quæfiti.

Super his basibus inventis ad eandem altitudinem constuantur corpora quæfiti per problem. 53. 54. 59. & 60. Ea datis erant æqualia.

E.g. *Figur. M. Num. 8* sit Cono A B D. construendus æqualis Cylindrus ad eandem altitudinem C D. Igitur diameter basios Coni A B coaptatur puncto 3 *Linearum Geometricarum* & distantia inter 1. 1. exhibet diametrum basios Cylindri E F. Super hac basi ad altitudinem Coni C D sive F G per probl. 60. constructus Cylindrus E F G, dato Cono A B D ejusdem altitudinis D C æquatur.

Item Pyramis trilatera H I K *Figur. M. Num. 9.* sit convertenda in Parallelepipedum quadratæ basis, ita tamen ut altitudo Pyramidis & Parallelepipedi sit eadem. Igitur Trianguli latus H I collocatur in 3. 3. *Lin. Geom.* & inter 1. 1. offertur latus Trianguli subtripli. At vero basis Parallelepipedi requiritur quadrata; igitur inventum latus Trianguli subtripli porro applicatur punctis $\triangle$ in *Lineis Terragonicis*: Sic inter puncta $\square$ occurrit latus Quadrati M N. Super hoc latere

MN & ad altitudinem Pyramidis KL constituitur Parallelepipedum MNO per probl. 34. Hoc ipsum data Pyramidi HIK æquale erit.

E converso si Cylindrus EFG Figur. M. Num. 8. in æqualem Conum ejusdem altitudinis sit transmutandus? Circulus EF baseos Cylindri in triplâ ratione augetur, ut prodeat ABD baseos Coni super hac enim ad altitudinem CD ipsius FG æqualem descriptus Conus ABD dato Cylindro EFG æquatur.

Problema LXXIII.

Ad quamcunq; altitudinem, Pyramidem Pyramidi, Prisma Prismati, Conum Cono & Cylindrum Cylindro æqualem constituere.

Latus figuræ baseos corporis dati per probl. 33. & 35. accommodetur in *Lineis Geometricis* numero altitudinis corporis quæsiti. Sic numerus altitudinis corporis dati definiet latus baseos similis in corpore quæsito.

Cognitâ vero basi; super eâ ad altitudinem datam facile construitur corpus dato homogeneum, quod etiam ipse est æquale, per prop. 34. lib. 11 & prop. 15. lib. 12. Eucl. quippe bases & altitudines reciprocantur. Conf. Galgematius Schregmâs prop. 27.

E. g. Parallelepipedum oblongum PQR, cujus quadratæ basis latus PQ 2 (0) altitudo QR

QR (6) Figur. M. Num. 10. mutandum sit in brevius & æquale Parallelepipedum itidem quadratæ basis ad altitudinem ST. 3 (0) Igitur latere PQ quiescente in 30. 30. *Lin. Geom.* distantia punctorum 60. 60. largitur. TV 2, 828. latus quadratæ baseos, corporis STV quæsiti.

Observatio.

Quod si figura baseos corporis quæsiti requiratur data heterogenea: reducatur figura homogenea inventa in figuram quæsitam per probl. 29.

Ut si in proximo exemplo desideretur Prisma Polyhedrum basis Sexangularis Figur. M. Num. 11?

Cum TV latus Quadrati reducti applicetur punctis Quadrati nempe $\square$. $\square$ *Linearum Tetragonarum*; tum in punctis Hexagoni inventur YZ latus basis sexangularis, supra quam si ad altitudinem datam ST, sive YX construatur Polyhedrum Prisma, dato, Hexaedro PQR æquabitur.

Problema LXXIV.

Super quamcunq; basin rectilineam Pyramidem Pyramidi, Prisma Prismati, & super quemcunq; circulum Conum Cono, Cylindrum Cylindro æqualem constituere.

Per problema 32. inquiratur ratio basium in lineis rectis, earumq; posterioris numero in

Lineu Arithmeticu coaptetur altitudo corporis
ti; Sic inter puncta prioris habetur altitudo
corporis quaesiti iterum vi prop. 34. lib. 11.
prop. 15. lib. 12. Eucl.

E. g. *Figur. M. Num. 12.* sic Prisma Pentaedro
dab (cujus altitudo ab 10 (0) basios latus
4 (0) & perpendicularis co 3,464.) mutando
in aequale Parallelepipedum oblongum, cujus
quadrata basios latus ef 3,722. & diagonus
5,264. cui duae perpendiculares aequantur. Quo-
ritur quanta futura sit altitudo eg corporis
quaesiti?

Igitur ut basium abc & er ratio in recta
cognoscatur: Diagonus er, tanquam basi
perpendicularium, accommodetur numero per-
pendicularis Trianguli co 346, 4 (vel 34, 6) &
numerus perpendicularium Quadrati 526, 4 (vel
52, 6) indicabit K 8 (0) Hinc Triangulum ab
ad Quadratum ef ita se habet, ut linea ab a
ad lineam K (0) per probl. 32. Proinde ad al-
titudinem aptetur puncto 80. *Linearum Arithmeti-
cum*, & distantia inter 40. 40. exhibebit altitudi-
nem quaesitam eg 5 (0) Cumq; basis & altitu-
do jam detur; facile construitur ipsum Paral-
lelepipedum oblongum feg, quod supra basin
datam ef dato Prismati Pentaedro bad aequa-
tur, quia bases eorum & altitudines recipro-
cantur.

Similiter Cono hkl cujus diameter h
6 (0) altitudo il 14 (0) *Figur. M. Num. 13.* sic aequa-

lis Conus constituendus super basin mn, cujus
diameter 8, 49. Igitur primo circulus hk per
probl. 29. reducitur in Triangulum aequale, cu-
jus latus op 8,086. & perpendicularis qp 7,003.
Itemq; circulus mn reducitur in Triangulum,
cujus latus rs 11, 442. & perpendicularis se
9, 909.

Secundo Perpendiculari qp, se & basi rs
quaeritur quarta proportionalis 16, 19. per pro-
blem. 12. (statuendo rs in 70, & ex 99. accipi-
endo quaesitum) sic ratio Circuli hk ad circu-
lum mn est quae lineae op, 8,09 proximè ad 16,
19. juxta probl. 32.

Tertio Altitudo il 14 (0) accommodetur nu-
mero proportionali posteriori 1619 (vel dimi-
dio 81.) & inter puncta prioris 809 (vel 40, 5)
dabitur ux 7 (0) altitudo Coni quaesiti.

Quarto super basin datam mn mediante al-
titudine ux describatur Conus per probl. 59.
nempe mnxu; iste dato Cono hkli aequalis
erit propter reciprocationem basium & altitudi-
num, ut ante.

Problema LXXV.

Ad datam quamcunq; altitu-
dinem Prisma dato Cylindro aequale Py-
ramidemq; Cono dato aequalem; &
contra constituere.

Juxta rationem altitudinum corporis utri-
usq; investigetur basis corporis quaesiti per
probl.

probl. 73. Hoc facto, corpus quæsitum, d
æquale, facile delineabitur per probl. 53.
59. 60.

E. g. Octava pars Tonnæ *Figur. M. Num.*
sit ex figurâ Cubicâ *dg* per probl. 65. inventâ
Cylindraceam mutanda, cujus altitudo sit cu
um partium 40. qualium latus Cubi *dg* est

Igitur latere *dg* in *Lin. Geom.* punctis 40.
coaptato; ibidem inter 50. 50. offenditur latus
baseos quadratæ 5, 59. in altitudinem rationis
At vero Cylindri basis est circularis: Igitur huius
Quadratum inventum porro vertatur in circulo
lum æqualem per probl. 29. eritq; ejus diameter
♂ ♀ 6, 304.

Quod si jam vas Cylindraceum formeretur
cujus interior altitudo ♂ ♂ 4 (0) & diameter
baseos ♂ ♀ 6, 304. illud capiet Octavam Ton
næ, & est priori Cubo ad datam altitudinem
æquale.

Problema LXXVI.

Super quamcunq; basin recti
lineam Prisma dato Cylindro æquale, Py
ramidemq; Cono dato æqualem; &
contra constituere.

Basium ratio investigetur in lineis rectis
per probl. 32. indeq; altitudo corporis quæsit
per probl. 74. Ad hanc altitudinem super data
basi per probl. 53. 54. 59. 60. descriptum corpus
est dato æquale.

Ut si eadem Octava Cubica *Figur. N. Num. 1.*
in Cylindraceam æqualem sit mutanda super da
tam basin circularem, cujus diameter EF 6, 304.

Primo ad cognoscendam datarum basium ra
tionem in lineis rectis; quadratæ baseos ABCD
latus AB est 5 (0) diagonus AC, itemq; summa
perpendicularium DB 7, 071. per probl. 26.
Trianguli autem, circulo EF æqualis, latus est
HI 8, 496. & perpendicularis HL 7, 358.

Igitur basis hujus Trianguli KI 8, 496. ap
plicetur in *Lineâ Arithmetica* numero perpendi
cularium Quadrati nempe 7071, & numerus
perpendicularis Trianguli HL 7358. largietur
quartam proportionalem 8, 841. Hinc Qua
dratum ABCD est ad Triangulum HIK vel
circulum EF ut 7071. ad 8, 841.

Tandem AD altitudo dati cubi accommo
detur in *Lineâ Arithmetica* inventæ rationis termi
no posteriori 8841. Sic prior 7071. suppedita
bit FG altitudinem Cylindri quæsitæ. Unde
priori iterum modo fabrica Octavæ Cylindra
cæ, Cubicæ æquantis, absolvetur.

Ufus igitur hujus & præcedentis problema
tis maximus est inter alia in construendū, examinan
dū atq; corrigendū mensuris aridorum cylindraceis,
quales sunt Stöffkannen/ runde Kûlmitere/ & dffe. &c.

Problema LXXVII.

Ad

Ad datam quamcunq; altitudinem, dato Prismati vel Cylindro Pyramidem aut Conum æqualem, & vicissim constituerē.

Pyramidis vel Coni *construendi* data altitudinis pars tertia (id est, sumatur subtriplà ratione minuat, (id est, sumatur tertia pars tertia) per probl. 2.

Vice versâ Prismatis atq; Cylindri *construendi* data altitudo triplicetur. Hoc facto, per problema 75. obtinebitur basis corporis quæsi. In delineatione tamen ipsa altitudo retinetur.

E. g. Parallelepipedum oblongum quadratæ basis PMNO (cujus altitudo NO 6 (0) 60. si flos latus MN 4 (0) diagonius NP 5, 657. *Figur. N. Num. 2.* transmutandum in æqualem Pyramidem trilateram, cujus altitudo sit 9 (0).

Quoniam triens hujus datæ altitudinis est 3 (0) igitur Quadrati latus MN coaptetur *Linearum Geometricarum* puncto 30. & statim numerus altitudinis corporis dati nempe NO 60. (utque enim numerus 3. & 6. in decuplum augetur) desinet S. 5, 657. latus quadratæ basis proportionalis, quæ, cum trilatera requiratur, per probl. 29. porro in Triangulum est reducenda lateris T 8, 597. Atq; sic inventum est latus basis Pyramidis trilateræ, nempe T, sive VX. Igitur super eâ ad altitudinem datam QR 9 (0) ipsa Pyramis quæsi QVX, dato oblongo PMNO æqualis, constitueretur per probl. 53.

Problema LXXVIII.

Super quamcunq; basin dato Prismati vel Cylindro Pyramidem aut Conum, & vicissim constituerē.

Data basis Pyramidis vel Coni *quæsi* subtriplà ratione minuat, Contra verò Prismatis aut Cylindri *quæsi* basis data triplà ratione augetur per probl. 33. 34. vel 35. Sic ex præscripto problematis 76. poterit perfici ipsa transmutatio corporis dati in quæsitum æquale.

Vel brevius.

Retentâ basi datâ fiat operatio per probl. 76. hoc saltem observato, ut *datorum* Conorum vel Pyramidum *altitudinis pars tertia* (non altitudo tota) applicetur posteriori termino rationis basis in *Lineis Arithmeticis*. Et contra *quæsitorum* Conorum vel Pyramidum altitudo, per Instrumentum inventa, triplicetur.

E. g. *Figur. N. Num. 2.* sit Pyramis trilatera QVX (cujus altitudo QR 9 (0) & basis latus VX 8, 597. perpendicularis 7, 445.) in æquale Parallelepipedum oblongum reducenda super datam basin quadratam cujus latus MN 4 (0) diagonius NP 5, 657. Igitur

Juxta modum primum.

Datum $\square$ cum MN triplicatur per probl. 33. estq; ejus latus 6, 928. Diagonius verò 9, 798 cui summa perpendicularium æquatur.

Deinde

Deinde tripli hujus Quadrati diagonius accommodetur in *Lineis Arithmetickis* numero perpendicularis Trianguli VX, qui est 7445. nusq; summæ perpendicularium Quadratorum pe 9798. exhibebit quartum proportionalem 12, 894. Igitur Triangulum VX ad triplum Quadratum est ut VX 8, 597. ad 12, 894.

Tandem hujus rationis termino posteriori 12894. accommodetur altitudo Pyramidis QR (o) sic in termino priori 8597. invenietur parallelepipedum oblongi quæsitæ altitudo NO 6 (o).

Juxta modum secundum.

Basis perpendicularium Quadrati dati, in diagonius NP collocetur in 7445. numero perpendicularis Trianguli VX; numerusq; perpendicularium Quadrati 5657. dabit 4298. Hoc ratio Trianguli VX ad Quadratum MN est quæ sita 8, 597. ad 4, 298. Cum igitur triens altitudinis Pyramidis QR hoc loco 3 (o) accommodetur termino posteriori 4298. in *Lin. Arithm.* cum præcedente termino 8597. largitur Parallelepipedum oblongi altitudinem quæsitam NO 6 (o).

Ad hanc igitur altitudinem super datâ basi quadratâ PMN, cujus latus MN 4 (o) bene fitio probl. 54. descriptum Parallelepipedum oblongum MNO datæ Pyramidi QVX æquabitur.

Causam altitudinis vel basis triplâ ratione mutata in hoc & præcedenti problemate, suggerit Coroll. 1. prop. 7. lib. 12. & prop. 10. lib. 12. Eucl. Reliqua ex præcedentibus patent.

Problema LXXIX. Datum Prisma vel Cylindrum in Cubum æqualem convertere.

Basis datorum Corporum redigatur in Quadratum æquale per probl. 29. ejusq; latus coarctetur suo numero *Linearum Stereometricarum*; & numerus altitudinis Cylindri vel Prismatis manifestabit latus Cubi æqualis per probl. 14.

E.g. Cylindro $\alpha\beta\gamma$, cujus basis diametretur $\alpha\beta$ 4 (o) altitudo $\alpha\gamma$ 6 (o) *Figur. N. Num. 3.* constituendus sit Cubus æqualis? Igitur basis Cylindri mutatur in Quadratum, cujus latus 3, 547. Hoc ipsum latus puncto 35. cum dimidio in *Lin. Stereomet.* applicatum, inter numeros altitudinis 60. 60. largitur de latus Cubi 4, 226. dato Cylindro $\alpha\beta\gamma$ æqualis.

Conf. Galgematris Schregmâß prop. 29.

Problema LXXX. Pyramidem & Conum in æqualem Cubum transmutare.

Bases Pyramidis ac Coni iterum reducantur in Quadratum per probl. 29. Cujus latus cum statuatur in suo numero *Linearum Stereometricarum*; tum numerus tertiæ partis altitudinis Pyramidis aut Coni suppeditabit latus Cubi quæsitum.

E.g. Pyramis quadrilatera $\zeta\eta\theta$, cujus basis

K

fios

fios quadratæ latus $\zeta\eta$ 4 (o) altitudo 9, 6 (o)
Figur. N. Num. 4. mutanda in Cubum æqualem
 Igitur latere $\zeta\eta$ constituto inter 40. 40. distan-
 tia punctorum 20. 20. (tertiæ partis ex altitudi-
 ne data 6 perticarum) exhibet $\kappa\lambda$ latus cubi 30.
 datæ Pyramidi $\zeta\eta\theta$ æqualis.

Problema LXXXI.

Ad datam altitudinem Cubum
 in Parallelepipedum rectangulum ob-
 longæ vel quadratæ basis conver-
 tere.

Numero altitudinis Parallelepipedum quæsitum
 in *Lineis Arithmeticiis* coaptetur latus Cubi dati &
 numerus lateris Cubici suggeret basios Super-
 unum; alterum verò est latus cubi dati. Super
 hac basi oblongâ ad altitudinem datam quæ-
 situm describitur Parallelepipedum rectangulum, cu-
 bo dato æquatur per propof. 36. lib. 11. Eucl.

E. g. *Figur. N. Num. 5.* dati Cubi latus uv 6 (o)
 6 (o) & quæsitum Parallelepipedum altitudo $v\phi$ 9 (o)
 Igitur latere uv in 90. 90. collocato; inter
 60. 60. tanquam numero lateris Cubici, offen-
 ditur $v\tau$ 4 (o)

Jam ex latere τv & $\sigma\tau$ 6 (o) ipsi uv æquali
 fiat Parallelogrammum rectangulum; eritq; hæc
 basi & altitudine $v\phi$ 9 (o) comprehensum Pa-
 rallelepipedum rectangulū, dato cubo æquale
 Eodem

Etenim tres ejus dimensiones sunt tres lineæ
 rectæ continuè proportionales per probl. 11. Er-
 go cubo mediæ $\sigma\tau$ sive uv 6 (o) æquatur.

Quod si verò figura basios requiratur quadrata; re-
 ducatur inventum Parallelogrammum oblon-
 gum in Quadratum æquale beneficio probl. 30.

Sic *Figur. N. Num. 6.* basis oblonga $\sigma\tau v$ re-
 ducitur in quadratam lateris $\psi\omega$ 4, 899. super
 qua ad altitudinem ϕv 9 (o) describitur Paral-
 lelepipedum quæsitum priori modo.

Problema LXXXII.

Super datam basin oblongam
 vel quadratam dato cubo æquale Paral-
 lelepipedum rectangulum consti-
 tuere.

Basis data redigatur in quadratam per pro-
 blem. 30. ejusq; lateri ac lateri Cubi quæritur
 tertia proportionalis per probl. 11. & tribus istis
 porro quarta proportionalis per probl. 12. Hæc
 ipsa manifestat altitudinem Parallelepipedum ob-
 longi quæsitam, super basin quadrangularem re-
 ctangulam construendi. Conf. probl. 12. cap. 14.
 lib. 1. Geom. Metij.

E. g. Priori Cubo uv *Figur. N. Num. 5.* con-
 struendum sit æquale Parallelepipedum oblon-
 gum super parallelogrammum rectangulum,
 tanquam basim datam, cujus latus $\sigma\tau$ 6 (o) τv
 4 (o). Quoniam quadrati, huic basi æqualis, la-
 tus

tus est $\psi\omega$ 4, 899. *Figur. N. Num. 6.* juxta probl. 30. Igitur uv latus Cubi statuatur in 4899. est, numero lateris Quadrati in Lineis Arithmeticis; & numerus cubici lateris 6000. dabit etiam proportionalem 7,348. Rursus hæc linea applicetur eidem puncto 4899. sic inter 6000. offertur altitudo quæsita $\psi\phi$ 9 (0) Si enim super datâ basi oblongâ ad hanc altitudinem $\psi\phi$ per probl. 54. constituatur Parallelepipedum oblongum; iterum dato cubo lateris uv æquabitur.

Similiter si supra basin quadratam lateris oe 4 (0) *Figur. N. Num. 5.* describendum sit Parallelepipedum rectangulum dato cubo, lateris uv æquale; priori ductu inveniatur altitudo $\psi\phi$ 13, 5.

Problema LXXXIII.

Dato Cubo ad datâ quamcunque altitudinem æquale Prisma, aut Pyramidem cujuscunque generis, itemque Cylindrum & Conum æqualem constituere.

Cubus datus revocetur primò in Parallelepipedum rectangulum per probl. 81. atque hoc iterum in corpus quæsitum per probl. 69. 70. 72. Erigetur corpus constructum proposito cubo æquale per axioma 1. lib. 1. Euclidis.

Ut si præcedens Cubus AB *Figur. O. Num. 1.* sit

fit in Prisma Pentahedrum 9 (0) altum transformandus? Parallelepipedum oblongi, eidem Cubo æqualis *Figur. N. Num. 6.* latus quadratæ basis erat $\psi\omega$ 4, 899. Hoc Quadratum per probl. 29. mutetur in Triangulum æquale, cujus latus DE 7, 445. A quo latere DE si fiat Triangulum, & super ea basi ad altitudinem CD 9 (0) describatur Prisma Pentahedrum; erit dato cubo æquale per probl. 69.

Eodem modo si Cubus datus in Cylindrum 9 (0) altum sit mutandus *Figur. O. Num. 1.* basis quadrata Parallelepipedum oblongi solummodo mutatur in circulare, cujus diameter GH 5, 524. Itâ basi & altitudine data comprehensus Cylindrus FGH dato Cubo AB æquatur per probl. 70.

Item sit idem ille Cubus AB *Figur. O. Num. 2.* in Pyramidem quadrilateram 9 (0) altam convertendus. Igitur Parallelepipedum rectanguli quadratæ basis *Figur. N. Num. 6.* in tripla ratione augetur per probl. 72. ut prodeat latus quadratæ basis quæsita LM 8, 485. supra quam ad altitudinem IK 9 (0) descripta Pyramis quadrilatera dato cubo æquatur juxta probl. 72.

Ita etiam Cubus ille in Conum 9 (0) altum reducitur *Figur. O. Num. 2.* si Parallelepipedum oblongi quadratæ basis triplicata (cujus latus LM 8, 485.) vertatur in circulum diametri PQ 9, 568. Huic enim basi in altitudine NO 9 (0) superstructus Conus, dato cubo AB æquatur ex problem. 72.

Problema LXXXIV.

Dato Cubo super quamcunq; basim æquale Prisma aut pyramidem cujus cunq; generis, itemq; Cylindrum & Conum æqualem constituere.

Ex Cubo dato similiter fiat Parallelepipedum rectangulum sed per probl. 82. Hoc mediante iterum obtinebitur corpus quæsitum per probl. 69. 70. 71.

Ut si priori Cubo AB *Figur. O. Num. 3.* quæritur æqualis Cylindrus super circum, cujus diameter RS 5, 524. Circulus datus primò mutatur in Quadratum per *lineas Tetragonicas* cujus latus 4, 899. & super hac basi per probl. 82. querendo lateri Quadrati 4, 899. & Cubi 6(0) tertiam, atq; bis porro quartam proportionalem, invenitur Parallelepipedum oblongi altitudo 9(0). Ad eandem igitur altitudinem RT 9(0) super circulo RS descriptus Cylindrus per probl. 70. dato Cubo est æqualis.

Ita si Cubus ille AB *Figur. O. Num. 4.* in Pyramidem trilateram sit mutandus, cujus basis latus VX 7, 445. Quoniam Parallelepipedum oblongi super basi, datam æquante, descripti altitudo est 9(0) per probl. 82. Igitur hæc describitur & acquiritur altitudo Pyramidis quæsitæ YZ 27(0) ex probl. 71.

Similiter etiam Prisma & Conus dato Cubo æqualia constituuntur.

Proble-

Problema LXXXV.

Prisma, Cylindrum, Pyramidem & Conum in quodvis corpus regulare, & contra transmutare.

Prisma, Cylindrus, Pyramis atq; Conus revocentur primò in Cubum æqualem per probl. 79. & 80. eoq; mediante postea in corpus regulare quæsitum per probl. 66.

Vicissim si quodcunq; corpus regulare detur transmutandum; convertatur primò in Cubum æqualem per probl. 66. & hic Cubus porro in Prisma Cylindrum, Pyramidem vel Conum quæsitum per probl. 83. 84.

E. g. *Figur. O. Num. 5.* sit Cylindrus $\gamma\alpha\beta$, cujus altitudo $\gamma\alpha$ 6(0) diameter basis $\alpha\beta$ 4(0) in Tetrahedrum mutandus. Quoniam $\delta\epsilon$ latus Cubi Cylindro æqualis in probl. 79. inventum est 4, 226. Igitur hoc latus $\delta\epsilon$ cum accommodatur punctis Cubi C. C. in *Lineis Cubatricibus*, tum inter puncta Tetrahedri T. T. habetur $\zeta\eta$ 8, 624. latus Tetrahedri Cubo atq; Cylindro æqualis, quod per probl. 49. vel 53. poterit constitui vel delineari.

Econtra Tetrahedrum lateris $\zeta\eta$ 8, 624. sit in æqualem Cylindrum transmutandum, cujus altitudo $\gamma\alpha$ 6(0)

Igitur Tetrahedrum primò convertitur in Cubum lateris $\delta\epsilon$ 4, 226. per probl. 66. Deinde

K 4

Cubus

Cubus ille per probl. 31. reducitur in Parallelepipedum rectangulum altitudinis optatæ 6 (o) & basios tum oblongæ, (cujus latus AB 4, 20 BC 2, 976.) tum quadratæ, (cujus latus DE 3, 54) per probl. 30. Tandem hæc quadrata basis redigetur in circulem, (cujus diameter $\alpha\beta$ 4 (o)) per probl. 29. eritq; Cylindrus altitudinis ejusdem $\gamma\alpha$ 6 (o) priori Parallelepipedo æqualis per probl. 70. adeoq; etiam Tetrahedro dato viginti axiom. 1. lib. 1. Eucl.

Eadem ratione etiam reliqua corpora subfidio Cubi inter se permutantur. In Sphærâ tumen atq; Cylindro compendiosior videtur sequens modus.

Problema LXXXVI.

Datam Sphæram in Cylindrum æqualem convertere.

Axis Sphæræ fiat diameter basios Cylindri & coaptetur puncto 30. *Linearum Arithmeticarum* sic inter 20. 20. exhibetur altitudo Cylindri Sphæræ æqualis vi prop. 32. lib. 1. Archimedis de Sphærâ & Cylindro.

E. g. *Figur. O.* Num 6. sit axis Sphæræ 9. 12. (o) Ergo diameter basios Cylindri $\alpha\lambda$ etiam est 12 (o) & altitudo $\alpha\mu$ 8 (o)

Problema LXXXVII.

Super

Super datam basin circularẽ, Cylindrum datæ Sphæræ æqualem construere.

Diametro basios datæ & axi Sphæræ investigetur tertia & his tribus porro quarta proportionalis per probl. 11. & 12. Hæc enim quarta proportionalis cum accommodatur puncto 30. *Linearum Arithmeticarum*, tum distantia punctorum 20. 20. largitur altitudinem Cylindri quæsitam.

Ut diameter circularis basios $\pi\epsilon$ *Figur. O.* Num. 7. sit 4 (o) axis Sphæræ 10 7 (o) Igitur posito axi in numero basios 40. 40. *Lin. Arithm.* numerus axis 70. 70. dabit tertiam proportionalem, 12. 25. & si hæc eidem puncto 40. accommodetur, inter numeros axis 70. 70. habetur quarta proportionalis 21. 437. quâ numero 30. *Linearum Arithmeticarum* coaptatâ; punctum 20. & 20. prodet $\pi\sigma$ 14, 291. altitudinem Cylindri quæsitam.

Problema LXXXVIII.

In quacunq; altitudine Cylindrum datæ Sphæræ æqualem construere.

Per inversam operationem problematis 87. data altitudo Cylindri *exempli gratia* $\pi\sigma$ 14, 291. accommodetur puncto 20. *Linearum Arithmeticarum* & in 30. 30. obtinebitur recta sesquialtera

altitudinis hoc loco 21, 437. Porro inter hanc
am & axin sphaerae datae 107 (0) quaeratur me-
proportionalis 12, 25. per probl. 13. Tan-
huic mediae & axi sphaerae 107 (0) inveniatur
tia proportionalis π 4 (0) ea est diameter ba-
os Cylindri, datae sphaerae aequalis.

Problema LXXXIX.

Corpora similia addere.

Corpora similia in *Lineis Stereometricis* eodem
modo adduntur, quo superius probl. 40. plac-
addebantur in *Lineis Geometricis*; nimirum quod
libet latus corporis primi coaptatur convenien-
ti alicui puncto *Linearum Stereometricarum*, in cuius
apertura Instrumenti exploratur, quibus pun-
ctis quadret latus homologum corporis secun-
di, tertij vel quotquot dantur.

Istorum enim punctorum numeri cum ad-
duntur, tum summæ puncta suppedirabunt le-
tus homologum corporis quaesiti similis, quod
omnibus datis aequatur, & describitur per pro-
blem. 61.

E.g. *Figur. P. Num. 1.* sint addendi duo Cu-
bi, quorum prioris latus AB, posterioris CD.
Igitur cum AB consistit in 10. 10. *Lin. Stereomet.*
tum CD cadat in 22. Hic quoniam 10. & 22.
efficiunt 32. Igitur inter 32. & 32. exhibetur
FG latus Cubi datis duobus aequalis.

Similiter si duæ sphaerae, quarum diametri
sint

HI, KL sint addendæ, constatur sphaera MN
Figur. P. Num. 2. duabus datis aequalis.

Item *Figur. P. Num. 3.* dentur duo Parallele-
pipeda oblonga, quorum bases sint Parallelo-
gramma oblonga, uniusq; longitudo OP alterius
ST. Collocatâ autem OP in 20. quadret ST
puncto 36. Igitur inter 36. invenitur WX lon-
gitudo baseos novæ. Deinde si ad latitudinem
prioris PQ in 20. quiescentem expandatur Cir-
culus Proportionalis; iterum inter 36. 36. *Lin.*
Stereom. datur XY latitudo corporis quaesiti.

Tandem etiam altitudo prioris, nempe QR
coaptatur puncto 20. & distantia inter 36. dabit
YZ altitudinem Parallelepipedî quaesiti, quod
datis duobus aequatur.

Problema XC.

Corpora similia ab invicem subtrahere.

Duorum corporum similibus lateribus ho-
mologis utriq; *Lineæ Stereometricæ* priori modo
accommodatis; numerus minor subtrahatur à
majore; & residui puncta dabunt latus homo-
logum eorum reliqui quaesiti.

Ut si à Cubo FG *Figur. P. Num. 1.* sit subtra-
hendus Cubus AB? Quoniam latus FG cadit
in punctum 32. quando AB consistit in 10. & sub-
latis 10. à 32. remanent 22. Igitur inter 22. 22.
offertur latus CD cubi residui quaesiti.

Pro-

Problema XC I.
Cubum, Parallelepipedum
Prisma, & Cylindrum juxta ratio-
nem datam secare.

Altitudo horum corporum juxta datam rationem secetur in *Lineis Arithmetici*, inventæ partes in parallelis signentur. Earum enim termini si connectantur, ductæ lineæ comprehendent planum basi simile & æquale: Per hoc igitur ex voto sectum erit corpus propositum. *Fig. 1. lib. 12. Euclidis.*

E. g. A Parallelepipedo oblongo $\alpha\beta\gamma\delta$ *Figur. P. Num. 4.* abscindendæ sint duæ quintæ partes? Igitur tota altitudo $\beta\gamma$ statuitur inter 50. 50. *Linearum Arithmeticarum*, & inter 20. 20. invenitur pars abscindenda $\gamma\epsilon$, cui æqualis notatur in reliquis lineis ipsi $\gamma\beta$ parallelis. Connectis verò hisce punctis; resectum Parallelepipedum oblongum $\epsilon\gamma\delta$ continebit duas quintas partes propositi $\beta\gamma\delta$.

Similis operatio est etiam in reliquis corporibus; ut si ex Prismate Pentahedro $\zeta\eta\theta$ & Cylindro $\lambda\mu$ *Figur. P. Num. 4.* iterum abscindendæ sint duæ quintæ partes? Per altitudinem $\zeta\eta\theta$ in 50. 50. collocatam; in 20. 20. datur $\lambda\mu$ pars abscindenda & in reliquis parallelis signanda. Et factum erit quod fuit propositum. *Proble.*

Problema XC II.
Pyramidem & Conum juxta
rationem datam secare.

Sicut in proximè præcedenti probl. 91. *Linearum Arithmetici*, ita hic *Stereometricis Lineis* in puncto termini, (id est, numeri) majoris datæ rationis coaptetur latus totius Pyramidis & Coni. Statim enim puncta termini minoris largientur latus corporis quæsiti, à vertice semper mensurandum; & notata hæc puncta laterum si connectantur, jam abscissa erit pars quæsita per naturam *Linearum Stereometricarum* & propof. 8. atq; 12. lib. 12. Elem. Euclidis.

Ut si à Cono ABC *Figur. Q. Num. 8.* cujus latus AC 7, 159. diameter basios AB 3, (0) & altitudo CD 7 (0) resecanda sit una quarta pars. Quoniam termini hujus rationis sunt 1. 4. igitur latus AC coaptatur puncto 4. (vel 40.) *Linearum Stereometricarum*, atq; inter 1. 1. (vel 10. 10.) datur basios CF, CG 4, 5. unde FG diameter novæ basios 1, 886. & in Cono simili FGC, cujus altitudo CE 4, 4. erit quarta pars ex voto resecta.

Observatio.

Si Pyramides vel Coni dentur *inclinati*; Horum latera quia sunt inæqualia, cum singulis agatur dicto jam modo.

Problema XC III.

Cubi

Cubi, Parallelepiedi oblongi
& Cylindri rebus materialibus accommodatorum, capacitatem investigare.

Figuram Cubi & Parallelepiedi oblongi refert Tonna (famosa aridorum mensura) frumentaria, Granarium, Putew, Cisterna &c. Cylindri vero figuram repræsentat Cantharus, Saccus frumento repletus, ahenum æqualiter fastigiatum, urna, cupa (Brautlöfen) Köffe, Kälmitte, &c. Item 20.

Horum corporum *capacitas* ut obtineatur primò per perticam visoriam juxta prob. 12. lib. constructam mensuretur tam longitudo & altitudo (vel diameter basios circularis), quam altitudo perpendicularis.

Deinde ex istis datis inquiretur area basios per probl. 46. Ea si coaptetur puncto 10. *Linearum Arithmeticarum*; inter puncta altitudinis cifra aucta, dabitur capacitas quæ sita in Cantharis, qui puncto 60. pro aridis, vel 45. pro liquidis coaptati, in puncto 10. *Linearum Arithmeticarum* suggerunt capacitatem in tonnis, ita tamen, ut ultima hujus nota significet residuas partes primas.

E. g. Figur. P. Num 5. detur arca frumentaria figuræ oblongæ $\pi \tau \epsilon \sigma \tau$ cujus interior longitudo $\pi \tau 13$, (0) latitudo $\sigma \pi 8$, 2. altitudo seu profunditas $\sigma \tau 7$, 5. Quoniam Area basios

$\pi \tau \epsilon \sigma \tau$ per probl. 46. invenitur 106, 6. igitur ejus loco assumpta linea 106, 6. coaptetur puncto 10. *Lin. Arithm.* sic inter 75. (quinaris enim integris adherens, hic succedit in locum Cifræ) deprehendetur capacitas 799, 5 cantharorum Dorpatensium. Vel si hi 799, 5 canthari denovo applicentur puncto 60. *Lin. Arithm.* tum inter 10. 10. occurret hic numerus 133. exhibens capacitatem 13. Tonnarum frumenti cum tribus partibus decimis unius tonnæ.

Item sit Cupa $\psi \phi \nu$ Figur. P. Num. 6. cujus diameter basios $\phi \nu 12$, 07 & altitudo $\psi \phi 9$, (0) factâ reductione istius circuli $\phi \nu$ in Quadratum æquale lateris 10, 7. per probl. 29. invenitur area basios 114, 49. per probl. 46. Hæc cum applicatur punctis 10, 10 *Lin. Arithm.* tum inter 90. 90. (numeros altitudinis 0 aucta) obtinebitur soliditas Cantharorum Dorpatensium 1030, 41. Positis autem his in 45. (quippe Tonni hic requiruntur Liquidorum) statim inter 10. offeruntur Dorpatenses Tonni 22. cum 9. decimis partibus unius tonnæ. Estq; hæc capacitas Cupæ propositæ.

Observationes.

1. Quoniam hæc pertica visoria ob breviterem suam, rei mensurandæ sæpius est applicanda, non sine molestia & erroris metu: Utiq; præstat eandem longiori ac sufficienti virgæ sæpius inscribere, si non cum minutissimis partibus, saltem

tem totam, numerisq; distinctam. Hac ratio enim tota diameter vel qualiscunq; dimensio simul & semel poterit accipi, & quicquid integra (id est integram mensuram in virga repetitam) excedit ad divisam perticam visoriam exigi.

2. Si bases occurrant vel non exacte circulares, & inaequales; diametri plures accipiantur, earum maxima & minima addantur. Istius summæ missis ostendit diametrum æquatam, quæ neglectis diametris reliquis ad operationem priorum est assumenda.

E. g. Diameter basios $\Phi\chi$ v. Cupæ Figuræ Num. 6. propositæ in uno loco inventa sit 12, 07 in altero 12, 09. Igitur earum summæ 24, 16 semissis 12, 07 dat diametrum æquatam.

Eodem modo si basios inferioris $\Psi\omega$ diameter esset 12, 09 sed superioris $\Phi\chi$ saltem 12, 05, iterum æquatio earum instituenda est, & per summæ diametrorum semissem 12, 07 capacitas inquirenda.

Problema XCIV. Serix atq; dolij capacitatem explorare.

Præcedenti virgâ visoriâ mensurentur diametri amborum orbium vasis propositi, siq; forsitan inæquales sint, æquantur vel medium duntaxat punctum inter eas, in unam lineam reducuntur.

inveniendi per probl. 2. Deinde mensuretur etiam latitudo vasis sub orificio (die Spundtsteffe) & cum æquatâ diametro orbium iterum æquetur; hinc prodit æquata latitudo totius vasis, quâ mediante dolium, ex duobus Conis decurtatis compositum, reducitur in Cylindrum. Tertiâ mensuretur etiam longitudo vasis exterior, ab eaq; subtrahatur marginis abundantia triplicata (partim pro duobus marginibus, partim pro duobus orbibus, unum marginem plerunq; æquantibus) ut innotescat longitudo interior. Tandem beneficio æquatæ latitudinis inveniatur area basios, & per interiorē longitudinem ipsa capacitas in Cantharis atq; Tonnis, uti in præcedenti problemate factum fuit.

E. g. Figuræ P. Num. 7. quærat capacitas dolij, cujus latitudo minima AB vel CD sit 3, 9 maxima EF 4, 9 & longitudo interior AD 7, 3. Post æquationem juxta problema institutam, vasis latitudo æquata reperitur 4, 4. At hujus diametri circulo quod æquatur Quadratum, ejus latus est 3, 9. per probl. 29. ergo area tam Quadrati quàm Circuli existit 15, 21. per probl. 44. & 46. Ista area si Linearum Arithmeticarum puncto 73, (interiori nimirum longitudini AD debito,) accommodetur, inter 10. 10. offertur capacitas III. Cantharorum, quibus tandem in punctum 45. translatis, emergit capacitas 2, 5 proximè, id est, duarum cum dimidia fere tonnarum Dorpatensium.

Problema XCV.

Dato globo unius generis metalli, axin globi æquiponderantis ex alio metallo definire.

Dati globi axis in *Lineis Sphærarum* æquiponderantium sive *Metallosum* applicetur punctum sui metalli, & distantia punctorum metalli quæsiti statim determinabit axin, ad quem constitutus ex alio metallo globus, cum priori erit ponderis ejusdem.

E. g. *Figur. P. Num. 8.* Detur globus ferreus 3. librarum, cujus axis AB 70. Quæritur axis globi plumbei trium librarum? Igitur collocato axi AB in characteribus ferri σ & σ , intercepta signa plumbei H H *Figur. P. Num. 9.* deprehenditur CD 60, 9 axis globi plumbei 3. libr.

Problema XCVI.

Datis duobus globis ejusdem metalli ex noto pondere unius ponderus alterius elicere.

Axis datorum globorum accipiantur vel citius manuali cruribus incurvatis prædico, vel duabus normis hoc modo: A lineâ rectâ in plano ductâ erigantur duæ normæ, globum quævis versus motum ægrè intercipientes uti videre est *Figur. Q. Num. 1.* In hoc situ notetur intervallum, terminis normarum interjectum: Illud

enim, dicto loco AB axin globi manifestat. Tum axis illius globi, cujus pondus datur, coaptetur numero librarum suarum in *Lineis Stereometricis*. Numerus enim punctorum, quibus alter axis quadrat, indicat pondus quæsitum.

Conf. *Galgemairs Schregmäß* prop. 24.

E. g. *Figur. P. Num. 8.* detur AB globus ferreus, trium librarum. Quæritur pondus globi etiam ferrei CD *Num. 9?* Igitur axi AB collocato in 3. 3. *Lin. Stereom.* axis CD potest aptari puncto earum secundo. Hinc globus CD pendet duas libras.

Observatio.

Cum Circinus proportionalis dicto jam modo est apertus, tum distantia inter 1. 1. *Lin. Stereom.* significat axin globi libralis. Iste axis semel notatus in Instrumento inservit problem. subsequens. Præstat tamen in hoc negotio assumere globum quam maximum, majoris certitudinis ergo.

Problema XCVII.

Datum quemcunq; globum tormentarium librare.

Axis unius libræ, per probl. præcedens inventus, statuatur in puncto primo *Linearum Stereometricarum*. Sic numerus punctorum (à centro nempe æquidistantium) quibus congruit axis globi ponderandi, exprimit ejusdem libras quæsitas.

Ita in nostro Circino Proportionali maiore sub signo Φ superius adjuncto, *Linea Metallaria* insertus est axis globi ferrei, unam libram Dorpensem ponderantis. Iste coaptetur puncto & 1. *Lin. Stereom.* atq; sub hac apertura si axis propositi globi ferrei consistere potest e. g. inter 12. dico pondus ejus esse 12. librarum Dorpensem.

Observatio.

Si globus datur alterius metalli; tum prior ille axis globi ferrei per probl. 95. statuatur in *Lin. Metallarium*, & distantia punctorum metalli dati (e. g. $\overline{FH}$ si globus datur plumbeus) indicabit axin unius libræ. Hic porro accommodetur puncto 1. *Lin. Stereomet.* & juxta prædictum problematis cognoscetur pondus quæsitum.

Problema XCVIII.

Datum tormentum quot pondus globum ejaculetur explicare.

Diameter orificij tormenti accipiat circino manuali vel virgâ quadam, & applicetur similibus punctis *Linearum Stereometricarum* per probl. 98. ad quantitatem unius libræ homogeneæ apertarum. Et rursus illa puncta, quæ capiunt dictam diametrum, significant numerum librarum globi, quem datum tormentum ejaculatur potest.

E. g.

E. g. detur Tormentum *Figur. Q Num. 3.* cujus orificij diameter 46 congruat puncto 6 *Linearum Stereometricarum*, quando axis unius libræ ferrei globi consistit in 1. 1. Dico igitur datum Tormentum ejaculari globum ferreum 6. librarum.

Problema XCIX.

Baculum tormentarium construere, & ad usum accommodare.

Axis globi ferrei, beneficio probl. 96. inventus, statuatur in 1. 1. *Lin. Stereom.* Sub hac vero apertura accipiantur juxta ordinem singulorum punctorum distantia quousq; liber, ac transferantur in unam faciem virgæ quadrangularis, pedem circiter longæ, ita tamen ut omnes istæ distantia à principio istius faciei & quidem in lineâ rectâ mensurentur, ac quina puncta suis numeris insigniantur. Hoc facto, una facies erit absoluta. Deinde axis globi plumbei unam libram ponderantis, coaptetur puncto primo *Linearum Stereometricarum*, & secunda facies per distantias punctorum similiter dividatur. Porro axis globi lapidei, unum pondo librantis, accommodetur puncto primo *Lin. Stereom.* & dividatur tertia facies, ut ante. Sic baculus tormentarius (*Büchsen-Weisser Visier. Stab*) paratus erit.

Usus ejus quod attinet, expeditius significet, quæ problemate 97. & 98. proposita fuerunt.

runt. Namq; si axis alicujus globi in homogeneâ facie ab initio ejusdem mensuretur, cum terminus numero suo definit, globi dati pondus quæsitum.

Et cum baculus hic admoveatur orificio Tormenti; statim terminus acceptæ diametri exprimit, quot pondo globum ejaculetur datum illud tormentum.

Problema C.

Datis duobus globis ad axin æqualem ex diverso metallo constructis mediante pondere unius, pondus alterius explorare.

Axis istius globi, cujus pondus datur, sub metalli signo coaptetur in Lineis Metallorum accipiaturq; distantia, punctis alterius metalli intercepta. Hæc ipsa applicetur numero ponderis dati in Lineis Stereometricis, & cui puncto quædrat axis dati globi, illius numerus determinat pondus quæsitum.

E. g. Figur. P. Num. 8. sit AB axis globi ferrei atq; plumbei. Illius (ferrei) pondus sit 8. librarum, quæritur pondus hujus nempe globi plumbei? Igitur cum axis AB consistat in punctis σ σ tum inter HH inveniatur exempli gratia CD Figur. P. Num. 9. axis globi plumbei continetis 8. libras. Tandem axis OD coaptetur puncto 8. Lin. Stereom. & axis AB caderet in punctum 12. Proinde globi plumbei, cujus axis AB, pondus est 12. librarum.

Liber Tertius.

DE USU CIRCINI PROPORTIONALIS IN ARITHMETICA.

Dux non abs re in toto disciplinarum Mathematicarum Choro nuncupari solent Matres, videlicet *Arithmetica* & *Geometria*, quibus reliqua progenies suam originem debet: Ex tamen arctissimo necessitudinis vinculo ita sunt connectæ, ut mutuas sibi præstent operas, nec altera sine adjumento alterius finem propositum ritè assequatur. Veritatem hujus asserti demonstrat etiam *Circinus* noster *Proportionalis*. Namq; numeros, ut notum est, sibi vendicat *Arithmetica*; Lineas & figuras *Geometria*. At in plerisque locis libri præcedentis numeros suos *Arithmetica* concessit *Geometria*, quippe Magnitudo sæpissimè numeris fuit definita & quasi permixta: Jam igitur æquitas postulare videtur ut hoc libro tertio dispiciamus, quid hosti mentis loco *Geometria* lineis suis retribuatur *Arithmetica*? Sed propter exiguam quantitatem Instrumenti, & tenuem apparatus punctorum in Lineis *Arithmetice* longè concisior problematum numerus hic expectandus erit, qui tamen operationum promptitudine & prolixitate usus facile compensatur.

Problema I.

L 4

Da-

Datos numeros integros in
nam summam colligere.

Circino manuali accipiantur ex Linea
rithmetica, tanquam scala, tot partes, quot sunt
dati prioris numeri unitates, ejusque ita expan
pes unus cum statuitur in puncto numeri poste
rioris, tum alter directe versus extremitate
crurum promotus, in puncto, quod tangit, ex
hibet summam duorum numerorum quaesitam.

Quod si vero plures sint numeri dati, nota
re summæ priorum eodem modo additur ter
tius numerus, ac reliqui. Terminus enim ult
mus exprimit summam omnium quaesitam.

E.g. Sint addenda 125. ad 362? Igitur Cir
cinus manualis expanditur ad quantitatem 125.
partium Lineæ Arithmeticae, & uno crure quie
scente in 362. alter pes promovetur secundum
seriem numerorum, tangitque hoc loco punctum
487. Summa igitur datorum numerorum est
487.

Item si sint addenda 245. 317. 438. Circino
vulgari capitur quantitas 245, & à puncto 317.
mensuratur usque in 562. summam priorum duo
rum numerorum, quæ notatur levi aliquo ite
Porro tertius numerus 438. circino manuali ite
rum comprehensus in notato puncto 562. anne
ctitur lineæ priori, & pes mobilis cadit in 1000.
Hæc igitur est vera summa quaesita trium dato
rum numerorum.

Obfer-

Observatio.

Brevitas Circini Proportionalis non capit
magnam molem numerorum. Igitur quando li
nea Arithmetica deficit in superiori operatione, vel
si alteruter datorum major sit numero punctorum Lineæ
Arithmeticae; per partes (licet paulo operosius)
instituenda est additio hoc modo;

A dato numero majore vel summâ præce
dentium refecentur una, duæ, vel, si opus est,
tres notæ sinistrae vel dextrae, & tam anteceden
tes, quam sequentes hanc sectionem seorsim ad
dantur. Summæ verò particulares habitâ ra
tione loci ultimæ notæ abscissæ conjungantur in
schedâ, per novam additionem duplicium ac
præcedentium notarum. Sic demum obtinebi
tur summa quaesita.

E.g. Sint in unam summam colligendi hi
duo numeri 2567. & 348. Quoniam prior lon
gè superat numerum punctorum Lineæ Arith
meticae: Igitur abscisso binario quarti loci,
reliquæ notæ ut prius adduntur, facientes 915.
& quarto loco si jam restituatur binarius (quippe
pe summam abscissarum hic repræsentat) sum
ma quaesita erit 2915.

Item si dentur 15379. & 9642. refectis binis
posterioribus, summa notarum, sectionem se
quentium est 121. at præcedentium 249. & inter
tio loco utrisque junctis, summa quaesita erit
25021.

L 5

Pro-

Problema II.

Numerum integrum mino-

rem à majori subtrahere.

Postquam numerus minor è Linea Arithmetica directè acceptus fuerit circino manuali unus pes figatur in puncto numeri majoris, & iterò dirigatur versus centrum Instrumenti. Quodcumq; enim punctum tangitur in Linea Arithmetica, illud ostendit residuum quæsitum.

E.g. Sint subtrahenda 55. à 134? Igitur Circini manualis, ad quantitatem 55. partium expansi pes unus collocatur in puncto 134. & aliter versus centrum promotus tangit punctum 79. Dico igitur sublati 55. à 134. remanere 79.

Problema III.

Numeros integros mechanicè multiplicare.

Datorum numerorum minor, cyphra auctus, assumatur è scala aliqua & transverse cor- aptetur puncto 10. *Linearum Arithmeticarum.* Sic distantia punctorum numeri majoris dati exhibebit factum quæsitum, in eadem scalâ mensurandum.

E.g. Sint 65. multiplicanda per 7. Igitur 70. partes è scalâ acceptæ, collocantur ad 10. 10. & distantia, quæ inter 65. 65. reperitur, in eadem scalâ continet 455. partes. Dico igitur factum quæsitum esse 455.

Hæc mechanica multiplicatio fundatur in elem. 5. cap. 4. lib. 1. Arithm. Rami, quod talem tradit analogiam multiplicationis scientificæ: *Uti unitas - ad Multiplicantem - ita Multiplicandus - ad factum.*

Extribus igitur numeris, nimirum unitate & duobus datis per probl. 12. lib. 2. de usu Circini Proportionalis poterit investigari quartus proportionalis, qui est factus hoc loco quæsitus.

At verò primi puncti distantia est exigua, & in multis Instrumentis haberi nequit; igitur ejus loco assumitur punctum decimum commodioris operationis gratia. Sed primus terminus hoc modo indecuplum augetur: Ergo secundus terminus indecuplo est augendus, ut datam rationem retineant; quod fit per appositionem Cyphræ. Quare si minor numerus Cyphra auctus statuatur inter 10. 10. tum inter puncta numeri majoris exhibetur factus quæsitus, in scala minoris numeri aucti mensurandus.

Nec analogiam hanc turbat inæqualitas partium, qua partes assumptæ scalæ raro vel nunquam deprehenduntur æquales partibus Lineæ Arithmeticæ.

Sufficit enim in Regula Proportionum, quod bini termini sint homogenei & cognomines, nempe primus & tertius, itemq; secundus & quartus. Uti ex vulgaribus exemplis liquido constat. Et.

Ulna

Ulna emitur Thal. quanti ulnæ?

1. .... 5. .... 4. Facit 20. Th.
Illud autem observatur in nostrâ multiplicatio-
ne, dum primus & tertius terminus ex Lineâ
arithmetica; secundus autem & quartus è sca-
la depromuntur; atq; sic bini agnoscunt homoge-
neam mensuram, vel sunt ejusdem denomina-
tionis.

Unde quartus proportionalis, vel hoc loco
factus quæsitus, uti dictum est, necessario inferetur.

Observatio.

Si quantitas numeri minoris, Cyphrâ auctâ
major sit, quam ut puncto decimo oblique co-
aptari possit, vel si formet angulum nimis obtu-
sum; bisecetur per probl. 2. lib. 2. & cum dimi-
dia parte fiat multiplicatio; sed inventa linea bis
est mensuranda, sic habetur factus quæsitus
juxta postul. 2.

Problema IV.

Numerum integrum per ali-
um mechanicè dividere.

Dividendus, (id est, datorum major) ex aliquâ
scalâ assumptus statuatur ad puncta Divisoris
(id est, Minoris dati) Cyphrâ auctâ in Lineâ Arith-
metica. Sub hac divaricatione accipiat distantia inter 10. 10. Lin. Arithm. ac transferatur
in eandem scalam; Sic patebit Quotus quæsitus.
E. g. Sint 288. dividenda per 16. Igitur ex
scala

scala hoc loco *Figurat. At. Num. 20.* assumuntur
partes 288. & coaptantur puncto 16. *Linearum
Arithmeticarum.* Hoc facto inter 10. 10. depre-
henditur linea 18. partium in eadem scalâ *Fig. At.
Num. 20.* Dico igitur 288. divisus per 16. quo-
tum esse 18.

Fundamentum hujus operationis situm est in
analogia Divisionis scientificæ, quam tradit Ra-
mus Arithm. lib. 1. cap. 5. elem. 3. *Ut Dividendus
ad Divisorem - sic Quotus est ad unitatem.*

Igitur convertendo eam per Coroll. Clavij
ad prop. 4. lib. 5. Elem. Eucl. erit: *Ut Divisor
ad Dividendum - sic unitas - ad Quotum.*

Divisor autem & unitas, expeditioris ope-
rationis gratia, decuplo augmentur per apposi-
tam Cyfram ut ante factum in Multiplicatione
vi prop. 15. lib. 5. Elem. Eucl.

Observatio.

Si Divisor, Cyphrâ auctus, major sit numero puncto-
rum Lineæ Arithmetica: depromatur ejus quanti-
tas ex scala, & pars ejus dimidia, tertia, quarta
&c. per probl. 2. lib. 2. acquisita, applicetur sca-
læ priori; & innotescet punctum *Linearum Arith-
meticarum*, cui dividendus accommodetur juxta
præscriptum problematis. At distantia pun-
ctorum decimorum Lin. Arithm. adhuc aptanda
est punctis, quibus tota Divisoris linea coapta-
batur: Sic demum inter puncta assumptæ par-
tis Divisoris habebitur Quotus quæsitus.

E. g.

E. g. Sint 33528. dividenda in 132. Divi-
 ris Cifrâ aucti (nempe 1320.) pars quarta erit
 (applicando videlicet totam lineam Divisor
 1320. partium puncto 400. & inter 100. 100. *Lin. Arithmet.* accipiendo distantiam) per proble-
 lib. 2. Quare si *Linearum Arithmeticarum* puncto
 330. transversè accommodetur Dividenda
 33528. (circino nempe manuali è scala assumpta
 inter 10. 10. deprehendetur hic numerus 100
 qui puncto 400. porro applicatus; in puncto
 100. largitur genuinum Quotum 254.

Idem enim est per totum & per partes numerari.

Cum hisce præcedentibus quatuor proble-
 matibus conferatur *Galgemans Schregels*
 prop. 4. 5. 6. & D. Laurenbergij appendix In-
 tur. *Arithm. Num. I. II. III.*

Problema V.

Fractionem vulgarem in deci-
 malem reducere.

Fraçtio five Minuria est pars alicujus inter-
 gri in partes distributi; & scribitur duabus no-
 tis lineâ diremptis, quarum superior dicitur Nu-
 merator, inferior Denominator. Sicut autem ex
 divisione oritur, ita etiam quivis Divisor locum
 Denominatoris vulgo sustinere potest. At de-
 cimalis fraçtio oritur ex integro non nisi in par-
 tes 10. 100. vel 1000. diviso, & scribitur in for-
 mâ integrorum absq; denominatore illo expres-
 so, cujus loco tamen apponuntur hi characteres
 (1) (2)

(1) (2) (3) ex quibus hic (1) significat partes de-
 cimas, sed (2) centesimas, & (3) millesimas ad
 eundem modum quo Simon Stevinus perticam &
 alias mensuras Geodæticas in (1) prima (2) se-
 cunda & (3) tertia distribuit.

In hancigitur ut quælibet fraçtio vulgaris
 reducat; E scala assumpta partes 10. vel 100.
 statuantur inter puncta *Lin. Arithmeticarum* deno-
 minatori competentia: Sic Numeratoris pun-
 ctâ dabunt numerum decimalera quaesitum, de-
 nominatum ibi à (1) hic à (2.)

E. g. si quaeratur $\frac{3}{4}$ Thaleri cuprei qualem
 efficiant fractionem decimalem? E scala *Figur.*
 41. Num. 20. acceptæ partes 100. coaptentur pun-
 ctâ 4. vel 40. *Lin. Arithmet.* Hoc facto inter 3.
 vel 30. subsidio prioris scalæ inveniuntur 75. Di-
 co igitur $\frac{3}{4}$ Thal. æquari $\frac{75}{100}$. vel denominatore
 saltem subintellecto, 75 (2) id est partibus cen-
 tesimis Thaleri.

Problema VI.

Fractionis decimalis valorem
 in dato integro cognoscere.

Ipsa Summa partium in dato integro conten-
 tarum (non alius numerus proportionalis) acci-
 piatur è scala atq; coaptetur *Lin. Arithm.* puncto
 10. si unâ, vel 100. si duabus notis constet fraçtio.
 Tum inter puncta fraçtionis decimalis invenie-
 tor lineâ, quæ similiter in eandem scalam trans-
 lata suggerit valorem quaesitum.

E. g.

E. g. 75. (2) centesimæ partes Thaleri præ
prei quot valent oris? Quoniam in dato inte-
gro, nempe Thaleri continentur oræ 32. Igitur
è scala sumuntur 32. iisq; ad 100. 100. *Lin. Arithm.*
collocatis, inter 75. 75. occurrunt 24. Proinde
75. (2.) centesimæ partes Thaleri æquantur 24
oris.

Problema VII.

Datis duabus fractionibus vul-
garibus, maiorem à minore digno-
scere.

Cum datæ fractiones vulgares redactæ fue-
rint in decimales per probl. 5. tum conferantur
inter se earum notæ sinistimæ. Hæ enim maio-
res maiorem etiam arguunt fractionem.

E. g. Dentur hæ duæ fractiones $\frac{3}{4}$ & $\frac{7}{8}$ æ-
quærat, utra earum sit maior? Hic fractio-
ni priori $\frac{3}{4}$ æquipollent 75. (2) sive centesimæ
partes, at posteriori 78. (2) proximè. Cum ve-
ro priores notæ existant æquales, & posteriori
nota sequens sit maior; Hinc totam fractio-
nem posteriorem $\frac{7}{8}$ pronuntio maiorem esse
partibus.

Problema VIII.

Fractiones addere, subtrahere,
multiplicare & dividere.

Datæ fractiones si sint vulgares, beneficio
probl. 5. convertantur in decimales numeros.

Hi more integrorum per probl. 1. 2. 3. 4. facile
poterunt addi, subtrahi, multiplicari & dividi,
hoc saltem observato circa *Additionem* & *Subtra-*
ctionem, ut dati numeri eandem habeant denomi-
nationem & summæ vel residuo character dato-
rum maximus adiciatur. Circa *Multiplicationem*
verò, ut characteres addantur pro denomina-
tione Facti: Circa *Divisionem*, ut character di-
visoris à characterè dividendi subtrahatur, sic
emerget denominatio Quoti.

Exemplum Additionis.

Sint $\frac{3}{4}$ & $\frac{7}{8}$ partes addendæ? Quoniam
priori fractioni æquivaleret hæc 75 (2) & posteri-
ori 78 (2) juxta probl. 5. Igitur partes 75 è *Li-*
nea Arithmetica circino acceptæ, à puncto 78. se-
cundum numerorum seriem mensurantur, & at-
tendantur hoc loco punctum 153. Quare summa
datarum fractionum est 153 (2) sive 1. 53.

Exemplum Subtractionis.

Sint $\frac{3}{4}$ à $\frac{7}{8}$ subtrahendæ? Per probl. 5. pri-
ori fractioni iterum æquivaleret hæc 75 (2) poste-
riori vero hæc 78 (2) Igitur cum partes 75 è
Lin. Arithm. accipiuntur circino, huiusq; pes unus
quiescit in 78. alter vero movetur versus cen-
trum; tum tangitur punctum 3. Hinc dico sub-
tratis $\frac{3}{4}$ à $\frac{7}{8}$ sive 75 (2) à 78 (2) remanere 3 (2).

Exemplum Multiplicationis.

Sint $\frac{3}{4}$ per $\frac{7}{8}$ multiplicandæ? Quoniam da-
tis vulgaribus fractionibus æquipollent hæ de-
cima-

cimales 78 (2) & 75 (2.) Igitur 750. partes (non minor datorum est 0 augendus) ē minutissimā scala acceptæ coaptantur puncto 10. *Linearum arithmeticarum*; & inter 78. 78. *Lin. Arithm.* interponitur hic factus 5850 (4) vel 585 (3.) Nam characteres datorum numerorum (2) & (2) addantur, oriuntur (4) & cum 0 finalis in his fractionibus sit otiosa, merito abjicitur, & huius fractionis productæ facile cognoscitur prima versus sinistram notā, nempe quinquies quod significet dimidium integri, & paululum amplius.

Exemplum Divisionis.

Sint $\frac{7}{5}$ in $\frac{3}{4}$ dividendæ, sive 78 (2) in 75 (2) per probl. 5. Igitur dividendus 78. ē scala assumptus statuitur ad punctum divisoris 0 aucti in *Lineis Arithmetici*, nempe 750. Sic inter 10. 10. obtinetur hic Quotus quæsitus 104 (2) sive 1. 04. Nam unitati, (quæ est homogenea cum partibus datis 78.) post subtractionem denominationis divisoris (2) à denominatione dividendi (2) debetur residua (0) At quoniam ultra unum istud integrum præterea aliquid superest; in scala deprehenduntur 1, 04.

Fundamentum huius multiplicationis & divisionis Fractionum petatur ex *Arithmetica decimali*.

Problema IX.

Numeros mistos addere, subtrahere, multiplicare & dividere.

Mixti numeri dicuntur, quando integris adhaerent fractiones. Ad horum computationem, numeri fracti vulgares reducuntur in decimales per probl. 5. & commatè prius interjecto apponantur suis integris. Sic, quasi essent partes homogeneæ, juxta probl. 1. 2. 3. 4. facili negotio adduntur, subtrahuntur, multiplicabuntur atque dividuntur.

Exemplum Additionis.

Ad $3\frac{7}{5}$ addantur $2\frac{3}{4}$. Quoniam $\frac{7}{5}$ æquivalent 78 (2) & $\frac{3}{4}$ æquantur 75 (2.) Igitur quælibet fractio decimalis apponatur suis integris hoc modo 3, 78. & 2, 75. Jam partes 275. circumspectè perpendo signentur, & pertingent in 653. Summa igitur datorum numerorum mixtorum est 6, 53. quippe prior denominatio manet, quæ erat (2.)

Exemplum Subtractionis.

A $3\frac{7}{5}$ sint subtrahenda $2\frac{3}{4}$? Factâ iterum per probl. 5. reductione in hos 3, 78. & 2, 75. *Linea Arithm.* directè assumptæ partes 275. à puncto 378. versus centrum collocentur: Tum quia tangitur punctum 103. dico post subtractionem datorum numerorum mistorum remanere 1, 03.

M 2

Nam

Nam & hic in residuo eadem denominatio re-
netur, quæ fuit in numeris datis.

Exemplum Multiplicationis.

Sint $3\frac{7}{8}$ multiplicanda per $2\frac{1}{4}$. Quoniam
dati mixti hi decimales 3,78 & 2,75 æquiva-
lent per probl. 5. Igitur è scala minutissima
sumptæ partes 2750. coaptantur puncto 10. *Li-*
nearum Arithmeticarum: & puncta dati majoris
nempe 378. exhibent factum quæsitum 10,3950
vel 10,395. quippe (2) & (2) efficiunt (4) & pro-
pter abjectam Cyfram finalem in hisce partibus
tanquam otiosam, unitas etiam ex (4) est de-
menda; relinquitur igitur hæc denominatio (3)
unde 10. significant integra.

Exemplum Divisionis.

Sint $3\frac{7}{8}$ dividenda in $2\frac{1}{4}$. Hic dati mixti
iterum redigantur in decimales hosce 3,78 &
2,75. per probl. 5. Deinde Dividendus ex al-
qua scala acceptus statuatur ad punctum 550. *Li-*
nearum Arithmeticarum (cum enim 2750. puncta
non deprehendantur in *Lin. Arithm.* per observati-
onem problematis 4. assumitur hoc loco pars
quinta) & inter 10. 10. quæ occurrit distantia
ea denuo accommodetur puncto 50. vel 500. sic
inter 10. vel 100. invenietur verus Quotus quæ-
situs, 374. Nam sublati (2) à (2) remanet (0)
& est denominatio unitatis: Propter residuum
vero partes alias minores beneficio scalæ acco-

Pro-

Problema X.
In Regula Trium directâ quar-
tum proportionalem investi-
gare.

Hucusq; breviter percurrimus Arithmeti-
cam simplicem; in comparativa autem excellit
proportio, quæ definitur ab Euclide lib. 5. def.
4. rationum similitudo: Ratio autem per def. 3.
lib. 5. Eucl. talis est habitudo numerorum, qua
unus numerus continetur ab alio, & divisione
cognoscitur. Igitur proportio est ubi terminus
primus vel toties continetur in secundo, quoties
tertius in quarto; vel primus est tanta pars se-
cundi, quanta tertius terminus est pars quarti.
Cumq; latissimè pateat proportio, Arithmetici
ex certis quibusdam in eâ operandi modis certas
extruxerunt Regulas, quarum principalissima
est Regula Trium, corruptè Detri, quod ex tri-
bus datis eliciat quartum, id quod fit mechanice
hoc modò:

Tribus datis terminis ritè dispositis, ita ut
quæstionis terminus sit tertius, eiq; cognominis
fiat primus; heterogeneus verò sit medius sive
secundus: Accipiatur secundus vel tertius ex
aliquâ scalâ & coapteretur punctis numeri primi
in *Lineâ Arithmetica*. Sub istâ aperturâ quæ in-
venitur distantia punctorum numeri reliqui, ea
transferatur in priorem scalam; Statim enim in-

notescet quartus proportionalis quæsitus, secundo cognominis.

E.g. Dominus servo annuam mercedem (id est, pro 52. septimanis) numerat 42. thaleros. Quæritur quid ei debeat pro 21. Septimanis. Termini sic disponuntur.

Sept. Thal. Sept.

52. .... 42. .... 21.

Hoc facto medius nempe 42. è scalâ assumptus collocetur inter puncta primi nempe 52. 52. tum inter puncta tertij 21. 21. habetur quartus proportionalis 17. thal. proximè. Significatur enim thaleros, cum secundus à thaleris denominetur.

Vel si tertius, 21. è scala acceptus coapretur punctis primi 52. 52. similiter inter puncta secundij 42. 42. occurrit quartus proportionalis quæsitus 17. thal. proxime.

Fundamentum hujus operationis licet colligi possit ex probl. 12. lib. 2. & probl. 3. hujus; attamen majoris evidentia gratia operæ pretij erit, demonstrationem ejus denuo repetere hoc modo:

Figur. Q Num. 9. sint Lineæ Arithmeticae CD, CE partium 52. sed CA, CB partium 21. Esto præterea DE secunda vel tertia proportionalis: Dico AB esse quartam proportionalem. Quoniam enim in Δ is CAB & CDE angulus C est communis; Ergo reliqui duo ad A & B reliquis duobus ad D & E æquantur per prop. 4. lib. 1. Eucl. At vero bini anguli A & B, D & E inter se æquantur, per prop. 5. lib. 1. Eucl. Ergo etiam singuli A & D, B & E inter se æquantur. Et quia Δ a sunt æquiangula; erunt latera æqualium angulorum proportionalia per prop. 4. lib. 6. Eucl.

Hinc firmiter concluditur directè hoc modo: Ut CD terminus primus 52. -- ad DE 42. terminum secundum - sic CA terminus tertius 21. -- ad AB terminum quartum 17.

Et alternè per prop. 16. lib. 6. Element. Eucl. Ut CD terminus primus 52. -- ad tertium CA 21. -- ita secundus DE 42. -- ad quartum AB 17.

Quare si secundus vel tertius terminus applicetur punctis primi; inter puncta reliqui habetur quartus proportionalis quæsitus.

Observationes.

1. Si numeri propositi sint nimis exigui, ut in Instrumento commodè haberi nequeant: Eorum primus & secundus vel primus & tertius simul augentur in decuplum vel centuplum, apponendo vel unam in fine, vel duas Cyphras. Hoc facto cum maneat eadem terminorum ratio, operatione juxta præscriptum problematis porro institutâ, inveniatur quartus proportionalis quæsitus.

Exempla.

I. Viatori 144. milliaria conficienda sint, qualium 18. triduo perficiuntur. Quæritur quanto tempore illud absolvat? Igitur pro M. D. M. 18. 3. 144. pono

pono 180 -- 30 -- 144. & prodeunt 24. Dico
itur iter absolutum tri diebus 24.

II. Baculus, in altitudine 3. ulnarum
pendiculariter humi defixus, de se mittit um
bram 4, 5 ulnarum eodem momento, quo turre
projicit umbram 12. Ulnarum. Quanta
altitudo turris? Resp. 8. Ulnar.

Nam pro Umbr. alt Umbr. sumuntur hi
4, 5 --- 3 --- 12
30 --- 12. Hinc emergit altitudo turris 8. U
lnarum.

III. Una dies continet horas 24. Quot igitur
horas continent dies 27? Adjuncta primo
& secundo cifra itemq; primo & tertio taliter
D H D
102 --- 240 --- 270 concluditur quartus propor
tionalis 648. Dies igitur 27. constant horae
648.

2. Si numeri dati sint nimis magni; tum primus
& secundus, vel primus & tertius minuatur in
decupla ratione, dum ultima utriusq; nota re
secatur, ut quasi partes reliquarum significet.

Ut Milites 125, pro menstruo stipendio ac
cipiunt 1875. Thaleros. Quot Thaleros in
mili stipendio accipiunt 34. milites? Dispositio
Mil. Thal.

horum numerorum talis est 12, 5 -- 187, 5 --- 34
Hic 34. transversè statuuntur post 12. punctum
in medio spatij (quia 5. constituunt dimidiam
partem denarij, quem totum spatium significare intel

ligitur) & statim post punctum 187. in me
dio spatij (propter quinarium) invenitur quar
tus proportionalis 510. Thalerorum. Igitur 34.
milites accipiunt 510. thaleros.

3. Si primus terminus mutationem juxta præce
dentes notas tenuit, & nihilominus alteruter reli
quorum datorum Zyphrâ sit auctus; tum inventi
quarti proportionalis ultima nota significat par
tes primas, nisi fuerit Cyphra, quæ plane abjici
tur, tanquam otiosa.

Quod si vero alteruter reliquorum datorum sit minu
tus notâ finali; tum invento numero Cifra adhuc
est addenda, nisi per scalam inventæ sint partes
primæ. Hæ enim transeunt in integra; atq; sic
demum obtinebitur quartus proportionalis.

Ut in proximè præcedenti exemplo Mil. Th. Mil.
125-187.5 42
si numerus 42. commodè aptari nequit puncto
12½ accommodetur puncto 125. Verum distan
tia punctorum 187½. quem largitur quotum
(nempe 51.) is cifra in fine est augendus; sic pro
dit genuinus quartus proportionalis 510. Thal.

4. Si in aliquo termino occurrunt fractiones vul
gares; per probl. 5. reducantur ad formam nume
rorum integrorum, sub hac tamen cautela, ut si
fractio illa sit in primo termino, totidem Cifra
adjiciantur vel secundo, vel tertio: Sin vero
fractio occupaverit locum tertium, totidem Cy
phræ addantur termino primo.

E. g. 6½ Imperialibus emuntur ulnæ panni 4.

M 5

Quot

Quot ulnæ ementur Imperialibus 18? Sic flæ
bunt termini

6, 5. Imp. -- 4. Uln. -- 18, 0 Imp. Facit 11, 08. Uln.

5. Si in aliquo termino occurrant diversa specia
temporis, mensurarum, ponderum & monetarum; redu-
cantur ad minimam denominationem ibi ex-
pressam, juxta probl. 3, multiplicando integra
præcedentia per summam partium subsequen-
tium in uno integro contentarum.

Ut Mercator emit 12. libras florenis 37.
Quanti erunt 3. libræ 8. semunciar? Hic in ter-
tio loco concurrunt duo numeri; igitur libræ
reducuntur in semuncias, multiplicando eas per
32. (quia 32. semunciar constituunt libræ) &
addendo reliquas 8. semuncias, ut sint in univer-
sum semunciar 104. Sed primus & tertius ter-
minus debent esse cognomines: Ergo libræ
primi termini similiter resolvuntur in semunci-
as, & numeris datis in operatione succedunt hi:

Sem. flor. Sem. Facit 10. flor.

384 ----- 32 ----- 104.

6. Si ultra partes istius generis, *cujus* primo
sunt assumptæ, deinde in scalâ aliquid remanet; con-
stituit fractionem decimalem, cujus valor co-
gnoscat ex probl. 6.

E.g. 252. libræ emuntur 105. thaleris; quan-
ti 788. libræ? Facit 328, 3. Thal. Jam quæri-
tur 3 (1) sive 3. decimæ partes Thaleri quem ha-
beant valorem in oris, Thaleri partibus vulga-
ribus? Dico per probl. 6.

10 (1)

10 (1) partes Thaleri æquantur 32. oris, ex-
80 3 (1) partes thaleri æquivalent 9½ oris. Et hic
est numerus quæsitus.

Problema XL. In Regulâ Trium reciproçâ quartum proportionalem inve- nire.

Ad Regulam Trium reciproçam pertinent
ea exempla, quorum terminis juxta præcedens
problema dispositis, sana ratio dicitur, tertium,
majorem primo, requirere quartum minorem
secundo; & contra tertium, minorem primo,
postulare quartum majorem secundo. Atq; hoc
potissimum contingit, quando conferuntur po-
tentia & tempus, itemq; pretium & pondus. Si
enim horum alterum crescit, alterum necessario
diminuitur & contra.

Invenitur autem in eâ quartus reciproçè
proportionalis eodem planè modo, quo directè
proportionalis in problemate præcedenti; si
prior dispositio terminorum saltem immutetur,
ita ut quæstionis numerus loco primo, cogno-
minis tertio, & reliquus in medio statuatur.

Exempla.

1. Boves 15. arant jugerum diebus 8. Quot
diebus arabunt illud boves 20? Facit 6. D.
Namq; sic disponuntur dati: B D B D
20 -- 8 -- 15 -- 6
2. Com-

2. Commeatus sufficit 7. Menses 3000. obsessis militibus. Quæritur quot obsessis 12. menses suppetat? Resp. 1750. obsessis. Nam Mens. obs. Mens. obs.

12 ---- 3000 ---- 7 ---- 1750.

3. Cum tonna Secalis emitur 5. thaleris, tum panis, orâ emendus, ponderat 4. Semuncias. Quæritur si tonna Secalis veneat. 8. Thaleris quot semunciarum erit tum pondus ejusmodi panis? Facit $2\frac{1}{2}$ sem.

Thal. Sem. Thal. Sem.

8 ---- 4 ---- 5 ---- 2,5

Vel 80 ---- 40 ---- 5 ---- 2,5

4. Pannus 4. ulnarum, cujus latitudo est $2\frac{1}{4}$ Ulnarum, pro veste conficiendâ requiritur. Quot igitur ulnæ alterius panni, cujus latitudo $1\frac{1}{8}$ ulnæ, ad similem vestem conficiendam requiruntur? Resp. 8. Ulnæ.

Latit. Long. Lat. Long.

1,125 ---- 4 ---- 2,250 l 8. Uln.

Vel 1,125 ---- 40 ---- 2,25. /

5. Amphora vini sufficit tres dies 30. convivis: eadem quot convivis sufficit 6. diebus? Facit 15. Conv.

D Conv. D Conv.

6 ---- 30 ---- 3 ---- 15

Vel 60 ---- 30 ---- 30 ---- 15

6. Quidam 246. Imperiales ab amico tuo petens, eosdemq; 26. septimanis elapsis restituens, mutuum officium creditori pollicetur. Alter

Alter paulo post 340. Imperiales à priore vicissim commodato dari petit. Quæritur quamdiu hanc summam retinere debeat, ut mutui æqualitas servetur? Resp. 18. Sept. 5. D.

Imp. Sept. Imp. Sept.

340 ---- 26 ---- 246 ---- 18, 8.

7. Sartor 12. ulnas Holoferici (cujus latitudo est 1. ulnæ) subducere vult linteo, cujus latitudo $1\frac{1}{2}$ ulnæ. Quæritur quot ulnis opus habeat?

Lat. Long. Lat. Long.

1,5 ---- 12 ---- 1,0 ---- 8

Problema XII.

Datis quinque terminis in Regula dupli sextum directè proportionalem indagare.

Ex datis quinque terminis fiant duæ argumentationes simplices, quarum priorem constituent duo termini principales (qui ipsas res significant) & terminus solitarius. Posteriolem duo termini secundarij (qui denotant tempus, lucrum, damnum, aliasq; circumstantias) & quartus jamjam inventus. In utraq; autem argumentatione termini disponantur ita, ut quæstionis numerus tertium, ei cognominis primum, & reliquus medium occupet locum. Sic juxta duetum probl. 10. inveniatur sextus proportionalis quæsitus.

Exempla.

1. Centenarij 11. per 26. milliaria vehuntur
12. Tha-

42. Thaleris. Quot thaleris igitur vehentur 100 centenarij per 71½ milliaria? Facit 54. Thal. Cent. Thal. Cent. Thal. Mill. Thal. Mill. Thal.

11....12....18...19,64 | 26...19,64...71,5...54
vel 110...120...18...19,64 | 26,0...19,64...71,5...54

2. Si centum Imperiales annuo spatio dant usuram 6. Imperialium: Quid usuræ dabunt 370. Imperiales per triennium & quatuor menses? Facit 74. Imp.

Sors usur. Sors usur. | Mens. usur. Mens. usur.
100...6...370...22,2 | 12...22,2...40...74
Vel 100...60...37...22,2

3. Sint duæ moletrinae, quarum altera 4. molis molit spatio 9. horarum tohnas 42. Quæritur altera 6. molis quantum molat horis 13? Facit 91. Ton.

Mol. Ton. Mol. Ton. | H Ton. H T.
4....42....6....63 | 9...63...13...91
Vel 40...42....60...63 | Vel 90...63...130...91

4. Duodecim militibus trimestri spatio solvendum est stipendium 150. Thal. Quantum 32. militibus spatio annuo?

Mil. Thal. Mil. Thal. | Mens. Thal. Mens. Thal.
12...150...32...400 | 3...400...12...1600
vel 30...400...120...1600

5. Argenti puri (quod est 16. Lotorum) marca æstimatur 9. uncialibus solidis. Quanti erunt 4. markæ argenti 12. lotorum? Facit 175. Imp.

Marc.

Marc. Imp. Marc. Imp. | Lot. Imp. Lot. Imp.
1....9....4....36 | 16...36...12...27
vel 100...90...40...36 | 160...36...120...27

Problema XIII.
Datis in Regula dupli quinq; terminis, sextum reciprocè proportionalem investigare.

Concludantur iterum duæ proportionales simplices, in quarum priore principalis numerus quæstionis sit tertius in ordine, ei cognominis primus, huicq; adhærens secundarius fiat medius. In posteriore verò jamjam inventus quartus collocetur loco primo, solitarius secundo, & quæstionis numerus secundarius loco tertio. Ita dispositis terminis si operatio instituat per probl. 10. prodibit sextus reciprocè proportionalis quæsitus.

Exempla.

1. Pro centenariis 18. per 71½ milliaria vendendis solvuntur 36. Thaleri; Per quot milliaria igitur vehentur 11. centenarij pro 8. Thaleris? Facit 26. Mill.

Cent. Thal. Cent. Thal. | Thal. Mill. Thal. Mill.
18...36...11...22 | 22...71,5...8...26
vel 180...36...110...22

2. Centum Imperiales annuo spatio dant usuram 6. Imperialium. Quamdiu igitur 75. Imperiales in usuris collocandi sunt, ut 2½. Imperiales lucrentur? Facit 4,667. Ann.

Sors

Sors usur. Sors usur. | usur. An. usur. An.
 100...6...75...4,5 | 4,5...1...21...4,66
 | vel 45...10...21

3. Si duo messorum demetunt 6. jugera
 diebus. Quæritur quot diebus 8. messorum de-
 metant 12. jugera?

Mess. Jug. Mess. Jug. | Jug. D. Jug. D.
 2...6...8...24 | 24...4...12...2
 vel 200...60...80...24 | Facit 2. Dies.

4. Thaleri 72. lucrantur 10. mensium spa-
 tio 2. Thaleros. Lucrum igitur 20. thalerorum
 spatio 16. mensium ex quâ sorte quærendum est
 Facit 450. Thal.

Mens. Lucr. Mens. Luc. | Lucr. Sor. Lucr. Sor.
 10...2...16...3,2 | 3,2...72-20-450
 vel 100...20...16...3,2 | 3,2...72...200-450

5. Tonna Secalis 5. thalerorum dat panem
 6. oris emendum 20. Semunciarum. Quæritur
 igitur panis unâ orâ emendus, quando tonna Se-
 calis emitur 3. thaleris? Facit 5,56. Semunc.

Thal. or. Thal. or. | or. Sem. or. Sem.
 5...6...3...3,6 | 3,6...20...1...5,56
 vel 50...6...30...3,6 | 3,6...20...10...5,56

6. Duo operarij ad vallum extruendum u-
 no die effodere & aggerere possunt 5. scutulas
 (Schaffte) Quæritur, quot diebus 60. operarij
 effodiant & aggerant 2778. scutulas? Facit 18,5 D.

op. Scut. op. Scut. | Scut. D. Scut. D.
 2...5...60-150 | 150...1...2778-18,5
 vel 20...50...60-150 | 150...10-2778-18,5
 7. Uno